

BERXWEDAN

HER TİŞ Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDISTAN

Sayı: 17 / Aralık 1985 / 1.50.-DM

KÜRDİSTAN HALKI ALÇAKÇA BİR KOMPLODA YİĞİT BİR ÖNDERİNİ DAHA YİTİRDİ

Celal (Nazif Aktaş) Yoldaş, Anın Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir

*Paris'te TKP (FTİB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Dev-İşçi, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtuluş, TSİP (Gerçek) ve Sosyalist İşçi imzaları altında dağıtılan ve provakasyon aracı olan bildirinin dağıtımını, Kurdistan yurtseverlerine karşı bir saldırısı olarak kullanan, bu azgın Kürt ve halk düşmanı gırıuhaların komplodosu sonucu 1 devrimci şehit düşerken, 3 yurtsever de ağır yaralandı.

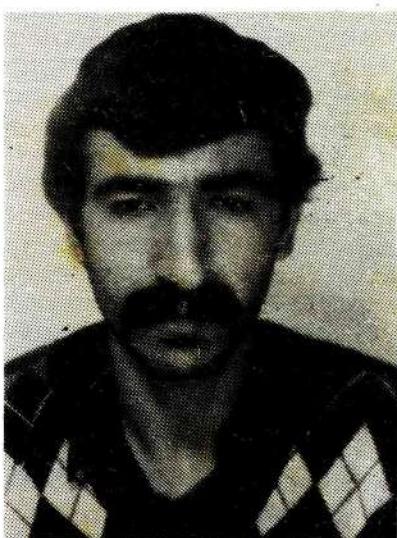
*Olay, komplonun arkasında yer alan güçlerin gerçek yüzlerini bir kez daha açığa çıkarırken, saldırısı ve provakasyonların neye yöneldiğini de gözler önüne sermiştir.

KOMPLO GÜNLERCE SÜREN TOPLANTILARDA PLANLANDI

23 Aralık 1985 günü Kürdistanlı yurtsever emekçilerin, aydınların, kadın ve gençlerin toplandığı KWK adlı derneğin önüne gelerek, silah, bıçak ve sopalarla donatılmış olarak konumlandırılan kalabalık bir saldırının gırıuhunun komplodosu sonucu enternasyonalist devrimci M. Nazif AKTAŞ yoldaş şehit düşerken, 3 yurtsever de ağır yaralanmıştır. Komplot için seçilen yerin tespiti olmadığı, günlerce süren bir hazırlık sonucu karara alındığı bugün daha da açığa çıkmıştır. Evet, haklı olarak sormak gereklidir. Neden KWK'nın önü, neden Kürdistanlı yurtseverlerin

yoğun olduğu Saint-Denis-Strasbourg metrosunun önü? Ava çıkan birisinin peşinde olduğu avın en fazla bulunacağı alanı tercih edeceğii açıkta. İşte, bu komplotcu güçler de, yurtseverlerin yoğun olduğu bir alana evsinlerini yaparak, devrimci ve yurtseverlere tuzak kurdular. Derneği giden ve aralarında yurtseverlerin, devrimcilerin bulunduğu bir topluluğa silah, bıçak ve sopayla saldıran bu alçaklar gırıhu, M. Nazif AKTAŞ'ı katlederken, 3 yurtsever de ağır yaraladılar. Fakat devrimcilerin ve yurtseverlerin kararlı direnişi ve yakında bulunan emekçilerin de müdaħalesi sonucu geri adım atarak kaçmak zorunda kalan provakatörlerin,

Devamı Syf: 4'te

*Terörist SAPO'nun Gerçek Yüzü
Yazısı Syf: 9'da

*

*Beş Avrupa Ükesinden
Faşist Cuntaya Onay
Yazısı Syf: 10'da

*

*Sömürgecileri ve "Sol"dan
Uzantılarını Daha İyi Tanıyalım
Yazısı Syf: 15'te

*

*Libya'nın, ABD Emperyalizmine
Karşı Başeğmez Tutumu
Yazısı Syf: 21'de

*

HALKIMIZIN DİRENİŞ DUVARINA ÇARPAN SÖMÜRGEKİ- FAŞİSLERİN OYUNLARI BOŞA ÇIKIYOR

Aralık ayının ilk günlerinde Bingöl yoresinde sömürgecilerin hayatı geçirmek istedikleri bir dizi oyun boşça çıkarılarak, ordu güçleri ile polis birliklerine de ağır bir darbe vuruldu. Öteden beri benzer yöntemlere başvurarak, komplolar düzenleyen sömürgeciler, her defasında olduğu gibi, bu kez de kendi tuzaklarına kendileri düşmüştür.

Alınan haberlere göre, Bingöl'ün Şoh köyüne gelen bir kontr-gerilla timi, hazırlanan senaryoyu tatbik etmek için iki gruba ayrılır. Bir grup köyün çıkışını tutarken, diğer grup ise, HRK güçlerine katılmış bir savaşçının evine gider.

Devrimcilerin kıyafetlerinin benzerini giyen kontr-gerilla timi, böylece kendilerini devrimci gösterip, gerçekten HRK güçleriyle ilişkisi olan aileleri testi edeceklerdi. Kadının evde yalnız olduğunu bilen kontr-gerilla timi, bunu da fırsat bilerek ilk elde oradan başlarlar. Tıpkı sahte solcu baylarımız gibi onlar da, yüzlerine maske geçirince halkı aldatabileceklerini sanmaktadır.

Kapının çalınması üzerine kapiyi açan evin hanımı, kendisine yabancı olmayan elbiseler içinde, tamamen yabancı yüzlerle karşı karşıya gelir. *Devamı Syf: 26'da*

BERXWEDAN'DAN OKUYUCULARINA

Gazetemizin yeni yayın faaliyetine girişinin üzerinden bir yıl geçti. Geçen bu bir yıllık süre içerisinde yayın ilkelerimiz doğrultusunda yoğun bir faaliyet göstererek önemli oranda hedeflerimize ulaşmış ve okuyucularımızın bir çok ihtiyacına da cevap vermiş bulunuyoruz.

Daha önceleri Kürtçe olarak çıkan gazetemiz BERXWEDAN, bir süre yayınlarına ara verdikten sonra Ocak 1985'ten itibaren yeniden bu kez Kürtçe, Türkçe ve Arapça olmak üzere üç dilden yayınlanmaya başladı. Halk kitlelerinin beğenisini kazanan ve kısa sürede geniş bir okuyucu kitlesinin eline ulaşmaya başlayan gazetemiz, yayıncılık ilkelerini sonuna kadar yerine getirmeye çalışmış, okuyucularının istem ve taleplerini de dikkate alarak seviyeli bir yayıcılığa önem vermiştir.

Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin görkemli boyutlara ulaştığı ve her alanda güçlü kazanımların sağlandığı 1985 yılı boyunca düzenli aralıklarla çıkan gazetemiz, en büyük ve belirleyici olan desteği de yurtsever halkımızdan almıştır. Bu destek ve güçle yeni bir yayın yılina hazırlanan gazetemiz, ilkeleri doğrultusunda hedeflediği seviyeye ulaşabilmek için de yapıcı eleştiri ve önerilere ihtiyaç duymaktadır.

İşte bu anlayışla, okuyucularımızın aktif ilgi ve desteği ile güçleneceğimize inanıyor, bir yıllık yayın hayatımızda görülen eksiklik ve yetersizlikleri, olumlu ve olumsuz yönlerimizi de bizzat okuyucularımızın değerlendирerek bize ulaşmasını diliyoruz.

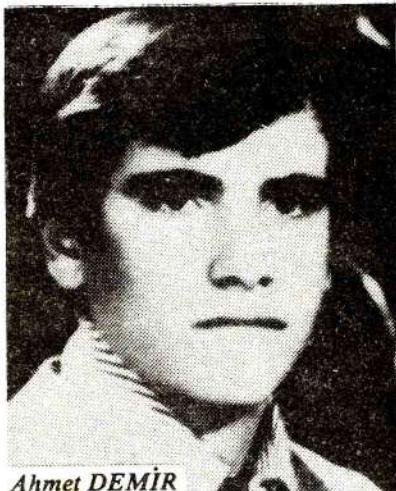
Yapılan değerlendirmeler en geç bir ay içerisinde elimize ulaşmalıdır.

BERXWEDAN

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HALKLARIMIZ HESAP SORACAKTIR

12 Eylül faşist cuntasının yönetime el koymasından sonra tutuklanan sayısız yurtsever ve devrimcinin insan aklının alamayacağı işkence ve hakaretlere maruz kaldığı bilinmektedir. Bu baskın ve işkenceler ülkemiz Kürdistan'da kat kat fazlasıyla yaşandı ve mezbahaneye dönüştürülen işkence merkezlerinde sayısız masum insanımız hunharca katledildi ya da sakat bırakıldı. Başta Diyarbakır zindanları olmak üzere, Mardin, Elazığ, Erzurum, Siirt, Urfa ve Antep'te işkenceli cellatların katlettiği birçok insanın cesidine dahi rastlanamadı. Ne oldukları hala meşhul olan bu insanların yakınları kendi çocuklarının akibetinden habersiz oldukları gibi, sormaya da cesaret edememektedirler.

Bugün ise sömürgeci faşist yönetim, halkın yoğun tepki ve sıkıştırması karşısında işkence ve insanların hapishanelerde öldürülmesi olaylarına müdahale etmek zorunda kalmıştır. Cuntanın icazetyle oluşturulan meclis, sık sık bu tür sorunlarla uğraşmak zorunda kalmakta, Türkiye ve Kürdistan'ın çeşitli alanlarından gelen sayısız mektup ve şikayette işkence olayları dile getirmektedir. Mevcut göstermelik meclisde bulunan bazı milletvekilleri sorunun araştırılması için İçişleri Bakanlığına öneriler vermekte ve az da olsa bazı işkence olaylarına yöneliktedir.

Ahmet DEMİR

Mahkemelerde görülen işkence olaylarından biri de faşist cuntanın işbaşına gelmesinin ardından tutuklanıp Diyarbakır ve Mardin'de işkencelere maruz bırakılan 5 Kürdistanlı yurtseverin ve devrimcinin katledilmesine neden olan işkenceli cellatların davasıydı. Uzun süre devam eden bu dava, Aralık ayı başlarında sonuçlandırılmış ve arasında Ahmet Demir adlı PKK militanının da bulunduğu 5 yurtsever devrimcinin katledilmesini bizzat gerçekleştiren 6 işkenceli polise 3 ay hapis, 3 ay da görevden uzaklaştırma cezası verilmiştir. Adeta insanlıkla ve dünya kamuoyuyla alay eden sömürgeci faşist yönetim, hukuk kurallarını da ayaklar altına alarak, "PKK'lileri katletmek suç

değildir" anlayışıyla sürdürdüğü göstermelik mahkemeyi sonuçlandırmıştır.

İnsan haklarının tümden ihlal edildiği, hiç bir uluslararası kuralın işletilmediği ve faşizm uygulamalarının meşru görüldüğü Türk devleti sinirları içerisinde; son dönemlerde de işkence yapılmasına karşı başlatılan çeşitli girişimler ise, Türkiye'nin uluslararası alanda alabildiğine sarsılan prestijini yeniden kazanmasını sağlamak amacıyla yapılmaktadır. Böyle olduğu için de göz boyamaktan öteye geçmeyecek tarzda ele alınan bu tür davalar, bahsedilen olayda görüldüğü gibi oldukça gülünç bir "cezalandırmaya" karara bağlanmaktadır.

Açıga çıkarılanların haricinde daha nice insanın kanına giren bu faşist cellatları yönlendiren asıl çetebaşları ise, uyduruk beyanlarıyla masum görünmeye, o kanlı suratlarını gizlemeye çalışarak suçu birkaç işkencenin üzerine yıkmak istemektedirler. Zaten yapılan göstermelik yargılamlar da sorunun kendi çıkarları doğrultusunda çözüme kavuşturulması için formaliteлерden öteye geçmemektedir. Türk devletinin bu yaklaşımındaki sahtekarlığı iyi bilen Türkiye ve Kürdistan halkları gerçek işkencelerin kimler olduğunu iyi bildiği gibi bunlara verilecek cezanın ne olacağını da yükselteceği direniş mücadeleyle karara bağlayacaktır.

★ ★ ★

Şanlı UKM'mizin Sesi Yunanistan Halkının Desteğiyle Daha da Gürleştii

Yunanistan, tarihi sömürgeciliğe ve faşizme karşı yükseltlenen sayılı direnişlerle dolu olan bir ülkedir. Oldukça derin ve gelişkin bir kültüre sahip olan Yunan toplumu, kanını aktarak yükselttiği bu direnişleri tarihe maletmiş ve ulusal direnişler olarak gelenekselştirmiştir.

Gelenekselleşen bu direnişlerden en etkilişi de Politeknik olayları olarak bilinen direniştir. 1967'de emperyalizm tarafından iktidara getirilen Papadopoulos faşist cuntasına karşı Yunanistan halkı sürekli bir direniş içeresine girmiştir ve 1973'de meydana gelen Politeknik öğrencilerinin eylemleriyle doruğa ulaşmıştır. 1973 yılının Kasım ayı ortalarında direniş geçen üniversitede öğrenciler, faşist yönetimin sert tepkisiyle karşılaşmış ancak daha da üst boyutlara varan eylemleri bastırılamamıştır. Bu neden üzerine bir katliam gerçekleştiren faşist generaller, direniş önderlerinden 35 tanesini alçakça katletmişlerdir. Bu katliamdan sonra tüm Yunanistan'ı saran eylemler, faşist cuntanın yıkılmasını sağlamıştır. O günden bu yana ulusal direniş günü ilan edilen 16 Kasım'ın her yıldönümünde başta devlet başkanı olmak üzere tüm devlet yetkilileri, siyasi parti yetkilileri (sağ partiler hariç) ve halk kitleleri Politeknik'in önüne çelenk koyarak, standlar açıp bildiriler dağıtarak günün anlam ve önemini izah etmektedirler. Birkaç gün devam eden bu anma eylemleri Amerikan büyikelçiliğine kadar devam eden ve milyonlarca insanın katıldığı bir yürüyüşle sona erdirilmektedir. Üç gün boyunca tüm demokratik parti ve kuruluşlar çelenk koyarak okulu dolaşmakta, açılan sergileri ve yapılan gösterileri izleyerek ayrılmaktadırlar. Tüm okullar milli kıyafteleri ile ve hazırladıkları çelenkleriyle okula kadar gelip dolaştıktan sonra ayrılmaktadırlar.

Bu yıl da her yıl olduğu gibi üç gün devam eden anma ve protesto gösterileri düzenlendi. Devlet yetkilileri parti başkanları ve tüm kuruluşların yöneticileri okulu ziyaret ederek çelenk bıraktılar. Halk bu süre içerisinde uzun kuyruklar oluşturarak okula çiçek ve çelenk bıraktı. Üçüncü günü öğleden sonra düzenlenen yürüyüşe 1 milyona yakın bir kitle katıldı.

Burada 1981'den bu yana bu tür eylem ve protestolara katılan Türkisi ve Kürdistanlı sol güçlerin temsilci ve

sempatizanlarının durumuna deşinmek gereklidir. Bu güçler 1985'te düzenlenen anma ve protestolara katılmak için ortak bir takım toplantılar yaparak kararlar aldılar. O bilinen bir takım nedenleri bahane ederek PKK'yi ortak platformdan dıştalayıp eylemlere kendi düzeylerinde katılmak istediler. Ülkemizde gelişen mücadelenin etkisi bu alanda da kendisini güçlü tarzda duyur-

soncu tek başımıza hazırlıklarımızı yürüttük.

Türk sosyal-şoven güçleri ile Kurt küçük-burjuva reformistleri ülkede sömürgeciliğe ve faşist yönetimle karşı hiç bir mücadele geliştirmedikleri gibi direnişini geliştiren güce ve direnişlere küfür etmeye, Türk burjuvazisiyle uzlaşarak haklı mücadelemizi tecrit etmek istemektedirler. Bu istem ve arzularını bir

muş olması nedeniyle hazırladıkları oyunları tutmayan bu sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist güçleri dağınık şekilde bağımsız olarak eyleme katılma kararı aldılar. "Sol Birlik" kendisine en yakın olan güçlerle ortak bir bildiri hazırladı. Ayrıca bir pankart ve Türk basınından mücadeleimize ilişkin çıkan küpürlerden ve birçok ulusal bağımsızlık için şehit düşmüş yoldaşımızın resimlerinden oluşan panolarla sergi de hazırlamışlardır. Ortak bildiride şu imzalar yer almıştır. Sol Birlik, Devrimci Kurtuluş, Dev-Sol ve adı olup kendileri olmayan HDÖ, Tekoşin, Koçak, TKSP, TKP (B) ve tüm çabalaraımıza rağmen, THKP-C Acilciler de tek başlarına katılmak zorunda kaldılar. Bizler de FKBDC güçlerine öneri götürüp ortak hazırlık yapmak istediysekçe THKP-C Acilciler'in net olmayan tutumları ve tek başına katılma istemeleri

kez de Politeknik eylemleri sürecinde gösterdiler. Bir yandan da Yunan halkın mücadelesinin yanında olduklarını. Kıbrıs sorunun çözümünün sağlanması Rum halkın yanında olduklarını söyleyen broşür ve bildiriler dağıtarak göz boyamak isteyen bu güçler, 1974 Kıbrıs savaşı döneminde askerlik şubeleri önünde gönüllü yazılmak için nasıl canattıklarını ve açtıkları kampanyalarla "kahraman" Türk ordusuna nasıl yardım ettiğini unutmuşa benzeyiyorlardı. Ancak, tarihi boyunca sayısız politik deneyden geçen Yunan halkın gözünü boyamaları mümkün olmadı. Politeknik yürüyüşü ve eylemleri boyunca bu güçler hedefledikleri hiç bir şeye ulaşamadılar.

Bizler de dağıttığımız bildiri, broşür ve yayınların yanısıra astığımız pan-

Devamı Syf: 27'de

KÜRDİSTAN HALKI ALÇAKÇA BİR KOMPLODA YİĞİT BİR ÖNDERİNİ DAHA YİTİRDİ

Başтарafı Syf: I'de

ulusal kurtuluşculara daha fazla kayıp verdirmesinin önüne de geçilmiştir.

Daha önceleri Köln, Stockholm ve Hamburg'da yapılan toplantılar, 10'lu, 12'li bildiriler çıkararak, bir hainin yurtsever biri tarafından cezalandırılması karşısında kıyametleri körparan provakatörler çetesi, en son olarak Paris'te bir araya geldiler. Dev-İşçi Hamburg kligi ve Kurtuluş'un çağrısı üzerine biraraya gelen ve "PKK'ye karşı nasıl mücadele verilmeli" sorusunun tartışıldığı ilk toplantı 6 Aralık 1985 günü gerçekleştirildi. 9 Aralık'ta bir kez daha biraraya gelen bu güçler, bazı grupların toplantı platformunu protesto ederek ayrılmalarından sonra, tümüyle komplocu güçler birarada kaldı.

Partizan, HK, Tekoşin gibi azınlık PKK düşmanı güçler ile birarada kalan komplocu güçler, provakasyonlarını nasıl geliştirecekler, bunu nasıl uygulayacaklar? Günlerce sürdürdükleri toplantılar bu konuları tartışmaya başladılar. Komploda kimin ne görev alacağı, her örgütün kaç silahlı, kaç bıçaklı, sopalı kişi getireceği ve bunları olay yerinde nasıl yerleştirecekler, başlama emrinin kim verecek vs. vs. tümince ayrıntılara kadar tartışılan komplot için günlerce süren toplantılar yapıldı. Bildiriye imza atmayan, fakat komploda yer alan Partizan, HK ve Tekoşin nasıl konumlanacak, ne tür görevleri üstlenecekler? Basın olay yerine kimler tarafından çağrılcak vb. konularda da saatleri aşan tartışmalar yürütülmüşü. Olayda Dev-İşçi'den Mevlüt adında bir katilin yakalanması bu konuda varolan bilgileri daha da güçlendirmiştir.

Yürüttülen tüm bu tartışmalar ve toplantı neticesinde, 23 Aralık komplot günü olarak seçildi. Evet, tam da 1978'de sömürgecilerin Maraş'ta 1000'nin üzerinde Kürtistanlıyı katlettiği bir katliamın 7. yıl dönümünde, bu güçler halkımıza yeni bir katliamla cevap verme planlarını kurdular. Böylece 7 yıl sonra, yine mücadeleümüz içerde ve dışarıda boyutlandığı bir dönemde komplolarını tezahayalarak, kitlesel gelişmemizi boğmak istemişlerdir.

Komploda bir devrimcinin şehit düşmesi ve 3 yurtseverin yaralanması sonucu daha az kayıp verilmesi, bu güç-

lerin esas niyetlerinin daha fazla kayıp verdirmek olduğunu gizleyemez. Olay yerinde atılmış vaziyette 5 silahın ele geçirilmesi, yine hafif otomatik silahların olayda kullanılması planlanan katliamın daha geniş boyutlu olduğunu göstermektedir. Böylece küçük bir Maraş katliamını Avrupa'da da gerçekleştirdi, Mücadelemize karşı yeni saldırısını gündeme koyacaklardı. Fakat, yurtseverlerin kararlı tavrı sonucu komplocular gerçek amaçlarına ulaşamadılar. Aynı tarihte faşist cuntanın başı Evren'in de Maraş, Urfa, Adıyaman ve Diyarbakır'da gezilere çıkması bir tesadüf olmasa gerek.

TOPLANTILARDA NELER TARTIŞILDI?

10'lu, 12'li ve bazen de 16'lilara çıkan sayılarla yapılan toplantılarında tartışılan ana konunun "PKK'ye karşı cihat" açılması olduğu açıktır. Ve bugün bu güçlerin dergilerinde olsun, çeşitli toplantılarında olsun başlıca tartışıkları konu "PKK'nin yok edilmesi" ve bunun için nelerin yapılması gerektiği. Esas faaliyetleri haline getirdikleri PKK düşmanlığı her türlü faaliyetlerinin önüne geçmiş durumdadır.

Bu nedenle yapılan toplantıda faşizme karşı nasıl savaşılacak? Nasıl mücadele edilecek? Tüm bu gibi soruların yerine PKK'ye karşı nasıl savaşılacek, nasıl mücadele edilecek? Soruları getirilmektedir. Toplantılarda bir nebze olsun, değişim kabiliinden bile olsa cuntaya karşı mücadelenin tek bir sorunu bile tartışma konusu yapılmamıştır. Herşey unutulmuş bir tek noktada birleşilmiştir.

Bir provakatörün cezalandırılması karşısında yoğunlaştırılan bu toplantılar, "PKK'nın direnişten vazgeçilmesi" tartışılmış ve hainlere nasıl sahip çıkılacağı kararlaştırılmıştır. Bir hainin ölümü ardından böylesine yoğun toplantılar yapmalarının altında yatan gerçek nedir? Neden bu kadar bir araya geliyorlar ve hiç zorluk çekmeden anlaşabiliyorlar? Cuntaya karşı mücadelede, direnerek şehit düşen devrimcilerin anılarına sahip çalışmada niye aynı başarıyı göstermiyorlar? Tüm bunlar açığa çıkmış, ama daha da açığa kavuşulması gerekmektedir.

GEÇMİŞİN VE BUGÜNÜN İŞLENEN TÜM SUÇLARININ HESABI VERİLMELİDİR!

12 Eylül sonrası tüm Türkiye ve Kürdistan solu açısından yeni bir dönemdi. Faşizm işbaşına gelmiş devrimcilere ve halka azınlıca saldırmaktadır. Buna karşı devrimcilerin belli bir hazırlık içerisinde girerek, mücadeleni yeniden yükseltmeleri gerekmektedi.

M. Kemal'in geçmişin TKP'sini nasıl tasfiye ettiğini, yine Abdulhamid'in ajan-provakatörleri nasıl kullandığını iyi bilen ve bu deneyleri kendisinde somutlaşdırın 12 Eylül faşist rejimi baskı ve imhanın yanısıra, yoğun bir ajanlaşdırma ve tasfiye planını da uygulamaya soktu. Bu planın hayatı geçirildiği belli başlı alan olarak da Avrupa seçildi. Değişik yazılarında geniş izahı yapılan yöntemlerle TKP'sinden Dev-İşçi'sine ve Partizan'ına varana kadar tasfiyeye uğratılan sol güçler eliyle, tasfiyecilik PKK'ye de dayatılarak devrimci-direnç yolundan döndürmeye çalışıldı. Bu faaliyetin hummalı bir biçimde cezaevlerinde, yurtdışında ve özellikle de Avrupa'da nasıl uygulanmak istendiğini çok iyi bilmekteyiz.

12 Eylül faşist rejimi önüne koyduğu hedeflere varmak için, önemli bir engel olarak gördüğü PKK'nın tasfiyesini gerçekleştirmek için baştan beri yoğun bir saldırı içerisinde bulunmaktadır. Cezaevlerinde hortlatılan "Genç Kemalistler Birliği" eliyle gerçekleştirilmek istenen Parti varlığının imhası, bu ihanet çetesinin kolu yurtdışına da uzatılarak dışarıda da tamamlanmak istendi. Bunun halklarının da oluşturulduğu ve bunların faaliyetlerini Avrupa, Orta-Doğu ve Güney Kürdistan'da yoğunlaştırdığı bilinmektedir. İşte içerde ve dışarıda Partimize karşı yoğunlaştırılan saldırı ortamında, PKK mücadeleyi yeniden yükseltme ve ülkeye giriş kararı aldı. Bu, aynı zamanda tüm tasfiyeci gırıuhların planlarının da bozulması anlamını taşıyordu. Oynamak istenen provakasyonun da boşça çıkarılması, adeta bardağı taşırın son damlayanıcasına bu güçlerde büyük bir telaş ve panigi ortaya çıkardı. Böylece bu çevrelerin ulusal kurtuluş mücadeleme karşı geliştirmek istedikleri ve arkasında tüm güçleriyle yer aldığı tasfiye planı da boşça çıkarıldı. İşte bu, PKK'ye daha fazla saldırmanın, PKK'ye

daha fazla komplolar düzenlemenin de başlangıcını oluşturur.

Mücadelemize yönelik saldırıların yeni olmadığı ve bu saldırıların 1978'le re hatta daha öncesine de dayandığı bilinmektedir. Geçmişin UDG'si, HK'si, DHB'si, Sterka Sor'u, Tekoşin'i bu dönemde daha değişik kılıflar altında, fakat yine aynı amaçla karşımıza çıkırmaya başlandı. Birbiri ardına düzenlenen saldırılar ve komplolar, yine provakatör çeteye, "PKK size saldırırsa koruruz", "Semir'e yönelen saldırıyı Türkiye soluna yönelen bir saldırısı olarak kabul ederiz" biçiminde verilen sözlerle mücadelemizin gelişmesi önüne dikilme gafletine girişecek kadar alçaklısbildiler.

Bir başını Hamburg Dev-İşçi kılığının, bir başını TKP'nin ve diğer bir başını da Partizan'ın çektiği; fakat hepsinin de "PKK'yi tasfiyede" birleştiği saldırılar, 15 Ağustos devrimci atılımının ardından daha bir yoğun olarak gündeme sokulmaya başlandı. "Genç Kemalistler Birliği"ne sahip çıkma temelinde yoğunlaştırılan saldırılarla PKK'nın yüzbinlere malolmuş direnişi karşısına hertürlü alçaklığun batağına saplanmış ihaneti dikkmeye çalışılar. Böylece de bu güçler, geçmişten bu yana işledikleri suçlarına yeni suçlar eklemeye başladılar.

Tasfiyeciliğin batağına saplanmaları ve devrime karşı hertürlü suçu işlemeleri yetmiyormuş gibi, başka güçleri de buna alet etmek istemektedirler. Böylece işledikleri suçlarının hesabının sorulmasını da engellemeye çalışmaktadır. İşlenen suçların sadece bir bildirinin kaleme alınması, yine bazı yazıların yazılması ile sınırlı olmadığı açıktır. Ulusal Önderimize kompo düzelmeneden tutalı da, örgüt varlığını, kadroları imhaya, yurtseverlere saldırmaya varana kadar çeşitli boyutlara vardırdıkları bilinmektedir. Bu nedenle geçmişin 3'lü, 5'li birliliklerinin yerini 6'lı, 12'li birliliklerin alması tesadüf değildir. Bugün, geçmişte ve günümüzde bu komploların altında yer alan güçlerin konumunu daha iyi görmekteyiz. "UDG"nin kime karşı ve kimler tarafından oluşturulduğu, yine "Sol Birlik"in kime karşı, kimler tarafından yeni "UDG" olarak ortaya çıkarıldığı bilinmektedir. Ve bu güçlerin komplolarını başta Avrupa, Güney Kürdistan olmak üzere her alanda nasıl uyguladıkları, adeta PKK'den bir adam koparmak için günlerce nasıl çaba sarfettikleri bugün daha iyi görülmektedir. Yine komplocuların bir gün içinde nasıl

Avrupalara taşıdığı, para, pasaport vb. işlerinin halledildiği açığa çıkmış durumdadır. Bu kadar çaba niye, bundan hedeflenen nedir? Neden cuntanın elinde devrimciler, aynı çabuklukla kurtarılmıyor? Neden ülkeden bir devrimciyi dışarı çıkarmada aynı çaba harcanmıyor? Neden bir tek kişiyi devrime kazandırmak için bu kadar dil döktürülüyor? Evet tüm bu soruların cevabı, bizce ve kamuoyunca da açıklıktır. Çünkü, faşist cuntaya karşı bir mücadele içerisinde girmemekte, tüm varlıklarını PKK'ye karşı düşmanlıkta birleştirmektedirler.

Kemalizmin enince tarzda yapılarına egemen olduğu bu güçler işledikleri bu suçun hesabını vermek zorundadırlar. Faşizme karşı en ufak bir mücadele vermeyeceksin, örgütünü tümenden tasfiye ederek mülteci haline getireceksin, DSP, SHP'nin kuyruğuna takacaksın, H. Cindoruk'un tavsiyelerine uyarak legalleşmek için, PKK'ye düşmanca saldırıcasın, ama bunun hesabını vermeyeceksin! Bu düşünülmeyecek bir olaydır. İşlenen suçlar artık hiçbir kaba sığdırılmayacak durumdadır. Mülteci Partizan kılığinden tutalı da, en sonunda hayvanlıkta karar kılan Hamburg Dev-İşçi güruhuna, ordan da bugün "Sol Birlik" maskesi altında cunta başlarından ve Avrupa emperyalistlerinden aldığı işaretle de legalleşmek isteyen ihtar bunaklar takımına kadar, hepsi suçlarının hesabını yapmak durumundadırlar.

PKK'ye karşı bu denli birleşmelerinin, anlaşabilimelerinin temelinde yatan nedir? Bunu ortaya koymak zorundadırlar. Bir dönem faşist cuntaya karşı geniş bir birlik oluşturma girişimleri vardı. Bu faaliyetlerde israrla ayrılk yaratılanlar, herkesin malumudur. Şimdi bu güçler bir araya gelmekte zorluk çekmedikleri gibi, günlerce birlikte tartışarak anlaşabilimektedirler. Bunu ortaya çıkarın nedir? Bu örgütlerde ideolojik-politik değişiklikler mi oldu? Dünya görüşleri mi değişti? Hayır hiç biri de değil. Değişen bir tek şey var; o da PKK'nın direniş yolunda adım adım ilerlemesi ve bu güçlerin suçlarını da birer birer açığa çıkarmasıdır. Cuntaya karşı birleşmemeyenler, en ufak meselelerden bile ayrılıklar ortaya çıkarın güçler, neden bugün kolayca anlaşabiliryorsunuz? Devrime karşı işlediğiniz suçların açığa çıkışının yarattığı büyük bir korkuya bir araya gelmekte ve PKK'ye saldırmaktasınız. Bunu tüm yurtseverler, ilericiler açıkça görmektedirler.

Provakasyonun yaşatılması için ne gibi hainane planlar geliştirdiniz, PKK'nın direniş vazgeçirilmesi için neler vaad edildiği çok iyi bilinmektedir. İşte bugün tüm bunların açığa çıkarılması, maskenin düşürülmesi yaşanmaktadır. Bu nedenle bu katiller gürusu azgın bir PKK düşmanı kesilmektedirler. PKK'nın ve kendi dürüst-devrimci tabanlarının bu suçlarının hesabını soracağını çok iyi bildiklerinden telsa "PKK'yi yoketme" toplantıları yaparak cuntanın, provakatörlerin ve kendiçilerinin de onayladığı deyimle "musallat olmuş PKK belasının yok edilmesi" için planlar geliştirmektedirler.

Sömürgeci faşist Türk devletinin basında mücadelemize yönelik hergün bir karalama kampanyası başlığı bir dönemde, bunların da aynı tarzda ortaya çıkımları tesadüf değildir. TC İçişleri Bakanı, "bölgülerin yurtdışındaki faaliyetlerini de izliyoruz" biçimindeki açıklamalarının anlamı nedir? Avrupa'da bu hangi saldırı odaklıları eliyle uygulanmak istenmektedir? Aynı dönemde bu güçlerinde 10'lu, 12'li bildirilerle devreye girmeleri ve komplolara ağırlık vermeye başlamaları tesadüf değildir. Ugur Mumcu, M. Ali Birand gibi TC'nin sadık uşaklarının Avrupa'da Hamburg, Berlin ve Köln başta olmak üzere daha birçok alanda yaptıkları toplantılarında, "yurtseverler, bölgelikle karşı birleşmelidir" çağrısına nasıl da zaman geçirmeden cevap verildiği ve bunun da bir devrimcinin katıldığı bir komployla uygulamaya sokulduğu çok açık olarak görülmektedir. TC'nin o milli birlik ve bütünlük ruhu kendisini hemen de bu güçler şahsında yeniden hortlattı. Bugün de "bölgelikle" karşı herkesle birlikte çağrı yapan bu alçaklar grubu, demokratik kamuoyunu da bu içrenç emellerine alet etmek istemektedirler. Halkların ulusal kurtuluş mücadelesinden yana ne kadar dürüst tavırda olduğu belli olmayan bazı gruplarla içine girdikleri gerici ilişkilerle ulusal kurtuluş mücadeleme olan sempatiyi boğmaya çalışmaktadır. Bu konuda bir hayli de ileri giderek, ne kadar gerici çevre varsa onlarla birleşmekten bile çekinmektedirler.

Hamburg Dev-İşçi kılığının şefi bu konuda bir hayli ileri giderek, direniş mücadelenin etkisini zayıflatmaya çalışmaktadır. Kendi hayvanlığına artık ne niyetle oluyorsa saygı(!) besleyen bazı hayvanseverleri yanına alarak komplocular yapan bu tasfiyeci şef, milyonluk örgütü dağıttıktan sonra, şimdi de yüzbinlere malolmuş PKK'yi

tasfiye planlarını uygulamak istemektedir. Bunun içinde her türlü alçakça planı uygulamaktan geri kalmamaktadır. Bu tasfiyeci şef, bugün neyle uğraşmaktadır? Ne yapmaktadır? Hangi alçakça komplonun tezgahlanması peşinde koşmaktadır?

Mülteci Partizan gürühu da yeni hapishane kaçını şefleriyle hıçte günümüzün Jön Türklerinden, küçük Kemerlerinden geri kalmamaktadırlar. PKK'ye karşı yeni savaş yöntemleri isteyen bu kaçınlar grubu da, direnişi özünden boşalttıkları Partizan'ı Avrupa'ya çekip, başına çorap ördükten sonra, şimdi de PKK'ye yönelmektedirler.

"Sol Birlik" olarak devrimci-dirençi çizgisine karşı reformizmin temsilcisi olarak ortaya çıkan TKP ve çömezleri, 60 yıllık suçlarına yeni suçlar da ekleyerek, 1925'lerde Türkiye'de tasfiye edilen TKP'nin bir benzerini de PKK'yi tasfiye ederek, Kürtistan'da yaratmak istemektedirler. Bunu da çeşitli komplolar devreye koyarak uygulayan azgın kemalist, şovenist ve Kurt düşmanı gürüh, sağa-sola PKK'yi ihbar ederek, tecrit etmeye çalışmaktadır, su veya bu gücü üzerine saldırmaktadır. Bugün de her türlü komplonun altına girerek, bu amacına ulaşmak istemektedir.

PKK'nin geliştirdiği ve yüzbinlere malolan direnişi görmeyip, bir provakatöre sahip çıkarak, ihaneti meşrulaştırmak isteyen güçler de, bugün bilerek veya bilmeyerek, objektif konumlarıyla komplolara onay vermektedirler. Bir haine, bir halkın kaderinden daha fazla değer veren bu güçler de kendi gerçek yüzlerini gizlemek için adeta bir yılan gibi aradan siyrilmakta ve bu bukelemün gibi renkten renge girmektedirler.

Tüm bu komplocu ve saldırgan gürürlar şunu çok iyi kavramak zorundadırlar. PKK'ye ve halkımıza karşı işledikleri suçlar sıralamakla bitmez. Bu son olayla sınırlı olmadığı gibi 1-2 yıllık bir birikim de değildir. PKK'nın doğusundan bu yana, yönelen her saldırında imzaları bulunmaktadır. Ama bugün yüzleri daha da açığa çıkmış, komplocu yüzleri daha iyi görülmektedir.

Türkiye ve Kürtistan'da bugün yüzlerce şehit, binlerce tutuklu bulunmaktadır. Bu devrimcilerin anılarına sahip çıkma konusunda en ufak bir çaba içeresine girmeyen bu gürürlar, bir provakatöre sahip çalışmada alçakça yöntemlere başvurmaktadırlar. Şehitler için ortak bir tek bildiri bile kaleme almayı bırakalım, tek bir bildiri bile

dağıtmayı, bunun intikamının nasıl alınması gerekiği konusunda en ufak bir tartışma bile yürütmemen bu tasfiyeci şefler, bir haine sonuna kadar sahip çıkmaktadırlar. Neden devrim şehitlerinin değil de, provakatörlerin "anısı önünde saygıyla eğiliyoruz" denilmektedir?

Evet, tüm bu soruların cevabını 10 örgütün dağıttığı bir bildiri ve bu temelde geliştirilen komplonun izahını yapmakla almak mümkün değildir. Bu sadece, bu komploların son bir halkasıdır. Benzerlerini daha önce de yaşadık.

Tüm dürüst devrimciler, soruna yaklaşırken böyle yaklaşmalıdırular. Sadece son komplonun değil, bir bütün olarak devrime karşı işlenen suçların hesabı verilmek ve tümünün izahı yapmak zorundadır. PKK'ye, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine saldırılmamalıdır. Bu başardığı oranda bu güçler, suçlarının hesabını vermiş olacaklar, aksi takdirde halkın ve dürüst devrimcilerin, yurtseverlerin yakalarına yapışarak hesap soracağı çok aksıktır. Er veya geç bu hesabın alınacağı da iyi bilinmelidir.

PKK, MEŞRU SAVUNMASINI HER YÖNTEMLE SÜRDÜRECEKTİR

Cuntanın özel savaş uygulamalarını bu işbirlikçi gürürlar eliyle, Avrupa'ya da taşıarak, ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini boğmaya çalıştığını çok iyi görmekteyiz. Özellikle, planlarını burada da hayata geçirmeleri bir təsadüf değildir. Ülkemizden kilometrelere uzakta da olsa, direniş savasımız, bu alanı da derinden etkilemeye, gerek emekçiler ve gerekse uluslararası güçler üzerinde bunun yoğun izleri bulunmaktadır. Bu gelişmeleri engellemek amacıyla alabildiğine bir saldırısı geliştirilmeye; 6'lı, 12'li, 16'lı bildiriler bunun üzerine çıkarılmaya ve dağıtılmaya başlandı. PKK'ye karşı en alçakça ve en adice saldırular uygulamaya konuldu. Basel'de kitleye yönelik komplo gündeme konulurken, Güney Kürtistan'da 8 PKK kadro ve savaşacıları alçakça katıldı. Bunlarla da sınırlı kalmayan saldırular, provakatörlere sahip çıkma ve yurtseverlere saldırma, yaralamaya kadar çeşitli biçimlerde uygulandı.

PKK, kendisine karşı yönelik tüm bu alçakça saldırular karşısında meşru savunmasını yapmak zorundadır. Halkımızın boğazına bıçağını dâyayarak adeta, kurbanlık koyun gibi kesmek isteyen güçlere karşı elimizi kolumuzu bağlayarak, boynumuzu uzatacağız

beklenmemelidir. Eğer böylesi bir gaflet içinde bulunan güçler varsa, daha fazla düşmanın ilerlemeleri ve daha yol yakınına uyanmaları, çıkarları gereğidir. Aksi takdirde halkımıza uzanan her elin kırılacağı ve arkasına hangi gücü alırsa alınsın, hangi yöntemle gelirse gelsin, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadeleinden en küçük bir tavizin bile verilmeyeceği çok iyi bilinmelidir.

PKK'ye karşı akla hayale gelmeyecek yöntemlerle saldırın, "başımıza musallat olmuş bela" diye tabir ederek, bunu diştalamak ve etkisiz kılmak için her yöntemi, kendileri için mübah sayan ve cuntayla, Uğur Mumcularla, Kamran İnanlarla aynı rotada yürümekten çekinmeyen, legalleşmek için her türlü alçaklıği meşru kabul gören ve SHP, DSP kuyrukçuluğuna soyunarak, Avrupa sosyal-demokrasisinin gönüllü uşakları olarak, beş meteliğe kendilerini pazarlamaktan çekinmeyen tüm güçler, gerçekleri artık çok iyi kavramak ve saldırıldıklarından vazgeçmek zorundadırlar. PKK'nın bu güçlerle şiddet temelinde halledeceği hiç bir meselesi yoktur. Ama bu güçler, saldırmaktan vazgeçmez, komploculuğu bir meslek haline getirir ve işledikleri suçların hesabını vermezlerse, PKK'nın de meşru hakkı olan savunmasını yapacağını belirtmekte ve bunun hiç bir biçimde engellenmeyeceğini söylemektediyiz. Ve artık bu noktada bu savunmaların da her biçiminin meşru olduğu ve uygulanacağı bilinmelidir. Direniş savasımızın bu konuda bugün ve geçmiş pratiği de buna çok açık bir kanıt teşkil etmektedir.

Bugün yüzbinlere malolmuş bir direniş mücadeleşi geliştirilmektedir. Her dürüst güç buna saygı duymak ve bunun gereklerini yerine getirmek zorundadır. Yine bu direnişe karşı geliştirilmek istenen her türlü komploculuğa ve yıkılığa karşı da tavır takınmak zorundadırlar. Dağıtılan, tasfiye edilen ve onbinlerce gücü sahip örgütlerin hesabı tasfiyeci kılıklarından sorulmak zorundadır. Bugün yurtseverliğin, ile riciliğin ve demokratlığın biricik ölçüyü budur. Bir yandan direnerek yaşamak isteyen bir halk, diğer yandan da onu boğmaya ve imha etmeye çalışan güçler bulunmaktadır. Açık ki, her dürüst insan halkın direnişinin yanında yer almasını ve ihanete karşı tavır takınmasını bilmelidir. Bu dürüstüğün de bir gereğidir.

M. Rewal

CELAL YOLDAŞ, ANIN YOLUMUZU AYDINLATAN SÜREKLİ BİR MEŞALE DÜŞMANA KARŞI İNTİKAM ÇAĞRIMIZDIR!

İsrail siyonistlerinin Haziran 1982'de Lübnan'a saldırısı ile başlayan esirlik yaşamı, Kızılhaç'ın girişimleri sonucu gerçekleştirilen esir değişimi ile 2 yıla yakın bir süreden sonra biten Celal yoldaş, Paruise ve yoldaşlarına yeniden kavuşmanın büyük coşkusu ve sevinci ile yetkin bir militant düzeyine ulaşmak için yoğun çaba sarfetti. Olgunluğu, ağırlaşlığı, proleterskişiliği ve küçük-büyük görev ayrimi yapmadan hepse aynı anlayışla yaklaşımı O'nun en belirgin özellikleridir. Daha bir çok özelliğinden bahsetmek mümkün-kündür. Bu yönyle de değerlendirildiğinde, örnek alacağımız birçok yön bulunan bir yoldaştı. Ama O'nun en belirgin yönü gerek esirlik yaşamı boyunca ve gerekse Avrupa alanında katıldığı pratik-orgütsel faaliyetlerde daha net bir biçimde ortaya çıktı.

ÖLÜMDE YAŞAMI YARATAN BİR GELENEĞİN SÜRDÜRÜCÜSÜDÜR

PKK'nin militant geçmişi ve direnişi tüm yoldaşlar üzerinde olduğu gibi, Celal yoldaş üzerinde de derin izler bırakmıştır. Bu nedenle tüm yaşamına, bu geleneğe layık olmak için alabildiğine bir çaba harcayarak yön vermeye çalışıyordu. Bunda bir hayli de başarılı olan Nazif yoldaş, en son ana kadar bile bunu sürdürmüştür.

İsrail'in, Lübnan-Filistin güçlerine yönelik gerçekleştirdiği Haziran 1982 saldırısında, Filistinlilerin Güney Lübnan'daki bir kampında bulunan Celal yoldaş, siyonistlere karşı savaşmaktan bir an bile tereddüt geçirmemi. O aynı zamanda bir devrimcinin hangi alanda bulunursa bulunsun, emperyalist saldırı ve gericiliğe karşı savaşması gerektiğini de iyi biliyordu. Bu nedenle Filistin halkın yanında silahını siyonistlere yöneltmede ve bu savaşa aktif katılmada bir an bile olsun duraksamadı. Belki kendisini bekleyen görevler vardı. Kendi halkı için bir şeyle yapması gerekiyordu. Ama O, tüm bunların bilincinde, devrimin karşısına çıkan yeni bir görev yüklenmişti. Gerçekten halkı için birşeyler yapması gerekiyorsa, azgınca saldırın siyonist

düşman karşısında Filistin halkın kaderini paylaşmak durumundaydı. Bu, karşısına ölümü de çıkarabilirdi. Ama O, buna çoktan hazırıldı. CHE'nin "Ölüm nerede gelirse gelsin, hoş geldi sefa geldi" dizerelerini hafızasına yerleştirmiş ve dedaklarında bunu tekrar ediyordu. Ölüm ülkesinden çok uzaklarda da karşısına çıkabilir; ama O bu ölüm, yaşamı yaratıyorsa, "hoş geldi" dizereleri ile göğüsliyor ve üzerine gidiyordu.

Başa Sabri GÖZÜBÜYÜK, Seyfettin ÖZEN ve Kazım SÜRGEÇ yoldaşları olmak üzere, diğer tüm yoldaşları ile birlikte büyük bir kahramanlık örneği sergileyen Celal yoldaş, esirlik yaşamı boyunca da Parti onur ve prestijini korumayı ve günlerce süren yoğun işkencelere rağmen Parti direnişliğini kendi şahsında da yaratmasını bilmiştir. Siyonistler, Türk MİT'ının ortak sorgulamalarından da başarıyla çıkışını bilen Celal yoldaş Partiye, halka ve yoldaşlarına karşı olan sorumluluğunun gereklerini yerine getirmede bir an bile geri durmamıştır.

Geldiği Avrupa alanında da Parti prestiji ve onurunun sürekli yükseltilmesine büyük önem verirken, Partiye karşı yönelen her türlü komplotcu ve yıkıcı faaliyetin karşısında yer alarak, bunlara karşı amansız bir tavır sergilemiştir. O'nun için önemli olan Partinin korunmasıydı. Bunun için her şeyini vermeye hazır olduğu gibi, pratik olarak bunun ortaya konulması için de her türlü yünteme başvurmaktan da çekinmemektedir. Artan yoğun saldırı ortamında Partiye daha çok sahip çıkışlarak düşman faaliyetlere karşı meşru savunmanın geliştirilmesi gerektiğine sonsuz bir inanç beslemektedir.

Nitekim, böyle değerli özelliklere sahip olan Celal yoldaş, pratik yaşamı ile bunu kanıtlamıştır. O'nun en büyük arzusu, bırakılmış bir devrimciyi, bugün bir yurtseverin bile saflarında yer almaya can attığı halkın silahlı güçlerinin saflarında yer almak; ve sömürgeci düşmana karşı savaşmaktır. Ama ölüm nereden karşısına çıkarsa çıkışın, bundan kaçınmadı. Komplotcu güçlerin yurtseverlere saldırarak büyük bir katliam gerçekleştirmek istedikleri

bir ortamda kararlı bir tavır takınan Celal yoldaş, saldırıcıların püskürtülmesinde büyük rol oynamıştır. Silahlı ve bıçaklı bir biçimde komplot kurulan güçlerin üzerine, devrimin yüce çıkarlarını korumak için, savunma araçlarından yoksun olduğu halde, yürümesini bilmiş ve yaşamını kutsal direnişe adamıştır. Kürdistan'dan kilometrelerce uzakta da olunsa devrim sahip çıkışmasının bilinci Onda güçlü bir kavrayışa ulaşmıştır.

MILITAN KİŞİLİĞİN TEMSİLÇİSİDİR

Avrupa'ya adımını atan birçok küçük-burjuva zaaflarıyla yoğunluş zayıf unsurun devrimden hızla uzaklaşmasına rağmen; O militan kişiliği yaşamamasını ve geliştirmesini başarmıştır. Bu alanı, yaşamalarını örgütleme ve sürdürmenin bir aracı olarak gören birçok öğrencinin tersine, devrimci militanlığın daha da güçlendirilmesi gereken bir alan olarak değerlendirdi.

Örgütlerin tasfiye edildiği, kadroların direniçi özünden boşaltılmaya çalışıldığı ve tüm bunların PKK'ye de dayatılmak istediği bir ortamda zayıflık göstererek, Avrupa'yı yaşamını sürdürmenin alanı olarak ele alan bazı unsurların tersine; O, bu ortamda militan kişiliğin korunarak her şeye rağmen bunun en güçlü bir biçimde, bu alanda da yaşatılmasının gerekliliğini kavramıştır. Devrimcilik maskesi altında yeni anlayışların türetildiği ve bunların da devrimci-direniçi yapıya dayatılmak istediği koşullarda güçlü militanlar haline gelmek ve devrimciliğin onurunu yaşamak son derece gereklidir. İşte Celal yoldaş, bu gerekliliğin bilincindeydi.

Avrupa'ya ulaştığı günden itibaren güçlü bir militant düzeyine ulaşmak için bir yandan yoğun bir eğitim, diğer yandan ise yoğun bir pratik sergiledi. Her türlü zayıflığa, yetmezliğe karşı durdurulmaz bir kin duymaktaydı. İçinde yaşadığı koşullar daha farklı da olabilir, ülkeden uzakta da bulunabilir. Ama O, militant bir devrimciliğin gereklerine ulaşılmasının zorunluluğunu kavramıştı.

O, küçük-burjuva, devrim kaçıklarının nefret ettiği, fakat ulusal kurtuluş mücadelemiz için gerekli olan militan kişiliğe ulaşmak, bunu her yönüyle yaşamak için amansız bir mücadele geliştirdi. Ne idüğü belirsiz birçok çevrenin "iyelim, içelim, yaşayalım Türkiye ve Kürdistan'dan bize ne, bizi burdaki sorunlar ilgilendirir" biçimindeki soysuzluklarına karşı; her yurtseverin bile yaşaması gereken, halka ve devrimin davasına bağlılığın geliştirilmesine çalıştı. Halkının davasına duyduğu yüce bağlılığın bir gereği olarak da, her an Kürdistan'ı yaşayan, her an onu düşünen ve bir an bile olsa kendisini halkın yaşamının dışında hissetmeyen Celal yoldaş, tüm bu özellikler ile ulusal kurtuluş mücadelemiz için gerekli olan militan kişiliğe de örnek teşkil etmektedir. "Nasıl olsa ülkeyden uzağız, nasıl olsa Parti bizi görmüyor" diyerek militan kişilikten uzaklaşan zayıf öğelerin karşısında yer almış; O her zaman ve her koşul altında bir Partili militan olmasını bilmiştir.

Gerek esirlik yaşamı boyunca ve gerekse Avrupa alanında katıldığı faaliyetler süresince bu yapısını sürdürmüştür; şehitlerin manevi komutanlığı altında onlara layık biri olmak için çaba sarfetmiştir. Her zaman şehitlerimizin anısına bağlı kalan ve bu anılla layık olmaya çalışan Celal yoldaş, halkımızın kutsal kavgasına katık ettiği değerli yaşamı ile de bunu kanıtlamıştır.

BİR PARTİLİ GİBİ DAVRANMASINI BİLMİŞTİR

Bir devrimci için en değerli olan şey uğrunda çekinmeden ölümün bile goguslendiği bir davaya sonuna kadar bağlı kalarak onurunu şereflice yükseltmedir. Bu da bir partilinin en vazgeçilmez özelliklerinden birisi durumundadır. Yine O, Partiye saldırular yöneltildiğinde, O'nu korumasını, geliştirmesini bilmelidir. Yıkıcılığın ve tasfiyeciliğin Parti içerisinde geliştirilerek, halkımızın şanlı önderinin yok edilmek istediği koşullarda; Celal yoldaş Partiye sonuna kadar sahip çıkmış, bununla da yetinmeyerek her türlü savunma yöntemi ile de korumaya çalışmıştır. "Genç Kemalistler Birliği"-nin, Avrupa'da hortlatılan kolu ile karşılaşlığında tavır almakta gecikme-

miş ve gözbebeği gibi önem verdiği Parti birlliğini yükselmiştir.

1984-85'de Partiye karşı yoğunlaşan saldıruların sırasında da yer alan Celal yoldaş, direnişin yükseltildiği bir dönemde yöneltilen saldıruların anlamını kavramakta da gecikmemiştir. Bu denli hayasızca PKK üzerine gelinmesini giderek çürüyen TC devletinin yaşatılması ve günümüzün Jön Türklerinin arz-ı endam etmesine yönelik olduğunu bilen Celal yoldaş, giderek belirginleşen devrim ve karşı-devrim safları arasındaki çelişkilerin daha da artacağını görüyordu. Bu nedenle Parti ve ulusal kurtuluş faaliyetlerinin daha da güçlendirilerek bu saldıruların boşça çıkarılmasına büyük önem veriyordu.

Bir Partili olarak, Partiye karşı yükümlülüklerinin en başında yer alan özelliğin, her türlü düşman saldırısına karşı onu korumak, yaşıtmak ve geliştirmek olduğu gerçeği; Celal yoldaşın bilincinde çok önceden yer edinmişti. Bu yönüyle de O, bir Partili gibi olmasını, bir Partili gibi davranışını bilmıştır.

YOLUNDA YÜRÜYECEK, SENİ ÖRNEK ALACAK VE GÖREVLERİMİZİ GERÇEKLEŞTİRECEĞİZ!

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ihtiyaç duyduğu militan kişiliğe ulaşmada, onu yaratmadı tüm devrim şehitlerimizden olduğu kadar Celal yoldaşın anısından da çıkaracağımız değerli dersler bulunmaktadır.

Kürdistan'dan binlerce kilometre uzakta da bulunsa bir militanın nasıl yaşaması, hangi özelliklere ulaşması, hangilerini kişiliğinde somutlaştırması gereği, çok açık olarak bu yoldaşımızın yaşamında bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Militan bir devrimciliğe ulaşmada bunun şu veya bu alan diye hiç bir ayrimı yapılamaz. Nerede bulunulursa bulunulsun, bir ulusal kurtuluş savaşçısı olunduğu unutulmamak zorundadır. Her koşul altında bir devrimci gelişmesini bilmelidir.

Evet, birçok arkadaşın bu konulara ulaşmakta, hala yetersizlikler gösterdiği bir ortamda, bu değerli militanın yaşamından almaları gereken bir çok örnek vardır. Yaşamda, ölüm karşısında nasıl davranışması gereklidir, bir ulusal kurtu-

luşu olarak, bir Partili olarak, ulusal kurtuluş mücadelemize ve önderliğine yönelen saldırılara karşı nasıl mücadele edilecek; tüm bunlar zengin bir deney olan bu şehidimizin anısından çıkarılabilir.

Mücadelemizde verdigimiz yüzlercesinden biri; fakat Avrupa alanında ilk şehitlerimizden olan Celal yoldaş, döktüğü kanlarıyla bir kez daha bu gerçeklerin altını mühürlemiştir. Açık ki, O'nun ölümü yüce değer uğruna bir ölüm olmakla birlikte, aynı zamanda Avrupa'da yeni bir dönemin açılmasıdır da. Bu dönem kanla da yoğunlan militan kişiliğin bu alanda da yaşatılması ve geliştirilmesi dönemidir. Bu, bize bir kez daha güçlü militanlar haline gelmenin gereğini dayatmaktadır. Dökülen her damla kanımızın devrim ağacını suladığını ve bunun güçlü tohumlar yeserttiğini bilmekteyiz. İşte Avrupa alanında da ihtiyaç duyulan bu hayat suyumuza toprağa verilmiştir. Artık bundan sonra her yönden güçlü gelişmelere yol açan bir temele de kavuşmuştur. Kızıl Direniş dönemi olarak da adlandırılacağımız bu dönem, aynı zamanda güçlü militanlar, yetkin ulusal kurtuluşcular haline gelmemiz gereken bir dönemdir de.

TÜM YURTSEVERLER, DEVRİMCİLER

Son olay bir kez daha gerçekleri gözler önüne sermek bakımından iyice değerlendirilmesi gerekmektedir. Dost-düşman ayrimının iyi yapılması gerektiği böylece bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Bugün başta TC olmak üzere sol maskeli usaklılarına varana kadar hepsi, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi boğmak, halkımızın bağımsızlığının karşısına dikilmek istemektedirler. En son Paris'te de yaşandığı gibi, bunu silahlı saldırıya da vardırarak değerli yoldaşlarımızı katletmektedirler.

Bu gerçekler bugün daha iyi görülmeli, mücadeleimize kendi yetmezliklerimizden kaynaklanan eksikliklerle daha fazla zarar vermenin önüne geçilmelidir. Her yönden uyanık, politik duyarlılığı gelişkin militanlar, savaşçılar düzeye yükselerek, ulusal kurtuluş mücadelemizi daha da ileri götürürelim!

*Celal Yoldaş; Hiçbir Güç Anının Provakasyona, Tasfiyeciliğe Karşı Yükselttiğimiz Direniş Mücadelemizde Bayraklaşmasına Engel Olamaz!

*Kahrolsun Her Türden Komplodu ve Tasfiyeci Saldırılar!

*Yaşasın Ulusal Kurtuluş Savaşımız!

STFA'nın (Sezai Tavşan Fevzi Akçay)

15 Ağustos şanlı atılımından buyana geçen süre içerisinde ülkemizin dört bir yanında yükselen direniş eylemleri sömürgecilerin uykusunu kaçırmış onları korkunç bir moral çöküntüsü içine sokmuştur. Karakollar, garnizon ve alaylar her türlü koruma tedbirlerine rağmen bir türlü imha olmaktan kurtula-

mamış, her faşist subay sara nöbetleri geçirmeye başlamıştır. Sömürgecilerin konumlandığı bölgede görülen her karaltıya onbinlerce mermi sıkılmaktır; duyulan her hissü görünmeye düşman olarak değerlendirilip kurşun yağmuruna tutulmaktadır. Bu tür yayılmış ateşleri sonucu ülkemizde sayısız hayvan can vermiş, ağaçlarımız ve otalarımız mermilerle biçilmiştir. Yine aynı şekilde meydana gelen tarama olayları sonucu sömürgeci birlikler arasında çıkan karşılıklı çatışmalarda onlarca sömürgeci asker ölmüştür. Gölgesinden dahi korkar hale gelen "kahraman mehmetçiğin" durumu ise öz itibarıyla Türk ordusu sürüsunun durumunu yansımaktadır.

Aslında böyle bir duruma düşmekte haklıdırular da. Çünkü zorbalıkla ve baskiya dayanarak ellerinde tutukları vatanımızda onlar her zaman için yabancı muamelesi görmüş, bu topraklarda geçirdikleri her günü kendileri açısından kazanım olarak değerlendirilmişlerdir. İşte şimdi yabancı ve haksız bir konumda bulunduklarının bilincinde olduklarıdan, sürekli gergin ve tedirgin bir ruh hali içerisindeyler. En üst

düzeyden en sıradan memuruna kadar tüm sömürgeci devlet yetkilileri artık bu topraklarda yaşama olanaklarının sona erdiğini kavramaya başlamışlardır. Sömürgecilerin bu durumu kendi basın yayın organlarına dahi yansımakta, ülkemizde uygulanan sömürgeci zulüm ve vahşet uygulamalarının hiçbir sonuç vermeyeceğini kapalı da olsa ifade etmekten kendilerini alamamaktadır.

Yukardaki paragrafta ifade edilen gerçeklik sömürgeci faşist yetkililerin "bir avuç eşkiyadılar, sonunu getireceğiz", "son darbeyi vurduk", "kırıntıları da ortadan kaldırılıyor", türündeki oldukça gülünç beyanlarını toptan cürütecek mahiyettedir. Gelişmeleri artık dost-düşman tüm çevrelerin yakından görebildiği ve gerçeklikleri belli oranda teslim ettikleri bir seviyeye ulaşmış bulunmaktadır. Artık hiçbir inkar, karalama ve yalan propaganda taktiği gerçekleri hasıraltı edememektedir. Yani kısacası, ülkemizde doğmaya başlayan bağımsızlık ve özgürlük güneşin hiçbir gerici kuvvetin balıkla sıvayılmayaçağrı kadar parlak ve güçlündür.

★ ★ ★

Peşeng Adlı Katiller Gürühünün Saldırısında Bir Yurtsever Ağır Yaralandı

TERÖRİST SAPO'NUN GERÇEK YÜZÜ

24 Aralık 1985'de Peşeng adlı katiller gürühünün saldırısı sonucu, İsveç'in Stockholm kentinde Necati adlı bir yurtsever ağır yaralandı. Saldırının arkasında bizzat İsveç gizli istihbarat örgütü SAPO'nun bulunduğu açığa çıktı.

Kürdistanlı yurtseverlere karşı öteden beri saldırılarda bulunarak, demokratik haklarını kısıtlayan terör örgütü SAPO, bu eylemleriyle başarılı olamayınca, bu kez işi fiili saldırılara dönüştürmeye başladı. İsveç'te hainlerin yurtseverler tarafından cezalandırılması ile artan saldırular karşısında, 11 kişiyi tutuklayan SAPO, asılsız iddiyalara sarılarak, kendi amaçlarına ulaşmak istemiştir. "Olaf Palme'ye suikast düzenlemek istiyorlar", iddiasını ortaya atan SAPO, gerçek yüzünü bir kez daha sergilemişti.

İsveç'te bulunan yurtseverlerin öyle bir niyetlerinin olmadığını çok iyi bilen SAPO ve İsveç hükümeti, çamur atarım izi kalır düşüncesiyle saldırıyla geçmiştir. Basında Kürdistan Ulusal Kurtuluş

Mücadelesi ve PKK aleyhine yaygın bir kampanya yürütürken, yurtseverleri de tutuklayarak sözde iddialarına gerekçe oluşturmaya çalışmıştır. Ama başta İsveç demokratik kamuoyu olmak üzere, Avrupalı ilericili-demokrat çevreler bu son derece gülünç iddialara alay ederek karşılık vermişlerdir.

TC ile işbirliğini daha da ileri boyutlara vardırınan İsveç hükümeti, işbirlikçi durumundaki Kürt hainlerini korumak, daha fazla teşhir olmalarının önüne geçmek için, yurtseverlere saldıracak, PKK'yı hedeflemiştir. Böylece yillardır beslediği uşaklarına yaşam olanaqları açmak istemiştir. Aleyhette yürütülen bu propagandaların tutulması ve boşça çıkışması karşısında daha da çılgınlaşan İsveç hükümeti, bu kez provatörleri inlerinden dışarı çıkararak, halkımızın başına musallat etmeye çalışmıştır. İsveç hükümetini bu kadar saldırgan kılan nedenler biliilmektedir. Yillardır, Kürdistan üzerinde beslediği hayalleri, bağımsızlık ve özgürlük mücadeleşinin gelişmesi ile yerle bir

oldu. Bunun üzerine alabildiğine mücadeleneye ve öncülüğüne yönelmektedir.

Tüm bu saldıruları boşça çıkışınca da bu kez yerine yeni komplolar gündeme koymaya başladılar. İşbirlikçi güçlerini devreye koyarak saldırıyla geçirilen SAPO, Peşeng'den bir katılı bir yurtseverin üzerine saldırtmıştır. Saldırıda ağır yaralanan yurtsever hastahaneye kaldırılırken, katil de bizzat SAPO'nun müdahalesi ile serbest bırakılmıştır.

Durumu öğrenen yurtseverler, olayı bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyurarak, bizzat SAPO'nun emriyle serbest bırakılan Peşengli katilin arkasında kimlerin var olduğunu gözler önüne sermişlerdir. Bunun üzerine gerçek yüzünü gizleyemeyeceğini anlayan SAPO, yaralı yurtsever "Seni PKK'lilerin vurması lazım, Peşeng vurmaz" diyerek, gerçekleri çarpıtmayla çalışmışlardır. Gazetelere demeç veren yurtsever "bu sözlerden de anlaşılıyorki, eğer ben ölseymdim, bu olay da

Devamı Sayf: 26'da

5 Avrupa Ülkesinden Faşist Cuntaya Onay

● Fransa, Danimarka, Norveç, İsveç ve Hollanda İnsan Hakları Komisyonundaki Şikayetlerinden Vazgeçtiler

Türkiye, tüm dünya kamuoyununda yakından bildiği gibi, Hitleri bile geride bırakan faşizm kurallarının işteildiği, insan haklarının en fazla ayaklar altına alındığı, ulusal baskı ve sömürünen esine ender rastlanır türden uygulandığı bir ülkedir. 12 Eylül 1980'den bu yana geçen beş yıllık süre zarfında uygulanınanlar tüm çiplaklııyla rejimin nemenem bir şey olduğunu ve faşist karakterini daha fazlası ile ortaya çıkarmıştır.

Türkiye'de faşizmin uzun süre iş başında kalmasından yana olmayan ve bu rejimin yerine daha ilmeli sosyal-demokrat bir yönetimin işbaşına getirmesini isteyen AET ülkeleri, cuntanın işbaşına geldiği dönemde itibaren bu yönetimi tasvip etmediklerini belirterek sosyal-demokrat bir çözüm için çaba

harcadılar. Ancak, önemli bir NATO ülkesi olan Türkiye'yi elden çıkarmayı ve onunla ilişkilerini tümüyle kesmeyi de göze alamayan bu ülkeler, sert tavır koymaktan da kaçınmamaktadır. Bir yandan ekonomik ve askeri yardımalarını sürdürün bu ülkeler, bir yandan da Türkiye'nin sadece ABD emperyalizminin direktifleriyle hareket etmesine karşı girişimlerde bulundular. Türk devletinin varlığını daha uzun süre devam ettirebilmesi için insan hakları, demokrasi gibi olguları tanımmasını ve sağ'ı da sol'u da ikna ederek katı yönetim uygulamalarından vazgeçmesini salık veren Avrupa emperyalistleri Türk devletinin bu önerileri dikkate almaması üzerine de daha sert bir tavır içeresine girdiler. Bazı ilerici ve sosyal-demokrat parti ve kurumların

girişimleri sonucu Türkiye ve Kürdistan'da ayaklar altına alınan insan hakları, işkenceler ve düşüncelerinden ötürü katledilen insanların durumu belgelendirilerek kamuoyuna sunuldu ve bazı uluslararası kuruluşlar, Türk yönetimle ilişkilerin dondurulması ya da kesilmesi için tartışmalar başlattılar. Bazı ülkeler de bu yönetimle olan ekonomik ve siyasi ilişkilerini askıya alacağını açıkladı.

Faşist Türk yönetimine karşı alınan bu tavırda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önder gücü PKK'nın de oldukça önemli bir rolü vardı. Özellikle cezaevlerinde esir olan PKK'lı önder kadro ve militanların teslim olmayarak görkemli direnişler yükseltmeleri ve sürekli devam eden direnişleriyle ses-

Devamı Syf: 28'de

Maraş Katliamı Halkımızı Direniş Yolundan Alıkoyamamıştır

Halkımızın tarihinde belli başlı katliamlardan birisi olarak bilinen 1978 Maraş katliamının üzerinden bir yıl daha geçmiş bulunuyor. Yüzlerce insanın ölümüne, bir o kadarının da yaralanmasına sebep olan bu katliam, Türk devletinin ülkemizde hayatı geçirdiği sayısız katliam ve imha girişiminden sadece birisi olmakla birlikte, belli bir tarihi süreçte damgasını vurması itibarıyla oldukça belirgin bir yere de sahiptir. Kamuoyuna alevi-sunni çatışması olarak yansıtılan bu olay, bazılarda da Türk-Kürt çatışması diye nitelendirilmektedir.

Olay gerçekte; bizzat dönemin sömürgeci Türk yönetimi tarafından planlanan ve sivil faşist güçler eliyle pratige uygulanarak halkımıza ve gelişen ulusal kurtuluş mücadeleimize karşı bir gözdağı, bir tehdit anlamına gelmektedir. Kontr-gerilla tarafından ülkemizin bir çok alanında uygulanmak istenen bu tür katliam girişimleri başarıya ulaşmadan, devlet bizzat işe el atmış ve belli bir süre hazırlıklarını yapıp, provakasyon ortamını yaratıktan sonra katliamın pratik uygulamasına geçmiştir. On gün devam eden bu insan kıyımından sonra da olayı bahane eden sömürgeciler, ülkemizin belli başlı alanlarında sıkıyonetimi ilan etmişlerdir.

Sıkıyonetimin ilk ilan edildiği yere-

ler daha çok ulusal kurtuluşu düşüncelerin taban bulduğu ve gelişmelerin olduğu alanlardı. Bu da sömürgecilerin daha 1978'lerden itibaren, ulusal bağımsızlık mücadelemizi kendileri açısından büyük bir tehlike olarak gördüklerinin kanıtı olmuştur. Halkımızın öncü gücü PKK'nın de aynı dönemde kurulduğunu ve artık Kürdistan açısından belirleyici değişikliklerin her an ortaya çıkabileceğini de hesaba kattığımızda düşmanın boş durmayacağı ve devlet güçlerini devreye sokmasa da daha değişik mihenkler bu gelişmelerin önüne geçmek isteyeceğini de rahatlılıkla anlayabiliriz. Sömürgeciler, kendileri açısından henüz ciddi bir tehlike olmasa da ortaya çıkan gelişmeleri erkenden ortadan kaldırırmak amacıyla harekete geçmiş ve özellikle de Kürdistan adına geliştirilmek istenen en ufak bir yönelimi dahi şiddetle yok edeceğini böylesi bir katliami tezgahıayarak kantlamak istemişlerdir.

Bu katliam ertesinde birçok sağ ve sol çevre yorumlar yaparak olayın sorumluluğunu çeşitli güçlere yüklemeye çalışmış, oldukça subjektif değerlendirmelerle sorunun özünü ortaya çıkarmak istemişlerdir. Ancak hiç birisi de devletin bu olaydaki rolünü görmemiş veya bunu gizleyerek, olayları daha değişik alevi-sunni çatışması olarak yorumla-

mışlardır. Tüm bu değerlendirmelerin yanlışlığını ve subjektifliğini daha o dönemde ortaya koyan Kürdistan'ın sorumlu devrimcileri ise, yaptıkları doğru tesbitlerle Türk devletinin katliamdan tek sorumlu güç olduğunu ortaya çıkarmışlardır. Halkımızın tarih boyunca bölünüp parçalanmasında, binbir türlü çelişkiyle dolu bir toplum haline getirilmesinde baş rolü oynayan Türk sömürgecileri, topraklarına girdikleri günden bu yana sürekli olarak kıskırtıcılık yapmış, ulusal ve toplumsal değerlerimizi yprtarak kardeşi kardeşe düşman hale getirmiştir. Maraş katliamının bu kadar tahripkar olmasında, sömürgeciliğin yarattığı bu olumsuz yapının büyük payı vardır.

Katliam esnasında ve daha sonra tutuklanan yüzlerce kişinin büyük bölümü bizzat saldırıcı uğrayanlardan olmuştu. Sivil faşist güçlerin üyesi olan saldırganların ise sayısı oldukça azdı. Bu da olaya "müdahale" eden devlet kuvvetlerinin ne amaçla getirdiğini ortaya koymaktadır. Zaten daha sonraki dönemlerde sonuçlandırılan mahkemelerde de saldırıyı bizzat yoten ve gerçekleştirenlerin hemen hepsi serbest bırakılmıştır.

Cuntanın işbaşına gelmesinin hemen ardından tüm Kürdistan'da olduğu gibi Maraş yöresinde de yoğun baskın ve

işkenceleri uygulayan sömürgeciler, katliam döneminde yapmadıklarını da bu açık faşizm koşullarının yaşandığı dönemde yapmışlardır. Silah arama bahanesiyle her tek tek aranıp, insanlarımız en adı işkencelere maruz bırakılmış, silahı olanın silahı alınmış ve bir de bunun için işkenceye yatalılmıştır. Silahı olmayanlara da bizzat devlet yetkilileri tarafından silah satılmış ve satın aldıkları bu silahı götürüp teslim etmek zorunda bırakılmışlardır. Eşine dünyada ender rastlanacak olan bu uygulamaları en katmerli biçimde yaşayan bu yöremiz, daha önceleri maske-li olarak yapılan katliamın bir benzerini de bizzat açık devlet güçlerinden görmüşlerdir. Ama herseye rağmen, düşmanın gerçek yüzünü gören ve artik kime karşı savaşacağını daha iyi anlayan yore halkımız, uygulanan baskın, işkence ve özel harp yöntemlerine karşı daha örgütlü ve bilinçli bir savasım sürdürmekten de geri kalmamaktadır.

Bu yöremizde geçmişte bazı işbirlikçi feodalleri ve egemen sınıfları yanlarına alarak Fransızlara karşı zafer kazanan sömürgeci Türk devleti, aynı işbirlikçiliği günümüzde de aramakta, ancak bu sefer halkımızın kendi öz mücadelelesine karşı inkarcı bir işbirliğine sokulmasını istemektedir. En yetkili devlet adamları bu amaçla tüm ülkemize olduğu gibi bu bölgeye de sık sık geziler düzenleyip toplantılar yapmaktadır. Bu ziyaretlerde bir yandan aldatmaya yönelik tatlı vaadleri sıralayan faşist devlet yetkilileri bir yandan da özellikle de 1978 katliamını hatırlatarak gözdağı vermektedir. Türkiye'ye sınır olan bu yörelerimizde ulusal bağımsızlık mücadeleinin taban bulmasına çalışmaktadır.

Bu yıl yöreye yaptığı gezisini katliamın yıldönümüne denk getiren faşist elebaşı K. Evren, yaptığı konuşmada sahte yüzünü gizleyememiş ve tüm aldatmacalara rağmen halkımızın en ufak bir kırıdanışının yine kanla bastırılacağını da açıkça belirtmiştir. Konuşmasının bir yerinde, "Peki ne yapacaktık? Türkiye'nin haritadan silinmesini mi bekleyecektik? Bunları hatırlamazsa huzurlu günlerin kıymetini bilemeyeiz" diyerek halkımızı açıktan tehdit etmekten de geri durmamıştır. Zaten 1978 katliamının yıldönümüne denk getirdiği bu gezisini de tamamen amaçlı olarak gerçekleştiren Evren, mücadelemin daha bir üst aşamaya geçişin hazırlıkları içerisinde olduğu bu süreçte yaptığı her yöremizde durumu yerinde görmeye, nabız yoklamaya ve ona göre uygun tedbirler almaya ca-

lımaktadır.

Maraş ve çevresinde yürüttükleri faaliyetlerle bu yöremizi Kurdistan ulusal bütünlüğünden koparmaya çalışan sömürgeciler, bir özel savaş uygulaması olarak ortaya çıkardıkları "Kızıl Yol"cu olarak bilinen teşkilatı da devreye sokmuşlardır. Alevistan safsatasıyla propaganda geliştiren bu teşkilat, ülkemizin belli yörelerini de içeren hayali bir Alevistan devletinin sınırlarını çizmiş ve Maraş yöremizi de bu "devlet"in merkezine oturtmuştur. Mücadelemizin ciddi boyutlara ulaşığı böyle bir dönemde aniden ortaya çıkarılan ve bizzat Türk devletinin yönetiminde çalışmalarını sürdürmen "Kızıl Yol"cular dağıtıkları bildiri ve yazılarında Maraş katliamını Kurtlerin yaptığını ve alevileri katliama uğratınan Kurt olduğunu savunacak kadar bir demogoji geliştirmektedirler. Bu yöremizde yaşayanların Kurt olmadığını Alevi "ulusuna" mensup olduğunu söyleyecek kadar kendini bilmez bir seviyelik örneği sergileyen sözkonusu guruh, attığı her adında "Özel Harp Dairesi"nin direktiflerini yerine getirmeye, ulusal kurtuluş mücadelenin üzerinde güc yettiği oranda engel teşkil etmeye çalışmaktadır. Zaten bu dönemde öyle birden bire ortaya atılan bu iddiaların daha ilk bakışta hangi kaynaktan yönelikliğini anlamak mümkündür. 1981 yılında Maraş yöresindeki feodaliler ve din adamlarını çağırarak bir toplantı düzenleyen Kenan Evren, onlara alevilerin de dinlerinde serbest olduklarını, istedikleri şekilde ibadet edebileceklerini belirtmiştir. Bazı "dede"lerin "biz artık etkili olamıyoruz, halk bize fazla itibar etmiyor" demesi üzerine çok öfkelenen faşist elebaşı, "Kabahat sizdedir. Devletter hiç yardım istediniz mi, devletle işbirliğine yanaşınız mı ki gereken desteği alasınız?" diyerek bu din adamlarını azarlamıştır. Toplantının bitiminde alınan kararların başına da her köyde "cem evleri"nin inşa edilmesi, sık sık dini toplantıların yapılarak devletin güçlüğünün anlatılması, muhtarlarla "dede"lerin ortak çalışmaları ve herhangi devlete yönelik bir faaliyetten haberdar olunması gibi görevler de verilmiştir. Ülkemizin değişik alanlarında buna benzer toplantılar düzenleyerek "alevi"lerin savunucusu pozlarına bürünen ve bu kesimleri ulusal direnişimiz karşısında engel haline getirmek isteyen faşist elebaşilar, hemen ardından merkezi Ankara'da bulunan ve "Özel Harp Dairesi" başkanlığı tarafından organize edilen "Kızıl Yol" teşkilatının programını, ilke ve hedef-

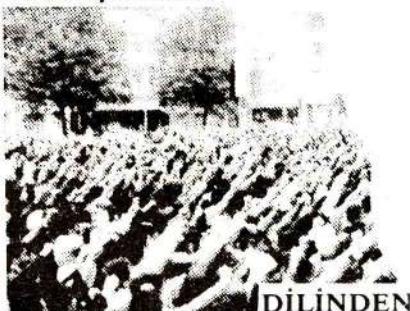
lerini yayımlatmışlardır. Bizzat devlet adamlarının destek ve yönetiminde Avrupa'daki emekçiler arasında da yaygınlaştırılmaya çalışılan bu yaygara, özellikle de Kürtistanlı emekçileri etkilemek için kullanılmaktadır. Kürtistan zeminde fazla geliştirilme olağan bulunmayınca da açıktan karşı propagandalar yayılmaya başlanmıştır. İşte bu yıl Maraş katliamının yıldönümünde bu guruhun dağıttığı bildiriler de sözkonusu karalama ve kafa bulandırma faaliyetlerinin bir parçası olmuştur.

Asıl hedefi kafa karıştırmak, güven-sizlik ve kuşku yaratmak, halkın arasına çelişki sokup ulusal bütünlüğümüz önünde engel teşkil etmek ve yüler arasında zıtlaşmalar sağlamak gibi bir ortama ulaşmak olan bu tür girişimler, her sömürgeci ve işgalci gücün uyguladığı yöntemlerdir ve halkın da tarihinden aldığı derslerle bunların yabancısı değildir. Mücadelemize karşı bir yandan imha, katliam ve baskı ile yönlenen düşman, bir yandan da saflarda karışıklık yaratmak, halkın ortak iradesini parçalamak, moral bozukluğu yaratmak ve korku-panik ortamını hakim kılmak için "Özel Harp" yöntemleri dediğimiz bu tür şeyleri de devreye sokacaktır. Bu yöntemlerle en azından belli bir doğruluğu da yaratabilirlerse bu onlar için büyük bir kazanım olacaktır.

Ama şunu belirtebiliriz ki; sömürgeciler bu uygulamalarında istedikleri sonuca ulaşamayacaklardır. Halkımızı bu tür suni çelişkilerle bölmeye, birbirine kırdırmaya dönemi geride kalmıştır. Tehdit, katliamlar uygulama gibi yöntemler de halkımızı sindirmeye yetmemektedir. Halkımız tarihi direnme kararını bir kez vermiştir ve bu karardan hiçbir güç onu vazgeçiremeyecektir. Halkımıza karşı işlenen suçların ve yapılan tüm katliam uygulamaların hesabının sorulduğu bir dönemde yaşamaktayız. Kendi kaderini kendi mücadeleyle belirleyecek olan Kürtistan halkı, sömürgecilerin hiçbir oyun ve entrikasına kanmayacak, hangi maske altında olursa olsun mücadeleşine kastetmek isteyen tüm girişimleri yerle bir etmesini bilecektir. Güçlü bir inanç ve öfkeyle mücadeleye atılan halkımız, ülkemizin dört bir yanında yükselttiği direniş meşalelerini hiçbir suni ayırma meydanından gecikmeden güçlü bir ulusal birlik ve beraberlik ruhu içinde elden ele devretmesini bilecektir. Düşmanın yeni katliam tehditleri ve düzenbazlıklarını, onların uygulayıcılarıyla birlikte mezara gömülecektir.

★ ★ *

EMEKÇİLERİN

DİLINDEN

Bu mektubumu, bir süre önce "Riya Azadi" dergisinde okuduğum iki yazımı değerlendirmek amacıyla kaleme aldım. Okuduğum yazılar "Kürdistan'da karakolların ölü kum torbalarıyla çevrili" ve "TKSP birlik kurduğu güçler tarafından tanınmasa da mücadeleye devam edeceğiz" konularını içermekteydi. Bu yazıları okuduktan sonra bu gücün KUKM'ne karşı takındığı olumsuz tutumu gözönüne getirerek bu güçlerin gerçek konumlarını daha iyi kavradım.

Düşmanın korku içinde olduğunu karakolların erafini kum torbalarıyla çevirdiğini belirten söz konusu dergi, yapılan eylemlerin başlangıçta halkın sevindirdiğini ancak daha sonra diğer güçlerle ortaklaşa değil de PKK'nın tek başına yaptığı öğrenince nefret beslemeye başladıklarını iddia etmektedir. Bir yandan eylemlerin halkın coşturduğunu, devletin otoritesini sarstığını söylemek bir yandan da eylemlerin provokasyon ve halkın katliama götüren eylemler olduğunu söyleyerek kendilerini ele vermektedirler. Halkın eylemlerden yana olduğunu bizzat kendileri belirtmelerine rağmen o kadar bunalmışlığın içine düşmüşlerdir ki, parmaklarını dahi oynatmadan durmaktadır. Halk direnişten yana olduğunu göre, bu direnişin önderliğini yapan PKK ile ittifak kurmak gerekmey mi? PKK'nın koyduğu ideolojik tesbitler kendisini pratikte de kanıtlamış ve halkın biricik kurtuluş umudu haline gelmiştir. Halkımız artık eskisi gibi değildir. KUKM dağda, ovada, köy ve şehirlerde olmak üzere ülkemizin dört bir yanında günden güne boyutlanıp gelişidine göre bu eylemlere önderlik eden düşüncenin doğruluğunun ispatlandığını söyleyebiliriz. Doğruluğu pratikte kanıtlanan ulusal önderlik çizgisi kısa sürede ülke genelinde başardığı atılımlarla sömürgeciliğe önemli darbeler vurmuştur. Bunu halkın kurtuluşundan yana olan tüm çevreler teslim etmelidirler. Sağlanan bu gelişmelere şu veya bu şekilde karşı koymak, havadan sudan bahanelerle desteklemekten kaçınmak ve hatta gelişmeleri köşteklemek için demogoji-

"Hiç Kimse Halkımızın Kaderiyle Oynamaya Sahip Değildir"

ler yapmak, hiçbir dürüst kişi ve haretin işi olamaz. Bugün artık emperyalistlerin dolaylı da olsa kabul ettikleri ve kendilerine uygun çözüm yollarıyla da "sorunu" halletmek istediklerini kim inkar edebilir ki?

Aynı derginin 39. sayısında bir sempatizanlarının gönderdiği mektup yayınlandı. Bu mektupta halkın Eruh ve Şemdinli eylemleriyle coştuğunu belirtiyorlar. Artık kendi tabanları dahi uyannmış ve bunlardan hesap sormaya başlamıştır. İpleri alabildiğine incelmiş, kopacak noktaya gelmiştir. Hangi tür cambazlığa başvururlarsa da halkınımız bilinçli karşı koymasıyla teşhir edileceklерdir. Çünkü bugün artık bir yol göstericimiz, önderimiz vardır.

Kürdistan koşullarında ittifak politikasının hangi temellere oturtulması gerektiğini dahi kavrayamayan bu güçlerin başını çeken TKSP, kurulduğundan bu güne kadar geçen süre içerisinde ülkemizin bağımsızlığı yönünde en ufak bir girişimde bulunmadığı halde, demagogi ve aldatmacalarla varlığını bu güne kadar sürdürmemiştir. Ama yukarıda da belirttiğimiz, bugün artık ülkemde ak ile karın ayrılığı bir dönem yaşanmaktadır. Devrim ile karşı-devrim safları alabildiğine netleşmiş olduğundan yuvarlak sözlerle siyrılmak artık mümkün değildir. Eğer bir mücadele halkın desteğini alarak yükseliyorsa ve tüm sömürgeci baskılara rağmen hızından bir şey yitirmeden gelişiyorsa, bu onun halka mal olduğunu gösterir. Halka mal olan bir düşce ise, artık hiç bir engeli tanımadan eyleme dönüşür ve gelişmesi önündeki her türlü engeli de süpürür.

Bu derginin 40. sayısında bir yazida şöyle deniliyor: "varsayıyalım ki birlik yaptığımız güçlerin bir bölümünü devrimden sonra verdikleri sözü tutmayıp, Kürt halkın kendi kaderini tayin hakkına karşı çıkarlarsa biz yine mücadeleimize devam ederiz. Kürt halkı ayrılip kendi bağımsız devletini kurar." Anlaşılan bizim siyaset cambazları büsbütün ahmaklaşlardır. Bugün birlik yaptıkları sosyal-şovenler yalan ve demagogileriyle mücadelemini tahrif etmekte, halkın oyalamak istemektedirler. M. Kemal'in çizgisinin devam ettiricileri olan bu güçler tipki babalarının yaptığı vaadleri bir kez daha tekrarlamaktadır. M. Kemal hain Kürt feodallerine vaadde bulunarak,

ışgalci güçlere karşı milli mücadelede ortaklık kurmuş, kurtuluştan sonra da Kürtlerin tüm haklarını vereceğini söylemiştir. Hain Kürt feodalleri de tipki bugünkü gibi, "eğer M. Kemal haklarını vermezse savaşa devam edeceğiz" demişlerdi. Ama sonucu hepimiz çok iyi bilmekteyiz.

Nasıl ki iç düşmanımız olan hain feodal ağa ve beyler, halkın en değerli varlığı olan özgürlüğünü bir tassemeğe sattırsa, bugünkü hainlerimiz de gelişen mücadeleimize aynı oyunu oynamaya çalışmaktadır.

Ama nafile! Kürdistan halkı oldukça değişik koşullarda mücadelelesini geliştirmekte, modern temellerde örgütlenmektedir. Önderliği ise tarihinde hiç bir zaman kavuşmadığı güç ve yeteneğe sahiptir. Küçük-burjuvaların ve mücadele kaçınlarının birer hayalde öteye geçmeyen fantazilerine kanmayan mazlum halkın, ulusal bağımsızlık mücadeleinin bu tarzda, yani "Riya Azadi"de izah edilen tarzda verilemeyeceğini, dünyada böyle bir örneğin olmadığını ve bunun bilimsel sosyalizme de ters düşüğünü artık kavramış bulunmaktadır. Sosyal-şoven güçler, ulusal bağımsızlık mücadelesi veren bir güçle ittifak kurmayacakları gibi reformist olmayan bir güçle de birliği kabul etmeyeceklerdir.

Şunu belirtelim ki, küçük-burjuva reformistlerimizin yüzü açığa çıkmıştır. Halkımızın mücadelemasını kendi rotalarına çekme hevesleri kursaklarında kalacak, orada kansere dönüşerek yaşamlarının sonunu getirecektir. PKK ve tüm halkın, doğru ideolojik çizgisile ve güçlü pratik mücadeleyle, öz güce dayanma temelinde ülke çapında direnişi geliştirmektedir. Bir yandan siyasal bütünlüğe ulaşma mücadelesi verilirken diğer yandan düşmana karşı her alanda -psikolojik, fiziki vb.-avaşım verilerek, güçlü ittifaklar kurularak, devrim ve halkın düşmanları teşhir edilerek ve de ihanete geçit verilmeyerek bu mücadele mutlaka zaferle ulaşacaktır. "Riya Azadi" ve onun çizgisinde olanlar ise bizzat halkın eliyle en ağır şamarı yiyecek, mücadeleye verdikleri zararın hesabını mutlaka ödeyeceklerdir. Çünkü hiç kimse bir halkın kaderiyle oynamaya hakkına sahip değildir.

25.11.1985

Avustralya'dan Bir Yurtsever

Hiçbir Tasfiyeci-Provaktif Çaba Alman İlerici-Demokratik Kamuoyunun Mücadelemizle Dayanışmasını Engelleyemez

Yeni atılımlarla gittikçe güçlenen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, ülke içinde bağımsızlıktan yana olan tüm halk kesimlerini etkilediği gibi, uluslararası alanda da mücadele kendisini çeşitli platformlara ve kamuoyuna dayatmaktadır. Artık eskiden adından az bahsedilen Kürdistan, günümüzde ilerici demokratik kamuoyu içinde daha çok tartışılan, ilgiyle izlenen, hergün Avrupa basınında değişik biçimlerde, boyutlarında yeralan bir sorun haline gelmiştir. Tabii bu Kürdistan'da halkın PKK önderliğinde en az donanımla, en kit olanaklarla yürüttüğü direniş mücadelesinin ürünüdür. Ve bu mücadele hergün sömürgeciliğin yıllardır örmeye çalıştığı tecrit duvarlarını parçalamaya devam etmektedir.

çalışılıyor. Fakat tüm çabalarına rağmen, son dönemlerde bu alçakça faaliyetleri de geri tepmektedir. Bu bir abartma değildir, çünkü artık mücadelemize dost kişi ve kuruluşlar bulundukları alanlarda, toplantılarında, mücadeləmize yönelik bu alçakça saldıruları kınayarak dayanışmalarını dile getirmektedirler. Çok sayıda örgüt, PKK'ye karşı değil, faşist TC'ye karşı olduklarını belirtmişlerdir. Geçtiğimiz iki ay, Almanya'nın çeşitli kentlerinde Feyka-Kurdistan, Almanya Kurdistan-Komitee ve çok sayıda dost çevreyle birlikte dünya ilerici kamuoyuna yönelik olarak düzenlenen "Kürdistan ile dayanışma toplantıları"nda, gerek katılımın fazlalığıyla, gerekse yapılan konuşmalarla PKK önderliğindeki direniş mücadeleşine sahip olmuşlardır.

İleri söz alıp provaktörlerin yokedilmesini desteklediler. Toplantıya 250'nin üzerinde Alman ve çeşitli ülkelerden devrimci-demokrat katıldı.

Aachen: 17 Aralık 1985'te Aachen'de düzenlenen dayanışma toplantısi, o çevrede bulunan 13 örgüt tarafından desteklendi. Toplantıda bir Alman bayan arkadaş, son gelişmeler üzerine Kurdistan-Komitee adına bir konuşma yaparken, Diyarbakır cezaevinde PKK'lı savaş esirlerinin direnişine tanık olmuş Ralf Raymond Braun da konuşmasında sol maskeli çevrelerin PKK'ye ve mücadeleye karşı tutumlarını kınadı. 160 dolayında Alman ilerici ve demokrat katıldığı toplantı konusmaları ve tartışmaları Alman dost unsurlarca yapıldı.

Hamburg: 23 Ekim 1985 tarihinde,

Geçtiğimiz son iki ayda faşist TC'nin ezeli beslemesi tasfiyeci-provaktör güçler tarafından yabancı demokratik kamuoyu ve mücadeləmize dost çevreler arasında yaygın bir iftira, yalan ve demogoji kampanyasının yayılması tarihi tarihine tanık oldu. Kürdistan bağımsızlık mücadelesi ile hergün çatışan, parçalanan tecrit duvarları şimdilik bu tasfiyeci-provaktör güruhlarca örümeye çalışılıyor. Mücadeləmiz ve öncü gücümüz hakkında yalan ve iftira temelinde dosyalar hazırlanarak Alman ilerici-demokratik kamuoyunun mücadeləmize olan desteği engellenmeye

Bunlardan bazılarını izah ederek gelişmelerin boyutunu daha iyi anlatabileceğimiz kanınlardır.

Münster: 6 Kasım 1985'te Münster'de gerçekleştirilen "Kürdistan ile dayanışma toplantı", 18 örgütün desteğiyle düzenlendi. Kürdistan bağımsızlık mücadelesi tarihi, 15 Ağustos atılımı ve sonrası, tasfiyeci-provaktör güçlerin saldıruları, komploları hakkında yapılan sözlü konuşma yanında PKK savaşçılarının hazırlık filmi, folklor, dia vb. gösterildi. Toplantının tartışma bölümünde bazı Alman ilerici-

100'e yakın ilerici-demokrat katıldığı toplantı o çevrede bulunan 5 örgüt tarafından tertiplendi. Konuşmanın yanı sıra, toplantıda film, dia ve kültürel gösteri yapıldı.

Mainz: 29 Ekim 1985 günü Mainz'de düzenlenen toplantı 4 örgüt tarafından tertiplendi. Toplantıya 50'nin üzerinde Alman ilerici demokrat katıldı. Toplantıda yapılan konuşmadan sonra, kültür programı ve Kürdistan'a ilişkin dia da gösterildi. Tartışmaların ardından toplantı olumlu bir şekilde sonuçlandı.

★ ★ ★

Ağrı İsyani!...

ihsan AKSOY

Türk ordu şeflerince öğrenilmesiyle Kuzey Kürdistan'ı terk etmek zorunda kalmış, onurlu, inançlı, yiğit ve engin bir yurtseverlik taşıyan kişiliğinin yanısına iyi bir askerdi de.

ihsan Nuri, Xoybun Cemiyeti mensuplarından iki Ermeni ile birlikte Ağrı dağına geldikten sonra isyanın niteliği değişerek ulusal bir harekete dönüştü.

Xoybun Cemiyeti, Biro Kesiké Teliyé'ye general rütbesi verdi. ihsan Nuri, silahlı grupları gerilla savaşına uygun olarak düzenledi. Aynı dönemde İran Şahlığına karşı silahlı direniş gösteren Smail Xané Şikakı (Simko) önderliğindeki Kürt hareketleriyle de ilişkiye geçildi.

Toplumsal ilişkileri "isyana" koşullarına göre düzenleyen bir takım kurallar kondu. (Örneğin hırsızlık, çapul, ırz düşmanlığı gibi fiilleri işleyenler ölümle cezalandırılacaklardı. İsyanda şehit düşenlerin eşleri başka bir isyancıyla evlendirilecekti. Hareket önderliğinin bilgisi dışında kim olursa olsun talan ve yağma girişiminde bulunamayacak ve eylemleri yapamayacaktır. Hareket içinde maydaya gelecek böylesi fiillerin sahipleri "isyana mahkemesinde" belirlilen kurallara göre yargılanacak ve mahkeme kararlarını oy çokluğuna göre verecekti. Hareketin önderleri veya mensupları arasındaki çelişkileri yönetim önderliği çözümleyecek ve herkes buna uymaya zorlu olacaktı vb.)

Taş basması ve zaman zaman çıkışarak hareketin ilke ve amaçlarını ve savaş haberlerini veren "Gaziya Welat" adıyla Kürtçe bir gazete çıkarılma kararı alındı. (1)

Kürt bayrağından ayrı olarak kirmizi zeminin çevresinde "Reş dörə reş me ye. Xwina ortē xwina me ye!" (2) ifadesini taşıyan bir isyan bayrağı dikilmiştir.

Xoybun Cemiyeti de savaş haberlerini iletmek ve hareketi tanıtım amacıyla "Ağrı, égir dibarîne" (3) adıyla Kürtçe bir bülten yayınlıyordu...

Kemalist yönetim hareketi bastırmak için 9. Kolorduyu görevlendirdi. Sarıkamış'ta karargâhı bulunan 9. Kolordu Korgeneral Kazım Derik komutasında bölgedeki diğer askeri birliklerden de destek alarak saldıruya geçti. Kürt isyancıları tanklar, toplar ve ağır silahlara üç kez üst üste yineLENEN saldırları geri püskürterek Türk ordusuna ağır kayıplar ver-

dirdiler.

Durumun kötüye gittiğini ve isyanın içinde onların yaydıkları gibi "bir kaç eşkiyanın işi" olmadığını gören yönetim, yeni askeri hazırlıklarla birlikte başka önlemler de almaya başladı.

İran'la sınır düzenlemesine gidierek Ağrı hareketiyle, Smail Xané Şikakı önderliğindeki Kürt hareketlerinin birbirlerine destek olma olanakları sunuldu. Kürt toplumunun feudal yapısından yararlanarak, bir takım aşiret şefleri satın alınıp isyana karşı kullanıldı. İsyancılar seslenilerek önderliklerini bırakıp gelerek teslim olmaları halinde "af edilecekleri" ve "mükafatlandırılacakları" duyuruldu... Ağrı, Van, Sarıkamış, Kars ve Bitlis'ten yeni askeri birlikler getirildi. İsyana bolluğu uçaklarla bombalandı. (Bu uçaklardan iki tanesi isyancılar tarafından düşürüldü.)

Ordu birliklerinin başına Salih Omurtak Paşa getirildi. Salih Omurtak ilk olarak aşiret şefleriyle iyi ilişkilere girdi. Bazılarıyla "kirvelikler" kurdı. Kendilerine maddi olanaklar önerdi. Buna uyan, alçalarak ulusuna ihanet eden bir çok aşiret lideri Ağrı hareketine karşı Türk ordu birlikleriyle birlikte savastı...

İran şahlığının Smail Xané Şikakı'yı görüşme yapmak üzere çağırıp, pusuya düşürürek öldürmesi ile başsız kalan harekette dağıldı...

İsyana içinde bulunan bazı aşiret şefleri Türk yönetimini önerilerine uyarak teslim olmayı daha uygun buldular. Bir yandan isyana katılmamış aşiret şefleri ihanete giderken, diğer yandan isyana katılan bazı aşiret liderlerinin de teslimiyeti uygun bulmaları, ayrıca feudal çekememeli ve dar görüşlüğü neden olduğu sürtüşmeler de hareketin güçten düşmesine neden oldu...

İsyancılar, İran'a doğru çekilmek zorunda kaldılar. Üç yıla yakın bir zaman koca bir orduyla savaşanlar, koşulların diretmesiyle Ağrı dağını terk kararı aldılar.

ihsan Nuri ve diğer bazı liderler, İran'a geçmeye başardılar. Biro Kesiké Teliyé yanındakilerle birlikte İran ve Türk birliklerinin ateşi arasında kaldılar. Biro ve yanındakiler çetin kiş koşullarına ve iki taraftan ateş çemberine alınmalarına karşın teslim olmayarak çarpıştılar. Biro Kesiké Teliyé öldürü-

Devamı Syf: 29'da

Kürt halkın ulusal bağımsızlığı uğrına verdiği savaşmlardan biri de "Ağrı İsyani"nda somutlaşmıştır...

Kemalist yönetimin Kürt ulusal varlığını yok sayması, ulusal hak ve özgürlüklerini ayaklar altına alarak çiğnemesi üzerine başgösteren Şeyh Sait ayaklanması kana boğduktan, hareketin önderlerini asıp yoksul kitlelerin kanına girdikten sonra, Kürt aşiret şeflerini, dinsel önderlerini ve etkili unsurlarını, aileleri ve yakınlarıyla birlikte Kürdistan'dan çıkarıp, Türkiye'nin batı kesimlerine "sürgün" etmeye koyuldu.

Atababalarının topraklarını terk etmek istemeyen bir çok aşiret önderi, cumhuriyet yönetiminin bu istemine boyun eğmeyerek dağlara çekildi...

İlk olarak bu uygulamaya karşı çıkan Doğubeyazıt'ın Çiftlik köyünden orta halli Biro Kesiké Teliyé Ağrı dağının eteklerinden silahlı olarak zirvelerine çıkıp, sürgüne gitmeyi kabul etmedi...

Biro Kesiké Teliyé, yiğitliği, onurlu ve bağımsızlığıyla kısa zamanda dağda bulunan silahlı kaçaklar üzerinde etkinlik sağladı...

Biro Kesiké Teliyé'nin dağa çıktığını öğrenen ve sürgüne karşı çıkan bir çok aşiret önderi de, yanlarında bulunan silahlı yakınlarıyla birlikte Ağrı dağına çıkarak isyancılarla katıldılar.

İsyancıların sayısal çoğunluğunu Celali aşiretinin çeşitli kolları oluşturuyordu. Bunun yanında Heyderan, Sipkan, Redkan ve Xesenan gibi aşiret mensupları da isyana katıldılar...

Ağrı dağında isyancıların varlığını haberدار olan Xoybun Cemiyeti, isyana, Kürt ulusal kurtuluş niteliği kazandırmak amacıyla Şeyh Sait isyanından sonra Kuzey Kürdistan'dan ayrılan ihsan Nuri'yi görevlendirdi...

ihsan Nuri, Türk ordusunda Kurmay Yüzbaşı iken, Şeyh Sait Hareketine katılmak için arkadaşlarıyla birlikte hazırlık aşamasındayken, durumun

Sömürgecileri ve "Sol"dan Uzantılarını Daha İyi Tanıyalım

Devrimci direniş mücadeleimize karşı sömürgeci Türk devleti tarafından sürdürülen çok yönlü karşı saldırı yöntemlerine hergün bir yenisi daha eklenmektedir. Özel savaş olarak adlandırduğumuz yöntemlerde mücadelemiz üzerine gelen sömürgeciler ellerindeki tüm olanaklar az geliyormuşcasına şimdiden dağıtıkları el ilanlarıyla tehditler yağıdırın devrimciler arasında teslimiyeti yasmaya çalışmaktadır. Bazı bölgelerde daha da ağırlık verilerek hayatı geçirilen bu tehdit yöntemi daha ilk göze çarptığı biçimyle bile oldukça belirgin bir acıçılığı yansımaktadır. Kullandıkları her türlü saldırısı, tehdit, baskıcı, tutuklama, işkence, sürgün, katılam vb. uygulamalarına rağmen ne halkımızı yıldıraman, ne de öncü gücümüzü susturabilen sömürgeci faşistler, boyalı basında ardarda verilen karamama kampanyaları, dizilerini yayımlanan radyo ve televizyon programları da yetmiyormuş gibi şimdiden de bildiri, el ilanları ve tehdit vesikaları dağıtmaya, bu yöntemle özellikle de mücadele saflarındaki kadro ve savaşçıları korkutup teslim almaya çalışmaktadır.

Stratejik önemde olan birçok bölgede helikopterlerle havadan atulan ve duvarlara asılan bu el ilanları direkt olarak içişleri bakanlığı tarafından hazırlanmış ve "Özel Harp Dairesi"nin onayıyla ülkemizde bir propaganda aracı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Baştan sona kadar tehditle dolu olan bildiri, doğrudan PKK'lı kadro ve sempatisanzlara hitaben yazılmıştır. Çeşitli haber kupürleri ile şehit devrimcilerin ölüsünün resimlerinin de konulduğu bu bildirinin yazılış tarzı dahi büyük bir çaresizliğin ürünü olduğunu ortaya koymaktadır.

Sömürgeci faşistler sürekli olarak en yetkili ağızlar tarafından yaptıkları açıklamalarında, "bölcü eşkiyaya son darbenin vurulduğunu" belirtmekte, devletin güçlü olduğunu ve hiçbir biçimde yıkılamayacağını da söylemektedirler. Ama bir yandan da "bitirdik, kökünü kazıdık" dedikleri PKK hareketi ve geliştirdiği UKM'ye karşı en kabasından enince kada çok çeşitli önlem ve saldırı yöntemleri geliştirmektedirler. Aradaki bu büyük çelişkiye hemen her insan rahahtıla görebilmektedir ve haklı olarsa sormakdadır. "Bitirdik, yokettik" denilen bir güç karşı milyonlarca liraya mal olan uyu-

lamalara niye hala gerek duyuluyor? Bununla TC, karşısındaki gücü hala yokedemediğini ve gücünün de buna yetmeyeceğini kabul etmiyor mu?

Elindeki her türlü yöntemi kullanmasına rağmen mücadelenin hergün daha da boyutlanmasıının önüne geçemeyen düşman, Pentagon'dan aldığı en son takikleri de başta devlet başkanını olmak üzere tüm devlet yetkililerini devreye sokarak uygulamaya başlamıştır. Psikolojik ypratma taktiğiyle halkın devrimcilerle olan sempati ve desteğini azaltmaya çalışmaktadır. Halkımızın biricik umudu ve en değerli evlatları olan devrimcilerin halkla ilişkilerini kopararak imha etmeye çalışan düşman, en önemlisi de Parti ve mücadele saflarında kuşku, panik, güvensizlik yaratmak ve içten bölünüp dağılmayı sağlamak için tüm imkanlarını seferber etmektedir. Bu yönlü en önemli desteği de tasfiyeci Türkmen ve Kürdistanlı "sol" güçlerden alan sömürgeciler, mücadele saflarındaki zayıflıkları tesbit edebilmek ve bu zayıf yönlerse seslenmek için de provatörlerden ve sahte sol güçlerden yardım görmektedirler.

Özellikle 15 Ağustos'tan sonra bu "sol" güçlerin mücadeleimize ve önderliğine karşı başlattıkları karalama kampanyasında kullandıkları tabirler ile Türk sömürgecilerinin ve boyalı burjuva basının kullandıkları arasındaki şammasız benzerlik dikkat çekicidir. Halkımıza ve devrimci kadrolara karşı en büyük suçu işleyen sözkonusu güçler, kendi usaklık ve mücadele kaçınıklarını maskeleyebilmek ve Türk devleti tarafından iğdiş edilmişliklerini gözlerden uzaklaştmak için mücadelemizin önder gücüne adice saldırmakta, O'nun gözden düşürebilmek için olmadık küfür ve karalamaları da kullanmaktan geri durmamaktadır. Ortaya çıkan hainlere, provatörler ve her türlü devrim kaçınılarına sahip çıkan bu sosyal-şoven ve reformist Kürt milliyetçi güçleri, işi son dönemlerde devrimciler ve yurtseverlere karşı silahlı saldırılara girişmeye ve tehditler yağdırımıya kadar vardırılmışlardır. Yazdıkları bildiri ve yazılarında kullandıkları tek tek kelimeye varana kadar Türk devletinin biydirisiyle ortak özellikler taşıması ise kesinlikle bir tesadüf değildir. Belli ki bu her iki bildiri ve yazılarında ortak kaynaktan çıkmaktadır. Bu her iki

taraftan UKM'mize yönelik saldırılarından bazı örnekler verirseki sanıboruz benzerlik kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Sömürgeci basında ve dağıtıkları bildirilerde kullanılan başlıklar: "Hainlere son ihtar", "PKK'nın sonu hısrın olacaktır", "PKK can çekişiyor"

Hürriyet 25 Kasım 1985:
"Apocular için "uyarı" bildirileri hazırlandı

"PKK mensubu"

"Bu zamana kadar birçok günahsız insana çeşitli kötülıklar yaptı. Bu kötülikleri isteyerek, istemeyerek veya tehditle yapmış olabilirsin. Yaptıklarından pişmanlık duysan da duymasan da üç yol var.

Bunlardan biri İsviç ve Danimarka'da PKK'nın kurucu üyelerinin arkadaşlarının olayında olduğu gibi senin de dost bildiklerin de öldürülmesi olasıdır.

Digeri, gücü ve kuvveti dünyaca bilinen Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından yok edileceğindir. Özellikle bu konuda emin olmalısın.

Öteki ise TC devletinin çıkardığı yasadandan faydalananmandır. Suçlarına suç eklemeden, zararın neresinden doğersen kardır misali devletin uzattığı eli tut, en yakın komutanlığa teslim ol."

Sosyal-şoven ve reformist Kürt küçük burjuva milliyetçilerinin kullandıkları başlıklar ise; "Apocu şefleri uyarıyoruz", "Apocu hareketin çıkmazı".."PKK Protesto Ediliyor", "Kör Eylemcilikle Bir Yere Varılamaz".."Birlik Yolu, Dev-İşçi, Gerçek ADK, KKDK, Komkar imzalı bildiriden:

"PKK Taraftarları,

PKK'nın devrimciliere, yurtseverlere ve halka karşı yönelen terörünü onaylamayı, cinayetlere karşı çıkmak. Yarın siz de PKK'den değişik düşünebilir, eleştirebilirsiniz. Bu nedenle PKK'den ayrılmamanız da mümkünür. PKK'nın bu politikası sürdürük, size de "hain" veya "ajan" suçlaması yapılabacak, tutuklanacak, işkence görecik ve katledileceksiniz. Ailelerinize baskı yapılacak, rehin alınacak ve hatta vur emri bile çarptırılabilinecek"

Devamı Sayf: 29'da

PARTİMİZ PKK VE PARTİ ÖNDERİMİZ ABDULLAH ÖCALAN'A YÖNELEN HER SALDIRI HALKIMIZIN DİRENİŞ DUVARINA ÇARPIP PARÇALANMAYA MAHKUMDUR!

E. SIDAR

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

TASFİYECİ PROVAKATÖR ÇEVRELERİN SALDIRILARI VE PSİKOLOJİK SAVAŞ

Partimize ve halkımıza yönelen bir çok saldırısı, karalama ve komploların faaliyetinin başında ve içinde bulunan bu çevreler her dönemden daha fazla günümüzde karşı-devrimci faaliyetlerine hız vermişlerdir. Partimizin yeni dönem direniş atılımlarını boşça çıkarabilmek için sol maskelerine de güvenerek birçok saldırıyla girişen, tasfiyeci, dönek gürüler ve provakatör odakları bilindiği gibi sadece Nisan'dan bugüne kadar geçen sürede Partimiz ve halkımızın fiziki varlığını hedef alan iki büyük katliam girişiminde bulundular. IKP'nin koruyuculuğu altında, KUK, KUK-SE, Peşeng, Sami Abdurrahman çeteleri, Partimizin 1985 Bahar ÖrgütSEL-Eylemsel Atılımını boşça çıkarabilmek amacıyla, Nisan ayında Güney Kürdistan'dan Kuzey'e geçmek için yola çıkan 8 PKK önder savaşçısını alçakça katlettiler. Diğer katliamçı saldırısı Ağustos ayında İsviçre'de gerçekleştirildi. Faşist Türk sömürgeciligi karşı, ERNK bayrağı altında bireleşen ve direnen 150 kişilik bir yurtsever topluluğu silahlı saldıran "Partizan" gürühu, 14 yurtseveri çeşitli biçimlerde yaraladı.

Bu tür saldırular ve komplolar, cuntanın izlediği "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma" stratejisiniin değişik bir yönünü, daha ziyade ülke somutunda ağırlık verdiği yönünü, yani kitleleri korkutup sindirme ve pasifikasyona uğratmayı ifade eder.

Geçmişte ve günümüzde en adı karalama ve demogojilerle, sözlü ve yazılı alanda karşı-devrimci bir propaganda kampanyası düzenleyenler; ve özellikle denize düşenler yılana sarılır misali, PKK'ye karşı savaşlarında provakatörlere sahip çıkanlar, "PKK'yi yıkmak" için "tam da fırsatını yakaladık" diyenler, halkımızın PKK etrafında giderek kabaran birliğini gördükçe telaşa düşmüş, zavallılışmış ve maskelerini bir yana koyarak, silahlı saldırılara girmişlerdir.

Ellerindeki tüm imkanlar ve özellikle yayın organlarında, Partimize ve

direnis eylemlerimize karşı, Milliyet, Hürriyet ve Tercüman gazetelerindeki belirleme ve üsluplarla karşı-devrimci bir propaganda geliştiren bu çevreler, en büyük darbeyi 15 Ağustos devrimci atılımı ve ardından geliştirilen eylemlerle yemiş olacaklar ki, var güçleriyle eylemlerimizi karalamaya çalışmakta ve cuntanın izlediği "Kurdistan'daki eylem ve gelişmeleri kamuoyunda gizle, inkar et" taktigine daha yobaz bir şekilde başvurmaktadırlar.

Bunun birkaç örneğini vermek gerekirse; bu çevreler 15 Ağustos atılımını değerlendirerek şöyle saldırıyorlar:

Emeğin Sesi: "Apocu çetelein Eruh, Şemdinli, Şırnak ve çevrelerinde girişi provakasyonlar..."

KOMKAR: "Cunta uzun bir süreden beri hazırlıklarını yaptığı saldırıyı başlatmak için bu son provakatif gelişmelerde bizzat rol oynamış olabilir" (S: 68).

KUK/MK: "PKK (Apocular) tarafından gerçekleştirilen 'Eruh olayları'; sömürgeci askeri faşist diktatörlüğün son işgal hareketine girişmesi için tertiplenen bilinçli bir provakasyondan başka bir şey değildir... 'Eruh olaylarının' açık bir provakasyon olduğunu kanıtlayan bir çok neden var..." (KUK/MK, 8 Eylül 1984 bildirisi)

Peşeng: "PKK... 15 Ağustos provakasyonunu haklı çıkarmak için boşça çaba harciyor." "Bu eylem, emperyalist planlara hizmet etmiştir." (S: 22)

Devrimin Sesi: "Apocu çete, sözde Kurt halkın, özde CIA ve MİT tarafından organize edilebilirliği düşündüren provakasyon eylemleri düzenledi." (S: 41)

TKP'nin Sesi Radyosu: "Demokrasının komplosu... provakasyon eylemleri..."

Bunlar geçmişte birbirine "maocu bozkurt" ve "sosyal faşist" diye saldıranların, 15 Ağustos'a yönelik ortak "provakasyondur" tesbitleri! Tabii ki, bu ortaklığın en büyük hissedarı ve yöneticisi olan cuntayı ve onun borozunu Türk basını unutmamak gerekiyor. Kenan Evren de eylemleri aynen söyle değerlendiriyor: "Bu olaylar (Eruh ve

Şemdinli eylemleri) bizi demokrasiye geçmekten caydırılmak isteyen güçler tarafından çıkarılmıştır." Yani Kenan Evren'e göre de "bu bir provakasyondur." Milliyet'te ise şöyle değerlendirilmiştir: "... Liderleri Abdullah ÖCALAN'ın direktifleriyle bitmediklerini, köklerinin bütünüyle kazınmadığını göstermek ve böylece kendilerine dış güçlerce sağlanan desteği sürekli kılmak için 15 Ağustos 1984 gecesi Eruh ve Şemdinli ilçelerimizde, bir baskın hareketine girmişlerdir" (1 Ekim 1984) Eylemleri aynı felsefeye değerlendiren Peşeng ise şunu demektedir: "PKK yönetimindekiler, içte kendilerine karşı oluşan muhalafetin tepkilerinin önünü bu eylemlerin gerçeklerden uzak tipteki propagandasıyla kapatmaya yönelik çabalar içerisinde indir" (Sayı 22) Yani kısacası Kenan Evren, Türk basını ve tasfiyeci-provakatör gürüler, 15 Ağustos eylemlerinin "dağılan PKK'nın örgüt sempatizanlarına moral vermek için yapıldığı" tesbitinde birleşmekte ve bu birliğin pratik yükümlülüklerini yerine getirmektedirler.

Partimizin yeni dönem devrimci direniş eylemleriyle teslimiyetçi provakatör maskesi düşen, halkımızın kendilerinden mutlaka hesap soracağını bilen bu çete, PKK'ye karşı yürüttükleri "Özel Savaş"ta ve gelinen bu aşamada, daha sinsi ve tehlikeli oyunların peşindedirler. Direnişin kahredici, hesap sorucu gelişmesi karşısında Kürdistan'da rahat hareket etme ve yaşama imkanları daralan bu provakatör çete, kapağı Avrupa'ya atarak, burada TC'nin gönderdiği temsilcilerle kenetlenerek PKK aleyleti her türlü faaliyetin içine girmişler ve halkımıza karşı işledikleri suçlarına devam ediyorlar.

Rahat at oynatabileceklerini zannettiği Avrupa'da yayınladıkları bildiri ve gazeteleriyle oluşturdukları ihibar dosyalarıyla, yalan ve demogojilerle dolu ve ardi-arkası kesilmeyen propaganda kampanyalarıyla, birbirlerinden binlerce kilometre uzaklıkta meydana gelen bir çok olayın propagandasını tek bir ağız ve tek bir kalemden çıkışasına koro halinde yürütmemektedirler. Geçmişte, provakatörlerin savu-

nulmasında buna şahit olunduğu gibi ve yürütülen propagandalar ortak bir merkezin yönetimi, denetimi ve direktiflerince hayata geçirilmektedir.

Ancak, Partimizin her alanda yükselttiği direniş ve ulusal kurtuluşçu çalışmalarla, cuntaya indirilen her darbeyle teşhiri hızlanan ve tamamen tecrite uğrayan bu çevrelerin takındığı "sol" maskeler birer birer indirilmektedir. Ve maskesi indirilen bu güçler, çok büyük bir telaşla kendilerini kamufla edebilmenin yeni araçlarını icat ediyorlar. Buna geçtiğimiz günlerde Avrupa'nın bazı alanlarında dağıtılan ve altına "Milli Vicdanın Sesi" imzası yerleştirilen, ancak "Partizan"ın maskesi düşürülen şeflerince kaleme alınan bir bildiri olayına da rastlandı. **Tasfiyeci dönek yapısı açığa** çıkarılan ve içine sizdirilen bazı ajanlarla bir provakatör saldırısı gürusu haline dönüştürülen "Partizan", İsviçre katliamı ile pratikte daha da teşhir olan yapısını ve maskesi düşürülen bazı şeflerini kamufla edebilmek için korkunun verdiği telaşla da, "ne müthiş devrimcilere" sahip oldukları tabanlarına ve demokratik kamuoyuna yutturabilmek için, yine kendilerinin kaleme aldığı ama faşist bir örgüt adı kullanılarak imzalanan bildiriyi piyasaya çıkardılar. Devrimci demokratik kamuoyunun yoğun şüphesini üstüne çeken ve "Partizan" yönetimine sizdirilen ajanların "meşru devrimci olduğunu" ispat için kaleme alınan bu sahtekarlık belgeleri, ne ajanların yüzlerini gizlemeyi, ne de gerçeklerin hasıraltı edilmesini sağlayacaktır.

Bu tür yöntemler, ancak ve ancak Partimiz ve devrimci-demokratik çevreler üzerinde hangi oyunların kimlere dayanılarak ve kimlerden yardım alınarak yürütüldüğünü ortaya koyar.

Tasfiyeci-provakatör güruhların Türk devletiyle bağlantı içinde, özellikle yoğunlaştıkları Avrupa alanında geliştirdikleri propaganda ve saldırılarda kullandıkları bazı yöntemler ve yöneldikleri amaçları şunlardır:

Bir; PKK alektörleri birleşik toplantılar düzenleyerek PKK'ye karşı hangi araçlarla, nerede ve nasıl mücadele yürüteceklerini saptamak. Bunun için biçilmiş bir kaftan olan provakasyon çizgisinin yazlarını temel olarak yoğun bir propaganda kampanyası geliştirmek ve elaltından bu tür yazılar dağıtmaya çalışmak. (Geçen yıl Hamburg'da yaptıkları bu tür bir toplantıda tartışmaya alınan bir konu da, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın imhası sorunudur.)

İki; yayınlar ve sözlü propagandalarla halkımızın ülke zemininde PKK-ERNK ve HRK önderliğindé yükselttiği mücadeleyi, gerçekleştirilen eylemleri örtbas etmeye, çarpitmaya ve karamaya çabalamak. Bu yolla eylemlerin daha geniş Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçilere ulaşmasını, onların etkilenmesini önlemeyi hedeflemek.

Üç; Kürdistan'da Partimizin önderliğinde yükselen direniş mücadelemin kitleler içinde yarattığı coşkuyu ve bu temelde ERNK bayrağı altında yoğunlaşan eylemliliği pasifasyona uğratabilmek için, katliam girişimlerini planlamak.

Dört; Partimizin yükselttiği Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin uluslararası ilerici demokratik kamuoyundaki etkilerini zayıflatılmak. Böylece TC'nin geçmişte halkımıza çizdiği tecrit çemberini direnişiyle parçalayan PKK etrafında bu sefer işbirlikçi yerel güçlerle yeni bir tecrit çemberi oluşturmayı hedeflemek.

Beş; ev ev, aile aile dolaşarak, provakasyon çizgisinin hedef olarak önüne koyduğu, ancak direnişimiz neticinde inine çekilerek başaramadığı, Partimizin kitlelerle olan bağını zayıflatılmak için en aşağılık yöntemlerle insanlarınımızı bunaltmaya, provake etmeye çalışma. Bunun için aile, aşiret, bölge vb. çelişkileri körklemek.

Altı; Partimiz ve ulusal kurtuluşçu çalışmalarımız hakkında oluşturdukları ihbar dosyalarıyla, Avrupa hükümet ve polis güçlerini, mücadeleimize saldırtmak.

İşte sıralamaya çalıştığımız bu ve benzer yöntemlerle Partimize azıncı saldıran tasfiyeci-provakatör çevreler özellikle çökrelendikleri Avrupa alanında, mevcut devletlerin istihbarat örgütleriyle işbirliği halinde hareket etmektedir. Suratlarına indirilen tokatlarla ve halkımız karşısında suçu durumlarıyla ortalıkta gözükmemeye dikkat eden bu blok, umudunu Türk konsolosluk ve Avrupa istihbarat teşkilatlarının çalışmalarına bağlımışlardır. Ama bu da sökmeyecek. PKK'nın engel tanımayan direniş bayrağı altında toplanan kitlemiz, her türlü teslimiyeti yerle bir edecek ve direniş bayrağı yükseklerde tutulacaktır.

İSVEÇ YÖNETİMİNİN PROVAKASYONLARI VEYA ÖZEL SAVAŞA ULUSLARARASI DESTEK!

Yüzbinlerce Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçinin bulunduğu; faşist-Türk cuntasının emperyalizmle birlikte halkları-

miza yönelik bir çok oyunu tezgahladı, ama aynı zamanda bugün Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlik Mücadelesinin de temsil edildiği Avrupa alanı, son yıllarda direniş ile teslimiyetin tasfiyeci-provakatör çevreler ile devrimci güçlerin kıyasıya bir mücadele içinde olduğu bir zemindir de.

Geçmişte ve günümüzde Parti varlığımıza ve halkımıza yönelik bir çok saldırının hem kaynaklandığı ve hem de korunduğu bu alanda, Partimizin Kürdistan'daki faaliyetlerinin yükselmeye, bunun yankılarının alandaki yansımalarına ve TC'nin bu alan kamuoyundan giderek tecrit olmasına paralel olarak saldırular daha da hızlandırmaktadır. Kürdistan'daki Bağımsızlık ve Özgürlik Savaşımı "ulusal sınırlarda hapset" ve "Avrupa'dan kuşat ve ez" stratejisiyle hareket eden faşist Türk cuntası ve uluslararası destekçileri, özellikle mücadelemin uluslararası ilerici-demokratik kamuoyu üzerindeki etkilerini ve ilişkilerini zayıflatıp, ko-parabilmek için birçok provakasyonu sahneye koymaktadırlar.

İşte, bu yönlü çabalaların önemli sahibinden biri olan, Partimizin önderlik etiği ulusal kurtuluş mücadele sine yönelen bir çok saldırısı ve komplonun üssü ve sözcüsü rolünü oynayan İsvet ve İsvet yönetimi, faşist Türk cuntası, tasfiyeci sol ve ajan Kürt çevreleriyle birlikte düzenlediği provakasyonlarını son dönemlerde artan bir hızla geliştirdi. Kürdistan'a yönelik ve yıllarca uygulama zeminini ve araçlarını yaratmaya çalıştığı stratejik planları Partimizin yükselttiği yeni dönem direniş mücadeleyle yerle bir olan, devreye soktuğu bir çok ajanının işe yaramaz hale geldiğini gören İsvet yönetimi, sosyal-demokrat maskesinin arkasına sığınarak, eli kanlı Türk cuntasının tam desteği ile sürdürdüğü saldırılarında, generaller çetesinin çizdiği, tasfiyeci-provakatör çevrelerin çoxtanır özlemini çektilerini hedeflere yönelmiştir. Bu hedeflerden başlıcası, Partimiz alehinde her türlü düzmece iddia ve karalamaya başvurarak "PKK'nın terörist" olduğunu ispatla çalışıp, bunu bütün Avrupa devletlerine ve giderek kamuoyuna resmen onaylatıp, çalışmalarını daraltmaktadır.

Bir yıldan fazla bir zamandır bu hedefine varabilmek için kullanmadığı yöntem, başvurmadığı demogoji ve yalan bırakmayan İsvet yönetimi, 9 yurtseveri tutuklamasıyla başladığı PKK alektörleri kampanyayı devamlı sıcak tutarak "PKK terörist mi? Değil mi?" tartışmasını bilinçli bir şekilde gündeminin başına koyarak, büyük

sansasyonlar yaratmaya özel bir çaba gösterdi. Öte yandan, bir provakasyon teşkilatı olan çok çeşitli ulusal kurtuluş hareketlerine karşı provakasyonlarıyla ün sahibi, gizli polis örgütü SAPO'yu, Partimiz ve parti sempatizanlarımız üzerine saldırttı.

"Psikolojik savaş"ın her türlü yönemini tüm imkanlarını da harekete geçirerek, topraklarında bulunan sempatizanlar üzerinde gün-gün, saat-saat uyguladı. Kürdistanlı yurtseverleri ulusal onurlarından, yurtsever kişiliklerinden uzaklaştırıbmek için, "şeker-kamçı" yöntemlerine başvurdu, tetkik etti, Partiye karşı provake etmeye çalıṣtu (ki, Semir ve benzeri alçakların da yönetimindedir bunlar) ve arkasında ajanlık tekliflerinde bulundu. Ancak bütün bunlar yurtseverlerin belirli direnişleriyle cevaplandırdı ve ilerici-demokratik kamuoyu tepkilerini gösterdi.

1985 Baharına doğru cuntayla olan ticari (ki İstanbul'da yapılan tramvay ihalesi direkt İsveç tekellerine verildi. 8 milyarlık) ve siyasi ilişkilerini geliştiren İsveç yönetimi, gelişen ticari ilişkilerin boyun borcunu ödemek için, 1985 yazına doğru yeni bir saldırısı furyası başlatarak artık sonuca ulaşmayı önüne koydu. Bu saldırısı furyası, Partimiz hakkında geliştirilen en alçakça propagandalar, tam da Partimizin Bahar Atılımına yönelik komploların sıklaştırıldığı ve bütün bunlara artan bir direnişle cevap verildiği; Avrupa kamuoyunda TC'nin teşhirinde somut bazı adımların atıldığı bir döneme denk getirildi. Bu sefer kullanılan yöntemler ve hatta sorguya alınan yurtseverlere yönelik sorular bile TC patentiydi. Hazırlanan bu komployla etkin rol oynayan Ecevitlerin İsveç ziyareti arkasından ulusal kurtuluşçu Avukat Hüseyin YILDIRIM, "terörist" zanlısı iddiasıyla tutuklanarak İsveç televizyon ve basınında PKK aleyhisi düzmece program ve yazılar yayınlandı. Bütün bu saldırısı kampanyası, SAPO ve MİT'in ortaklaşa hazırladığı "PKK Raporu" olarak adlandırılan tamamen düzmece "belgelerin" piyasaya sürülmlesiyle doruguına ulaştırılmaya çalışıldı. Böylece SAPO raporu olarak sunulan ve Parti Önderliğimiz şahsında Partimize ve halkımıza yönelik en alçakça saldırı, demogoji ve sahte suikast planı iddialarıyla ortalık bulanırmaya, bu bulanık ortamda Avrupa'nın pusuda yatan bütün güçleri ayağa kaldırılmaya çalışıldı. Tabii ki, Türk basını aynı tarz bir çalışmaya çoktan gündemine koymuş bulunmaktadır.

Ancak, Partimiz ve Ulusal Kurtuluş

Hareketimize karşı tamamen yalan ve düzmece iddialarla yürütülen ve bir yalan kulesi inşa edilerek tepesine asıl-maya çalışılan "PKK teröristtir" tabe-lası, direniş eylemlerinin gelişimiyle, tam da bunun mimarlarının başına yıkıldı. Cuntanın, İsveç'teki militan temsilcisi gibi hareket eden uzun bir dönemidir. "PKK'nin terörist olduğunu ilişkin belgeler var. Bunu bir tek ben ve SAPO biliyoruz" demogojiyle ortalığı bulandıran Göçmenler Bakanı Bayan Gradin, direniş eylemleriyle birlikte sisli havanın dağılmasıyla artık yalanlarıyla demokratik kamuoyunu oyalandıramayıp, hesap verme zamanının geldiğini anladığında hızla İsveç'i terkeder Româya kaçtı ve arkasından başka bir görev talebiyle hükümete istifasını sundu ve böylece bugün, yükseltilen direniş eylemleri, demokratik kamuoyunu da yedegine almış ve gelişmeler, İsveç hükümetinde bakan değişikliği, istifa mektuplarının sunulması derecesinde bir siyaset bunalım yaratmıştır. Kısacası, dağ doğura doğura fare doğurmış, direnişimiz cunta ve uluslararası destekçilerinin "Özel Savaş" uygulamalarından birini işlemez kilarak heveslerini kursaklarında bırakmıştır.

İsveç yönetimi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onun önder gücü PKK'ye yönelik geliştirdiği provakasyonlarıyla şu hedeflere yöneliktedir:

Bir; Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlik Mücadelesinin uluslararası alan-daki etkilerini zayıflatmak. O'nun ilerici ve devrimci-demokratik çevrelerle kurduğu ilişkilerini koparmak. Bunun için Partimiz PKK'yi yalan ve düzmece iddialarla demokratik kamuoyundan tecrit edip ona "terörist" damgasını yapıştmak...

İki; PKK'ye yönelik teröryzm iddiasıyla, faşist Türk cuntasının, Kürdistan ve Türkiye halkları ve PKK üzerinde uyguladığı baskı, işkence ve imha faaliyetlerine meşruiyet kazandırmak ve tecriti yaşayan cuntaya nefes aldırmak...

Üç; PKK'nın önderliğinde gelişen ve bağımsızlık talebinden asla taviz vermeyen direniş hareketine, oluşturduğu tasfiyeci-reformist ve ajan Kürt çevreleri aracılığıyla alternatifler dikmek ve bunu Türk burjuvazisinin belli bir kesimiyle bütünléstirerek, siyaset bir baraj oluşturmak.

Dört; Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlik Mücadelesi ve onun yurtsever insanları üzerinde geliştirdiği siyaset komploların, uyguladığı anti-demokratik baskıların faşist Türk cuntası ile olan bağlantılarını gizlemeye çalışmak

ve tamamen siyaset nedenli olan bu uygulamalarına, sahte yasal ve idari görünümle kazandırarak demokratik kamuoyunu ve Kürdistanlı emekçileri yanıtma yolunu seçmek.

Beş; bu siyaset provakasyonlar ve tutumunda başarıya ulaşması halinde, bunu Avrupa kamuoyuna da kabul ettirerek, bütün Avrupa yönetimlerini daha açık bir şekilde PKK'ye saldırtma ve Avrupa'daki ulusal kurtuluşu faaliyetlerin zeminini daraltma.

İste bu şekilde maddeştirebileceğimiz ve Avrupa'da İsveç yönetimince geliştirilmek istenen bu oyunlar da uluslararası emperyalist çevrelerle, faşist Türk cuntası ve uşaklarının ortaklaşa yürüttüğü "Özel Savaş"ın belli bir kesitini ifade eder.

DEVRİMÇİ DEMOKRATİK ÇEVRELER!

Partimizin temellerinin atılışından bu yana, O'nu imha edebilmek, çizgisinden sapkıp örgütsel olarak güçten düşürmek için başta faşist Türk sömürgecileri olmak üzere, pek çok işbirlikçi uşak gürüh büyük çabalar içine girdiler ve bu amaçla birçok katliam, komplot ve karalama kampanyası geliştirdiler. Daha Partimizin ideolojik grup döneminde, Türk Genel Kurmaylığı tarafından oluşturulan "Sterka Sor" provakasyon örgütünün, kendisine sol maske takılmış, ancak başta İstanbul'daki 1 Mayıs 1977 katliamının düzenlenmesi olmak üzere, birçok devrimcinin katılımı ajan Alaattin Kapan (takma ismi Süleyman Şengül) tarafından önderlerimizden enternasyonalist savaşçı Haki KARER katledilmiştir. Bu katliam ve katliam için oluşturulan örgütün takıldığı "sol" maske, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlik Mücadelesine karşı savaştı, Türk sömürgeciliğinin hangi kılıflar altında saldırıcı katliamlarını geliştirmeyi tercih ettiğini göstermektedir. Daha sonraki yıllarda geliştirilen birçok provakasyon ve katliamda bu maskeye sık sık başvurulmuştur.

Böylece sömürgeciler birçok gelişmenin arkasında oldukları gizlemeyi hedefledikleri gibi, uşaklarını da daha fazla oynatabilmenin ortamını yaratıp, devrimci-demokratik kamuoyunu yankıltıya özel bir önem göstermektedir.

Faşist Türk cuntası aynı yöntemi bugün daha zengin biçimler ve değişik ortamlarda sürdürmektedir. Bir yandan cezaevlerinde ve ikide bir Türk basınında boy verdirerek resmileştirmeye çalıştığı Şahin-Yıldırım ve dışarıda Semir alçaklarının başını çektiği "Genç

Kemalistler Birliği" eliyle, öte yandan 1980 sonrası tasfiyeye uğratarak, sizdirdiği ajanlarıyla yönetimini ele geçirtiği tasfiyeci-provакasyon guruhları kanalıyla, PKK ve O'nun önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırmaktadır. Diğer yandan ise, Kürdistan halkın öncüsüne olan bağlılık, inanç ve sunduğu desteği zayıflatıbmek için, "PKK'ye olan inancı zayıflatma, desteği azaltma" kampanyasını, hertürlü psikolojik savaş metodunu kullanarak işletmektedir. Ayrıca, uluslararası alanda, emperyalist ve gerici çevrelerle birlikte, PKK'yi devrimci-demokratik çevrelerden, ilerici insanlıktan tecrit edebilmek için büyük provakasyonlar tezgahlamaktadır.

PKK'ye karşı her biçim altında geliştirilen kampanyaların çeşitli örneklerini yukarıda belirli başlıklar altında izah etmeye, kimin hangi yol ve yöntemlerle, PKK'ye karşı savaşmaya çabalandığını belirtmeye çalıştık. En azından Türk basını ve çeşitli tasfiyeci-provакatör çevrelerin yazı, bildiri ve propaganda tarzlarını izleyen ve bunları karşılaştırın her dürüst insan, aradaki bırlıktı ve oluşturulan karşı-devrimci ortaklığını görmekte hiç zorluk çekmeyecektir. Ve bugün bu blok artık bu ortaklığını gizleyememekte, provakatörler, daha gelişmiş basın araçlarıyla, Milliyet gibi gazetelerin sayfalarından halk düşmanı rollerini oynamaktadırlar.

Bu karşı-devrimci blok, son günlerde ortak bazı noktalar üzerinde özellikle durarak, kendi karşı-devrimci yöntemlerini ve devrimci katılımı kimliklerini gizlemek istemektedir. Karşı-devrimci kampanyalarının merkezine koydukları Parti Önderliğimize yönelik saldırularıyla, Partimiz ve direniş mücadelemizin artan etkinlik ve gelişen halk desteğini zayıflatıbmecini zanneden, bunun için akla-hayale sığmayan hertürlü karalama, yalan ve demogojiyi mübah sayan bu zavallilar geçmişte ve günümüzde birçok devrimcinin katılımlarını ne çabuk unuttular veya unutulacağını zannettiler? İşte bugün, halkınımızın PKK etrafında kenetlenerek, yükselttiği direnişle, sadece cunta ve işkencecilerden değil, kendiinden de, kanına girdikleri birçok devrimcinin hesabının mutlaka sorulacağının korkusuyla titremekte, can borçları olduğu efendilerinin dürtüklemeleriyle zaman zaman ortalağa çıkmakta ve hırçınlaşmaktadır. İşte bunun bir örneği Nedim Talip (Mehmet Oktay) adlı provakatördür. Güney Kürdistan'da, Nisan ayında PKK'nın 8 önder savaşçısının katledilmesiyle sonuçlanan komplonun mimarlarından

olan bu provakatör, yayınladığı ve birçok devrimcinin desifre edilmesini amaçlayan bildirisinde alçakça bir demogoji ve çarpmacı yöntemi izleyerek, yüzünü gizlemek istiyor. Bildiride birçok devrimci için "yola koymuş ve bir daha görülmeli" biçiminde tabirleri sık sık kullanan kendisini çok hünerli ve usta zanneden bu ajan, ülkemizin dağında ve ovasında faşist Türk cuntasının ordu sürülerine karşı kahramanca savaşan gerillaların yerlerini ve bağlantılılarını açığa çıkarıbmek için, birçok çevreyi harekete geçirmeye uğraşıyor. Yine, daha önce birçok provakatörün denediği ve hırsızlarıyla sonuçlanan, şehit tutuklu ve halen PKK saflarında mücadele içinde olan devrimcilerin aile ve akraba çevrelerini provake ederek, PKK'ye karşı kışkırtmaya çalışıyor. Ayrıca kendisi gibi provakatörleri korumaya çalışarak öldürdükleri bazı devrimcilerin -ki bunlardan biri savunduğu Davut alçığının katlettirdiği devrimcilerden sadece biri olan Ali Rıza Demirel'in- hesaplarının soruimasının ve sıranın kendisine gelmesinin önüne engel olabileceği zannediyor.

16 Ağustos 1985'de Türk Genel Kurmaylığında askeri şeflerin, basına aktardığı "parçalanmış, dağılmış, herkesin sağa-sola kaçip, ortada birkaç kişisin kaldığı" ve böyle olmasını çok arzulayıp, bunun için çok çaba sarftıkları hayalin üzerine oturtukları bir PKK tablosunu, bu provakatör, kendi bildirisinde çiziyor.

Belirtildiği gibi, Milliyet gazetesi de, günlerce baş manşetten yayınlanan yazılarında aynı konuları ele alarak, bunları, resimlerle ve pişmanlık yasasının yarattıklarının ifadeleriyle süsledi. Görülen o ki, PKK'ye karşı yürütülen kampanyada, provakatörler artık rahat at oynatamıyor ve bu nedenle onları kanatları altına alan faşizmin borozunu Türk basını devreye giriyor.

İşte bütün bu saldırularla hedef alınan Parti olarak PKK, mücadele olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, yeni dönem devrimci atılım ve eylemleriyle sömürgeci faşist Türk cuntasını siyasal ve askeri alanlarda yıpratıyor ve köşeye sıkıştırıyor. Bunu artık, TC'nin resmi sözçüleri de gizleyemez durumdadırlar. O halde ortak düşmanımız olan faşist Türk cuntasına karşı onurlu bir mücadelenin sahibi PKK'ye karşı geçmişen bu yana yürütülen ve özellikle son dönemlerde, ulusal kurtuluşu eylemliliğimizin hızlanmasına paralel olarak gittikçe azınlıklaştıran bütün bu karşı-devrimci saldırular karşısında, ilerici, demokrat ve devrimci olmanın gereklisi mutlaka yerine getirilmeli;

tasfiyeci-provakatör çete ve unsurların ortalığı bulandırmalarına ve bu sayede kimliklerini gizlemelerine asla müsaade edilmemelidir.

Bugün halklarımızın kasabı faşist cellatlar ve işbirlikçilere karşı Kürdistan'da, hertürlü imkansızlık ve binbir türlü engellemelere rağmen kahramanca dövüşen ve bu dövüşyle sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de faşizmin bunalımını derinleştirten; devrimci-demokratik çalışmalar için gittikçe gelişen bir ortam yaratın PKK ile varolan dostluk ilişkileri daha da geliştilmeli ve faşizme karşı ortak bir direniş cephesi içinde yer alınarak savaş yükseltilmelidir.

KÜRDİSTANLI EMEKÇİ KİTLELER, YURTSEVERLER!

PKK'nin kitlelerle yükselttiği, hesap sorucu direnişi karşısında bütün suçları bir bir açığa çıkan ve takındıkları maskeleri yırtılan çevreler korkunun verdiği kinle, Öncümüz PKK'ye yönelik saldırularını daha da yoğunlaştırarak sürdürüler. Özellikle son dönemlerde, ulusal kurtuluşu çabalamızın atılımlara doğru gittiği bir zamanda Avrupa'da emekçilerin "ERNK'yi Destekleme Kampanyası"nı gündeme koyduğu bir aşamada, Türk Genel Kurmaylığına bağlı "Özel Harp Dairesi"-nin idare ettiği, MİT, Türk basını, kemalist milis çeteler ve tasfiyeci-provakatör guruhların içinde yer aldığı bir blok, "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma" stratejisine göre planlanmış yalan, demogoji ve sahte görüntülerle süslenmiş bir propaganda yoğunlaştırıyor. Bütün bunlarla hedeflenen, sizlerin uğrunda binbir fedakarlığa katlandığınız, yardım ve desteklerinizi esirgemediginiz mücadelemizi gözden düşürmek, kararsızlığı geliştirmek ve desteginizi azaltmaktr.

Bu karşı-devrimci blokun, "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma, desteği azaltma" kampanyalarının merkezine Ulusal Önderimiz ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşa yönelik saldırularını koyması boş yere değildir. Çünkü bu gürüh, bugün dağda, cezaevinde, ülke içi ve dışında yüzbinlerce insanların Abdullah ÖCALAN adını bir direniş sembolü, bir eylem sloganı haline getirdiğini ve binlerin "Biji Serok APO!" sloganıyla eyleme kalktığını görüyor. Ve halkın tarihinde ilk defa, kendi düşmanlarına karşı mücadelede, çizdiği yolda yürüyecek, uğruna seve seve ölebilecek ve onun onderliğinde mutlaka başarıya ulaşacak, hiçbir

GENERALLERİN “GÖZ BAĞIŞI” VE ALTINDA YATAN GERÇEKLER

Sömürgeci faşist Türk devletinin başı olan Kenan Evren'in yeni kurulan Göz Bankasına giderek "gözlerini bağısladığı" burjuva basınında baş manşetlerde duyuruldu. Hemen ertesi gün 12 Eylül'ün sorumluları 5'li çetenin diğer üyeleri de aynı yere giderek "göz bağışında" bulundular. Faşist elebaşlarının bu tavırları tüm kamuoyunun dikkatlerini çekmiş ve bu tür bir girişimin altında yatan gerçek amacın ne olduğu tartışılmaya başlanmıştır.

Elbette ki sözkonusu "göz bağısı" girişimi ne bir iyi niyet gösterisi ne de başkalarını teşvik amacını taşiyor. Altında yatan gerçek neden çok daha derin ve anamlıdır.

5 yıldan beridir atalarından devraldığı barbar miras temelinde, faşizmin en iğrenç uygulamalarını halkımız üzerinde en insanlıktışi yöntemlerle hayatı geçiren bir rejimin başını çeken Kenan Evren faşisti, böylesi girişimlerle en alçak bir insanlık düşmanı olduğunu unutturmak istemektedir.

Peki bu azgın faşistler cambazane gösterileriyle halkımızın gözünü boyayabilirler mi? Okul, hastahane, çarşı-pazar, cami, fabrika vb. kamu hizmetine açık alanları ziyaret ederek, sözümona sorunları ilgilenderek, dert dinleyerek ve masum pozlara bürünüp, kadın halklarını savunarak insan kasabı birer canavar olduklarını unutturabilirler mi?

Elbetteki hayır! Türkiye ve Kürdistan halkı, bu rejimin sahiplerini iyi tanımlamıştır. Onların; Hitler, Mussolini ve Franko gibi cellatların en sadık takipçileri olduklarını çoktan kavramıştır. Nasıl ki Hitler insanları yaşam derdinden kurtarmak için katlettirip fırınlara dolduruyorduysa, nasıl ki Mussolini iğrenç zevkini tatmin etmek için insanları işkencelerle öldürdü ve bir yandan da insanlığın savunucusu olduğunu iddia ediyorduysa; K. Evren ve hemşehrileri da ancak o ölçüde insanlık taşımakta, toplumun sorunlarıyla da o ölçüde uğraşmaktadır. Yine M. Kemal'in Dersim katliamının son günlerinde geriye kalan bir avuç insanın kurtarıcısı pozuna bürünmesine benzer bir "insanlığı" da günümüzün M. Kemal'i ortaya koymaktadır. Bir yandan Kürdistan'ın dört bir yanına doldurulan faşist ordu sürülerinin hergün uyguladıkları baskilar, işkenceler ve katliamlarla milyonlarca masum insanımız acı çekerken; yine ekonomik sömürü ile belini doğ-

rultamaz hale getirilen halkımız, karnını bile doyuramazken, faşist ordu sürüleri tarafından tüm malları, yiyecekleri ve değerli eşyaları talan edilmekte, dünyada esine az rastlanır türden barbarlık örnekleri sergilenevmektedir. En fazla barbarlık ve talanı gerçekleştiren subaylara ödüller veren faşist Türk yönetimi, bu kuralsız savaştan muzaffer çıkabilemek için her yolu denemekte ve bunun adına da "teröristlere ve eşkiyalara karşı halkı korumak" denilmektedir. Zindanlarda, insanımıza uygulandırmadık işkence türünü bırakmayan ve tek suçu "Kürt" olmak olan halkımıza yönelik geniş çaplı katliam planları geliştiren sömürgeci faşist rejim, tüm bunları yapan başkalarymış gibi pervasızca propagandalar geliştirmekten de geri durmamaktadır.

Rejimin başı K. Evren, sık sık iç ve dış gezilere çıkararak, mütevazi bir devlet adamı pozlarına bürünerek, II. Atatürk olduğunu açıktan söylemektedir. M. Kemal'in yaptığı "devrimlerin" benzerlerini günümüzde de yapmaya çalışan bu faşist elebaşı, halkımızın kanyayla yatkınlığı ellerini, evliya misali topluma uzatarak, korkunç bir sahtekarlık yapmakta ve göz boyamaya çalışmaktadır. Bölge halkları üzerinde emperyalizmin jandarmalığını yaptığını açıktan propaganda ettiği halde diğer taraftan da barış meleği kesilen faşist Türk yönetimi, ikiyüzlü karakterini en fazla halkımıza yönelik politikalarında ortaya koymaktadır.

Ulusal Bağımsızlık Mücadelemizin gelişip kitleleşmesi karşısında pervasızlığını daha da artıran sömürgeci Türk devleti, hertürlü "özel savaş" yöntemlerini devreye sokarak sonuç almaya çalışmaktadır. Bu da sadece silah ile değil; dilden ahlaka kadar her alanda yürütülmektedir.

İşte faşist çete başı Kenan Evren ve hemşehrilerinin izledikleri yöntemler de bu "özel savaş" in ayrı bir yönü oluşturmaktadır. Bir yandan iç yapısında firtınalar kopan ve hergün biraz daha fazla sallanmaya başlayan yönetim sorumluları, varlıklarını ayakta tutma savasımı verirken, bu amaçla da mücadelelerin üzerine tüm güçleriyle yönelirken, diğer yandan da çok normal ve huzurlu bir ortam varmış gibi göstermek istemektedirler. Toplantılar düzenleyip katliamlara fetva çıkarın K. Evren faşistinin aynı toplantıının hemen

ardından bir huzurevi ya da hastahaneyi ziyaret ederek, oradaki insanların yaşamlarıyla yakından ilgilenmesi Özel Savaş'ın bir yönünü oluşturmaktadır.

Son olarak gazetelerde manşete çıkarılan "göz bağısı" da bu sahtekarlıkların bir devamıdır. Binlerce insanın kanına giren caniler güruhanın, böylesine insancıl pozlara bürünmeleri, kuzu postunda kurt misali ortaya çıkmaları, tamamen işletilen sözkonusu faşist mekanizmanın kuralları gerecidir. Sahte demokrasi ve kurulan siyasi partilerin sözde iktidar çekişmeleri de hazırlanan senaryonun diğer yanını oluşturmaktadır. Ordunun kışasına çekildiği ve Türkiye'de yeniden normal siyasetin yaşamasının hakim hale geldiği tarzındaki aldatmacalar da, Türkiye'de devlet eliyle uygulanan faşizmi maskelemeyi, faşist çete başlarının gerçek yüzünü kapatmayı sağlamak içindir.

Bugün artık halkımız gerçekleri daha açık görebilmekte, yönetimin yalan propagandalarına aldanmaktadır. Emekçi sınıf ve tabakalar, iğrenç bir kan emici olan K. Evren faşistinin ve Milli Güvenlik Konseyinin diğer üyelerinin "göz bağısı" konusundaki sahtekarlıklarını ve bu yönlü yürüttükleri propagandalarını ciddiye alınamakta ve gerçekleri artık daha iyi görebilmektedir. Özel Savaş'ın tüm boyutları ile uygulanmak istediği böylesi bir ortamda, kitleler insancıl pozlar altında yürütülmek istenen sahtekarlıklar desifre etmesini de bileyecelerdir.

★ ★ ★

Libya'nın ABD Emperyalizmine Karşı Başeğmez Tutumu

1985'in son iki ayı içerisinde Orta-doğu sahnesi oldukça haresetli bir dönenme girmiştir ve tüm dünyanın gözleri yeniden bu alana çevrilişin bekenmektedir. Lübnan alanında sık sık meydana gelen çatışmalar ve yine gerçekleşen barış anlaşmaları adeta tekrar edercesine sürülmekte, sorunların çözümleri için henuz kökü bir yaklaşım görülememektedir. İsrail siyonistleri hizyandan isgalcileri ve saldiritarını sürdürürken bu yandan da dünyanın çeşitli ülkelerinde İsrail vs. ABD'ye karşı saldırlılar karışı, ABD'ye de destekliyorlar. Daha önceki bazı İsrail vatandaşlarının öldürülmesini bahane ederek FKO'ye ve diğer bazı güçlere yönelik saldırular düzenleyen siyonistler adeta her an yeni bir ilkeye saldıracabilecek tarzda hareket ezenekte, bu konumuya da yeni turden bir "devlet terörü" pratiği sergilemektedir.

27 Aralık 1985 tarihinde Roma ve Viyana havayollarlarında gerçekleşen silahlı eylemlerde çok sayıda İsrailinin ölümesi üzerine Orta-doğu'daki ortam alabildiğine gerginleşti. Eskiden de varolan birçok anlaşmazlığı ve çelişkiyi daha da kızışuran bu olaylar, henüz hiç bir güç tarafından üstlenilmemiş ise de İsrail siyonistleri ve ABD, boğide bir takım olaylara olanak yaratmak için Libya ve Suriye'yi suçlamaktadır. Eylemcilerin bu ülkeler tarafından korunup yönendirildiğini iddia eden ABD, açıktan tehditler yağdırımıya ve özellikle de Libya'ya karşı 6. Filo'yu harekete geçirmeye başlamıştır. Gergin bir ortamın yaşandığı bu alanda, Libya hükümeti de gerekli hazırlıkları yapmaya başlamış, herhangi bir müdahale durumunda ABD'ye sen sekillde karşılık vereceğini de açıklamıştır.

Bir anda tüm dünyanın ilgi merkezi haline gelen Orta-doğu'da ABD ve Libya arasında çıkabilecek herhangi bir savaşın çok büyük tehlikeleri de içinde taşıdığı herkes tarafından kabul edilmektedir. Bölgedeki birçok teröristi saldırm için İsrail siyonistlerini devreye sokan ABD emperyalizmi, bu havasları olaylarını bahane göstererek yeni

saldırılar da planlamaktadır. Her ne kadar İsrail siyonistlerine çağrıda bulunarak misilleme yapmamasını istemelerse de, bu işin sadece görüntü yanıdır. Özünde de böylesi saldırılar için uygun zemin ve olanaklar arastırılmaktır, bölge ilerici güçlerine daha güçlü bir darbe vurabilmenin hesabını yapmaktadır. Bölge düzleminde keodisi için aşılması gereken bir engel olarak görüldüğü Libya'ya karşı saldırının hazırlıklarına giren ABD emperyalizmi, daha önceki uçağ düşürme düzeyinde gerçekleştirtiği bu tür saldırıları sindirdi daha geniş boyutlu gerçekleştirmek istemektedir.

başarmıştır.

ABD ise, bu tür saldırı tehditleriyle tüm dünya kamuoyuna nasi terörist bir güç olduğunu, dünyada barış ve istikrarın bozulmasında ne kadar sorumluluğunu bulunduğunu kanıtlamıştır. Diğer emperyalist ülkeler kendisi desteklemeleri için yaptığı çağrılarına da olumlu bir cevap almayan ABD, en son olarak yaptığı açıklamada askeri saldırının düşündürmediğini, ancak ekonomik bazı yaptırımlar uygulayacağı belirtmiştir. Reagan yönetiminin istikarsız ve seviyesiz politikesi, bu olayda da açıkça görülmüştür. Reagan başta yaptığı tehdidere rağmen, planları ABD meclisinin ve Pentagon'un onayından geçiremeyeince ve diğer emperyalist ülkelerin desteğini görmeden önce geri adım atınca zorunda kalmıştır. Ancak bu, bölge üzerindeki savaş ihtiyacının sona erdiği anlamına gelmemektedir. Gerginlik devamlı etmektedir, taraflar hazırlıklarını sürdürmektedirler. ABD'ye geri adım atanın diğer eminenlerden birisi de bölgedeki tüm Arap devletlerinin böylesi bir saldırının durumunu kesinlikle tasvip etmemeleri ve İran, Suriye, Cezayir gibi radikal ülkelerde Sovyetler Birliği'nin Libya'nın yanında yer alacaklarını açıklamaları olmuştur. Arafat ise usak ve teslimiyetçi yüzünü bir kez daha ortaya koymak, bölgedeki gergin ortamın sorumluluğunu Suriye ve Libya'ya yüklemeye çalışmıştır. Emperyalist çevrelerde dahil bu gerginliğin sorumlusu olarak ABD ve İsrail gösterilirken, bu usak şahsiyetin böyle bir açıklama yapması ise tüm Arap ilerici güçlerince nefretle karşılanmıştır.

Bu son gelişmeler, herhangi geniş çaplı bir savaşın doğma ihtimalini vermiyorsa da objektif yapıdan belli sonuçlar çıkmak mümkündür. ABD emperyalistleri ve bölgedeki 1. dereceden jandarması olan İsrail siyonistleri mevcut konumlarıyla bölge halkları üzerinde sürekli bir tehdit unsuru olmaya ve bölgesel çapta savaşların çatışması için koşturtucuk yapmaya devam etmektedirler. Bölgemiz, bu insanlık düşmanı güçlerin yarattığı kargaşa从tından ötürü sürekli gergin bir ortamda bulunmakta, bu da doğal olarak dileyen barışın önemini oranda etkilemektedir.

Albay Muammar KADDAFI

Ancak bu tür bir saldırının doğuracağı riskleri gözle almadıklarından pratiğe de bir türlü geçirememektedirler.

ABD'nin bu saldırgan tutumunu karşısında oldukça kararlı bir şekilde bareket eden Libya ve diğer bölge radikal ülkeleri, gelebilecek herhangi bir saldırıyla karşı aktif olarak karşı koymalarını açıklamışlardır. Libya askeri hazırlıklarının yanı sıra, diplomatik ve siyasal alanında da girişimlerini artırmıştır. Bir yandan da kendi seferberlik ilan ederek bu gergin ortamı tüm halkına tavratma ve herhangi bir saldırıyla karşı duyarlı hale getirmeye başlamıştır. Ülke içerisinde ABD emperyalizmine ve siyonizme karşı oldukça canan bir tepkinin yaratılmasını sağlayan Kaddafi yönetimi, bir yandan siyaseti prestijini dala da saglamıştırken, bir yandan da tüm Arap alemi içerisinde etkio bir güç haline getirmeyi

CEPHE ETRAFINDA BİRLİK HALKIMIZI ZAFERE GÖTÜRECEKTİR

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

C)Kurdistan'ın Bütünlüğü ve Diğer Kısımlar İçin:

1)-Kurdistan'ın her parçasında Ulusal Kurtuluş Mücadelesini o parçadaki halkın öz gücüne dayalı olarak geliştirmek.

Kurdistan, birliği zorla parçalanan ve her parçası da değişik egemen güçler tarafından sömürü ve baskı altında tutulan bir özellik taşımaktadır.

Daha köleciğin doğusunda yabancı güçlerin egemenliği altına giren halkımız, yüzyıllardır çeşitli dış sömürgeci devletlerin baskı ve katliamlarına tanık olmuş, ülkemiz toprakları sayısız istilacı gücün savaş alanına haline getirilmiştir. Bu istilacı güçler Kurdistan'ı egemenlik altına alabilmek için birbirleriyle sürekli bir mücadele içerisinde olmuş, onların bu pay kapma savaşları da ülkemizi korkunç bir kaosun içerisinde sokmuştur. Kurdistan ilk defa Osmanlılar ile İran Safavi devleti arasında 1639 yılında yapılan Kasr-ı Şirin antlaşmasıyla ikiye bölünmüştür. Kurdistan'da bağımsız bir devlet yapısına ulaşma olanakları dönem dönem ortaya çıkmış olmasına rağmen, Kürt egemen sınıflarının içinde bulundukları olumsuz durum nedeniyle, böylesi bir sonuca ulaşlamamıştır. Ekonomik ve sosyal yapısını bağımsız temellerde geliştirmeyen ve giderek sömürüyü her alanda yaşamaya başlayan halkımız, sürekli olarak direnişi yükselmiş ve her koşul altında dar kapsamlı ve yerel çapta da olsa dış istilacılara karşı başkaldırmıştır. Ancak bu başkaldırı ve direnişler, dönemin özelliklerine uygun örgütlükten yoksun olduğundan sürekli bastırılmış ve bu isyanların başına geçen Kürt egemenleri ya katledilmiş, ya da usaklaştırılmıştır. XX. yüzyıla kadar sayısız isyan ve ayaklanmaya tanık olan Kurdistan halkı, yine birçok katliamdan geçirilmiş ve başı sürekli ezilmiştir. Bu yüzyılın başlarında ülkemiz toprakları üzerinde hakimiyet sağlamak için savaş veren birçok emperyalist-sömürgeci güç içerisinde İngilizler, Fransızlar, Iran ve Türk sömürgecileri belli oranda pay elde ederek Lozan antlaşması ile de 4 ayrı parçaya bölüştürmüştür.

İkinci dünya savaşının ardından Ingiliz ve Fransız emperyalistlerinin geri-

leyip Irak ve Suriye'deki yönetimi işbirlikçilerine terkederek bölgeden çekilmelerinden sonra, ülkemizin Güneyinde kalan kısmı Arap egemen sınıflarının yönetimi altına girmiştir. Sosyal olarak tam bir ayrışmaya uğramayan bu alandaki halkımız, 1946'lardan itibaren ilkel milliyetçi feudal aşiret reislerinin önderliğinde Arap hakim sınıflarına karşı mücadeleneye girişmişlerdir. Mücadelenin önderlik eden gücün programında formülé edilen otonomi istemi doğrultusunda süren bu savaşım, uzun yıllar devam etmiş ve önemli başarılar da sağlamıştır. Ancak proleter bir önderliğin ortaya çıkması ve Kürt hakim sınıflarının da bu mücadeleni kendi ailesel ve aşiretsel çıkarlarına tabi kılmak istemeleri halkın kararlı savaşımının sonucu ulaşamamasını da beraberinde getirmiştir. Kurdistan'ın klasik feudal yapısını üstten dönüşümlerle değiştirmenin, halkın ulusal ve toplumsal emellerini çatışmaya yol açmadan bastırmanın en emin yolu olarak otonomi stratejisi benimsenmiştir. Bağımsızlık, feodalların çıkarlarına ters düşüğünden onlar böylesi bir şeyi hedeflememiş ve bu parçadaki halkın güc ve mücadele enerjisini kendi çıkarları uğruna çarçur etmişlerdir. Nitekim 1975'lere kadar süren mücadele, önemli mevziler kazanmış olmasına rağmen, emperyalizmin güdümüne sokulmuş ve yenilgiyle sonuçlanmıştır.

Doğu Kurdistan'daki mücadelenin de benzer özellikler taşıdığı söylenebilir. İkinci dünya savaşından sonra bu parçada verilen savaşım önemli sonuçlar doğurmuş ve 1946 yılında Mahabad Kürt Cumhuriyeti kurulmuştur. Ancak içte geri bir toplumsal yapıya dayanan bu hükümet kısa bir süre sonra dıştan sunulan Kızıl Ordu desteginin çekilmesiyle yıkılmıştır. Bu tarihten itibaren kısmen de olsa sürdürulen mücadelenin yıkılmasına kadar fazla bir varlık göstermemiştir. Doğu Kurdistan'da meta ihracı temelinde cılız bir kompador kapitalizmi gelişmiş, eski toplumsal yapı cılız da olsa aşılmıştır. Yine Fars kapitalizminin Kurdistan'a tamamıyla hakim olamamasının yarattığı elverişli koşullardan yararlanarak belli bir

seviyede ticaret burjuvazisi ve küçük-burjuvazi de oluşmuştur. Sınırlı da olsa ortaya çıkan bu modern gelişmeler bu parçadaki mücadeleneye daha ileri boyutlarda bir ivme kazandırabilecek niteliktedir.

Yine, Suriye'nin egemenliği altında bulunan Kurdistan parçasında da yoğun bir şekilde modern sınıflar oluşmakta ve sosyal yapı gelişmektedir. Bu gelişmeye bağlı olarak ortaya çıkan küçük-burjuvazinin sınıf karakterini temsil eden yurtsever hareketler özellikle de Güney Kurdistan'daki gelişmelerin paralelinde çalışmalarını sürdürmektedir. Fakat 15 Ağustos atılımindan sonra bu alanda Kuzey-Batu Kurdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelenin yoğun etkisi yaşanmaktadır. Örgütlerin tersine halkın yurtsever duyguları, bu mücadelenin destek sağlamalarına yol açmaktadır. Böylece bu parça esas olarak oynaması gereken işlevine de kavuşmaktadır.

Dört ayrı parçaya bölünen ve değişik sömürgeci güçlerin egemenliği altında bulunan ülkemiz Kurdistan'da her parçanın kendine has sosyal ve siyasal özellikler taşıdığılığını daha baştan belirtmek gereklidir. Devrimci mücadelerler gelişirken oluşturacağı örgütSEL yapıyı, uygulandığı alanın sosyo-ekonomik yapısına göre kurarlar. Bu evrensel ve toplumsal bir kural olduğundan ülkemizin somutuna indirgememiz de kaçınılmazdır.

Bugün her parçada da çeşitli özellik ve boyutlarda geliştirilen bir mücadelenin sözetmek mümkündür. Aslında ulusal çapta (her dört parçayı kapsayan) halkın örtüleyip ayağa kaldıracak bir mücadele geliştirebilmek imkanına sahip olamamamız, savaşımımızın önüne ciddi zorluk ve engeller çıkarmaktadır. Bu zorlukları da hesaba katan UKC'miz, en doğru çözüm yolu olan her parçadaki mücadele o parçadaki halkın gücünü doğrular. Devrimci önderliği tarafından geliştirilecektir, ilkesini benimsemektedir. Bu önderlik günümüzde Kuzey-Batu Kurdistan'da yükselttiği savaşımıyla diğer parçalardaki halkın mücadelenine de ışık tutmakta, onların varolan ilkel-milliyetçi ve küçük-burjuva reformist örgütlerin yarattığı olumsuz ortamdan kurtulma-

larına olanak yaratmaktadır. Diğer parçalarda bulunan halkımızdan büyük ilgi ve yakınlık gören ulusal kurtuluş mücadelemiz, önüne koyduğu Bağımsız, Birleşik Demokratik Kürdistan hedefine ulaşmak için ilk adımlarını atmış bulunmaktadır.

Diger parçalardaki mücadeleyi koşulsuz destekleme ve onlardan da en baş desteği alma ilkesini benimseyen UKM'miz, her parçada gelişecek olan doğru-devrimci hareketin ancak o alanın objektif koşullarının ürünü olabileceğini belirtmekte ve bu hareketlerin de o parçadaki halkımızın öz gücüne dayanarak yükselen mücadele sonucunda bağımsızlığın sağlanarak ulusal bütünlüğün kurulabileceğini savunan Cephemiz, Ulusal Bağımsızlığı savunmayan ve proletер önderlik düzeyine ulaşmayan hiç bir gücün ülkemiz koşullarında zafer kazanamayacağını da belirtmektedir. Kürdistan tarihi boyunca yaşanan pratik ise bu gerçekliği kanıtlamış bulunmaktadır.

2)- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketleri arasında, her parçadaki hareketin genel içindeki yeri ve rolünün doğru belirlenmesi temelinde en sıkı dayanışmadan yana olmak, bunun için aktif çaba harcamak.

Ülkemizin her parçasında ayrı sosyo-ekonomik temele dayalı olarak gelişecek olan Ulusal bağımsızlıkçı hareketler, aralarındaki ayrı bir takım özelliklere rağmen ortak hedefe varmak için benimsedikleri stratejiye bağlı olarak kendi aralarında oldukça sıkı bir bağ oluşturmak zorundadırlar. Bugün Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadeleyi yükseltlen bu önderlik, etkisini diğer parçalarda da gösterecek ve koşullar olgunlaşıkça halkımız, savasımıza önderlik edecek gücü yaratacaktır. Her parçadaki ulusal kurtuluşçu önderlik arasındaki ilişki ise sözkonusu güçlerin genel içerisinde sahip olduğu yer ve oynadığı rolün seviyesine uygun tarzda kurulmalıdır.

Ulusal Kurtuluş Cephemiz, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelenen mücadelemizin ülkemizin genel açısında taşıdığı önemini bilincinde olarak hareket etmekte ve bağımsızlığı savunan halkımızın düşmanlarına karşı aktif savaşım içerisinde bulunan her gücü sonuna kadar

desteklemektedir. Ulusal bütünlüğümüzün sağlanması için ilk adımları oluşturan bu temeldeki dayanışmayı sağlamak ise Cephemizin temel görevlerinden birisidir. Mücadelemizin önderliği stratejik ittifak güçlerini belirlerken bu güçleri en baş dayanağımız ve müttefiğimiz olarak belirtmiş, halkımızın temel istemi olan birlik ve bütünlüğe ne kadar sahip çıktığını ve bu uğurda harcadığı çabaları da pratiğiyle göstermiştir. Cephemiz de kurulduğu günden bu yana, ilkeleri doğrultusunda yürüttüğü çalışmalarla halkın birlik ve bütünlüğüne ilişkin yaklaşımını ortaya koymakta ve yoğun bir faaliyetlilik göstermektedir. Asıl mücadele alanımız olan Kuzey-Batı Kürdistan'da yükseltilen savasımızın yankısını diğer parçalarda da bulması ve giderek ortak bir savaşın haline gelmesi için de Cephemiz ERNK, tüm halkımıza yürümesi gereken yolu göstermektedir.

3)- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketlerinin, egemenliğinde bulundukları ülkenin devrimci-demokratik halk güçleriyle – ulusal bağımsızlık özgürlük ve her alanda hak eşitliği ilkesine bağlı olarak – emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı ortak bir mücadele cephesi içinde bulunmalarından yana olmak.

Klasik bir sömürge olan ülkemizin bağımsızlığını ulaşabilmek için, yükselttiğimiz ulusal kurtuluş savaşı, dünya devrimci hareketlerinden kopuk olmadığı gibi dünya halklarının ortak çıkarlarını savunmakta ve bu yüzden de kendisini ilerici-demokrat halk hareketleriyle dolaylı müttefik olarak kabul etmektedir. Ülkemize en yakın olan ve mücadelemize en fazla katkıyı yapacak olan halklar ise, ülkemizi sömürü sistemi içerisinde tutan, egemen ülke halklarıdır. Bu halklar en yakın müttefikimiz oldukları gibi, mücadelemizden de olumlu yönden en fazla etkileneklerdir. Mücadelemizin önder gücü, bu ittifakın anlam ve önemini daha başından kavramış, çok yönlü engelleme ve olumsuzluklara rağmen ilk adımı bizzat kendi çaballarıyla atarak, Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadele örgütü FKBDC'yi oluşturmuştur.

Bu örgüt, halklarımızın tarihinde birlik yolunda attmış en çağdaş ve ciddi

adımı oluşturduğundan, mutlaka işlevini yerine getirmeli ve programını hayatı geçirmek için savasımızı başlatmalıdır. Cephemiz, bu tür güçbirliği ve ortak örgüt oluşturma çabalarını ulusal bağımsızlığımıza ve özgür demokratik bir düzene kavuşmak için oluşturulması kaçınılmaz olan örgütler olarak değerlendirmektedir. Bu tür girişimleri diğer parçalardaki güçlerin de mutlaka yapmaları gerektiğini belirten ERNK, her sömürgeçi güçे karşı bizzat o ülkenin halkı ve devrimci-demokratların desegini alarak savaslığında zafere daha az zorluklar çekilerek ulaşılacağını da belirtmektedir. İşte bu anlayışla hareket edilmesini öngören Cephemiz, her parçadaki ulusal kurtuluşçu hareketin, yükselttiği savasında egemen ülke halkı ve devrimci-demokrat güçleriyle ortak mücadele cephesi içerisinde oluması gerektiğini vurgulamaktadır.

4)- Kürdistan ulusal sorunun çözümü, egemenliği altında yaşanan ülkelerde devrimci-demokratik bir halk iktidarıının stratejisine yakından bağlı olduğundan böyle bir çözümün gerçekleşmesi için özel çaba harcamak.

Ülkemizde geliştirdigimiz bağımsızlık savaşının başarıya ulaşabilmesi için ihtiyaç duyduğu güçbirliği ve ittifaklar meselesinde temel sırayı alan sömürgeci ülkelerin halkı ve devrimci-demokratik hareketleriyle kurulacak olan ilişki ve dayanışma slogan düzeyinde anlaşılmamalıdır. Mücadelemizin sorun olmaktan çıkışmasını kolaylaştıracak olan egemen ülkedeki siyasal ortamın önemini arzetmektedir.

Bu ülke devrimci-demokratik güçleri açısından temel sorun olan ulusal sorunun çözümü de yine bu ilişki temelinde çözülebilecektir. Bu yüzden de sömürgeci ülkelerde devrimci-demokratik bir halk iktidarının kurulması için verilen mücadelelerin hızlandırılması ve en doğru devrimci ilkeler işliğinde geliştirilmesine çalışmak, görev olarak benimsenmelidir. Şu bir gerçekir ki bugün ne Türkiye, ne Irak, ne de İran'da gerçek proletер önderlikler henüz doğmamış ve varolan sol güçler ise gerçek mücadale önderi olmaktan uzaktırlar. Tersine bu güçler, koyu bir şovenizmi temsil etmekte, halkımızın haklı savasımıza yaklaşımlarında ciddi yetmezlıklar bulunmaktadır. Bu ülke-

lerde gerçek devrimci önderliklerin oluşturulması ve doğru temellerde bir mücadelenin yükseltilmesi halkımızın savaşımı açısından olumlu sonuçlar yaratacagi gibi, kurulacak olan halk iktidarları da ulusal sorunun erkenden ve en iyi tarzda çözümünü beraberinde getirecektir.

Tüm bu gelişmeleri dikkate alan ve ittifak politikasını en doğru ilkeler düzeyinde belirleyen Cephemiz, bu gerçekliğin ülkemizin her dört parçasındaki ulusal kurtuluş hareketleri için gecerli olan kaçınılmaz bir görev olduğunu da belirtmektedir.

5)- Bağımsız Birleşmiş ve Demokratik Kürdistan Devleti Sorunu, Kürdistan ve bölge halklarının devrimci mücadelelerinin çıkarlarına yakından bağlı olduğundan sorunu bu temelde çözmeye çalışmak.

Bölgemiz Ortadoğu'da en önemli konuma sahip olan sömürgeci ve emperyalizmin işbirlikçi olan devletlere karşı yükselttiği savaşımı ile belirgin bir yere sahip olan halkımız, halkın mücadelesini yükseltirken, diğer bölge halklarının da aktif desteğini almaktı gereknecektir. Bölge devrimine önemli bir katkı olan ulusal bağımsızlık savaşımız, ülkemizin her parçasında ayrı ayrı zaferle ulaşmakla kalmamalı, bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan yaratma hedefine uygun bir çözüme gidilmelidir. Cephemiz, mücadelenin bölge açısından taşıdığı önemin bilincinde olarak hareket etmekte, bölge halklarının devrimci mücadelelerine daha fazla katkıda bulunabilmek için koşulları sonuna kadar zorlamaktan ve en olumlu çözümleri benimsemekten yana tavrı takınmaktadır. Emperyalizmin en büyük darbeyi yiyeceği Ortadoğu sahanında böylesi hayatı bir rol oynayacak olan ulusal bağımsızlık savasımız, dünya devrimine ve halklarına karşı da uluslararası görevini en güçlü şekilde yapmış olacaktır.

6)- Başlıca görevi ulusal sorunun çözümü, için gerekli yasa ve ilkeler belirlemek olan ve süreç içinde KUYM rolünü oynayacak olan Kürdistan Ulusal Kongresini toplamak,-

günümüz koşullarında atılacak somut bir adım olup, böyle bir Kongrenin Kürdistan'ın tüm yurtsever güçlerini kapsaya-cek biçimde toplanması ve sürekli kılınması için üzerine düşeni yapmaya çalışmak.

Cephemiz, ülkemizin bağımsızlığına ulaşması için gerekli olan tüm girişimleri önüne görev olarak koymuş, pratik yönelimleriyle de bu amacına ulaşmaya çalışmaktadır. Özellikle de Kürdistan'ın bütünlüğü ve tüm halkımızın ortak hedefe yönetilmesi hususunda ciddi çabalar harcayan ERNK, her dört parçada mevcut konumlarıyla faaliyet sürdürün tüm örgüt, kuruluş ve tek tek kişilere varana kadar tüm çevreleri kapsayacak genişlikte bir Ulusal Kongrenin toplanması için faaliyetlerini sürdürmektedir. Bazı çevrelerin bu yolü bir birliği engellemeye ve yeniden iç çatışmaları başlatmak amacıyla giriştiği kompli ve uzaklara rağmen, en uygun taktik ve politik yönetim içerisinde bulunan Cephemiz, halkın çıkarları uğruna hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacağındır.

Süreç içerisinde KUYM (Kürdistan Ulusal Yürütmeye Meclisi) rolünü oynayabilecek ve yüzyıllardır halkımızın en büyük özlemi olan birlik sorununa böylesi güçlü bir çözümü dayatacak olan Ulusal Kongrenin toplanması ve ulusal sorunun çözümünü daha da kolaylaştıracak yasa ve ilkelerin çıkarılmasının sağlanması için tüm gücüyle çalışan ERNK, daha şimdiden her dört parçada bulunan halkın saygılılığını kazanmış bulunmaktadır. Cephemiz ve KUKM'nin önder gücünün bu çabaları önünde engel olmak isteyen bazı güçler ve çevreler ise en kısa süre içerisinde tecrit ve teşhir olmaktan kurtulamayacaklardır.

D)- Ortadoğu ve Uluslararası İlişkiler İçin:

I. Emperyalizm ve bölge gericiliğinin Ortadoğu'da yeniden kurup geliştirdiği karşı-devrimci bloka karşı, ulusal demokratik halk güçlerinin devrimci-lerici blokundan yana olmak. Bunun için:

1)- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimini, Ortadoğu halk devrimlerinin temel bir parçası olarak görmek ve bu rolüne uygun bir konuma getirmek.

Ülkemizin bölgenin stratejik ve coğrafi konumu içerisinde kilit bir yere sahip olması ve birden fazla gerici-sömürgeci devlete karşı savaşım içinde bulunması, devrimimizin Ortadoğu'daki rolü ve önemini daha da artıran etkenler durumundadır. Öyleki Kürdistan adeta bölgemizdeki sorunlar yumağının temel düğümü haline gelmiştir. Kürdistan, dört parçaya bölündüğü, her parçada milli baskının en yoğun tarzda uygulandığı ve feudalizmin zorda yaşatılmaya çalışıldığı bir ilke ömrü nedeniyle Ortadoğu'daki gericiliğin en önemli kaynaklarından biri durumundadır. Komşu halkların devrimci mücadelerinin hızlı gelişmeyisinden nedenlerinden biri de ülkemizin bu konumundan diyebiliriz. Ülkemizde sömürgeciligin yok edilmesi ve bölge gericiliğine bu yönelik gücü bir darbecin vurulmasıyla birlikte, diğer bölge halklarının devrimci mücadelenesine ivme kazandırıncası açık bir gerçekliktir.

Kürdistan'ın bağımlılık altında tutulmasından kaynaklanan gericilik, şovenizm ve sosyal-şovenizmle komşu halkların mücadeleni zehirlerken, feudalizmi zorda ayakta tutmaya çalışarak, burjuva, küçük-burjuva reformist ve testimiyetçi düşüncelerle de Kürdistan halkın mücadeleni zehirlemektedir. Bağımsızlık zincirinin parçalanması, en azından bu doğrultuda bir mücadelenin geliştirilmesi, başta Kürdistan halkın olmak üzere bölge halklarının da mücadeleni hızlandıracaktır. Bu konumuya Ortadoğu halk devrimlerinin önemli bir parçası olan Kürdistan Devrimi, proletarya önderliğindeki Ortadoğu halk devrimlerinin anahtarları rolünü oynayacaktır.

Emperyalizmin ve bölge gericiliğinin ağırlaşan ekonomik ve siyasi bunalımı bölgemizi sarmakta, gericiliği temellerinden sarsmaktadır. Devrimci gelişmeler için koşullar oldukça elverişlidir. Bölge halkları kendi devrimci önderliklerini yarattıkları oranda kurtuluşa gidebilecek, yüzyıllardır süren baskı ve esaret altından kalkabileceklerdir. Ülkemizde geliştirdiğimiz savasımızla bölge halklarına en güçlü desteği sundugumuzu söyleyebiliriz. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonraki süreçte de bölge-

deki sorunların çözümüne katkıda bulunacak olan mücadelemiz, emperyalizme, siyonizme ve bölge gericiliğinin başını çeken Türk, Arap ve Fars sömürgeciliğine darbe vurarak bu rolünü gerçekleştirecektir.

Cephemiz ERNK, halkımızın en yakın müttefik güçleri olarak benimsediği bölge halklarıyla en sıkı dayanışmadan yana olduğunu ve bölgedeki tüm ilerici-demokrat güçlerle sıkı bir ilişki kurulmasını sağlamak ve emperyalizmin bölgede oluşturmak istediği gerici bloğa karşı bölge ilerliciliğinin ortak cephesini oluşturmak için yoğun çaba harcayacak, bölge halklarının Kürdistan halkından beklediği başarılı atılımları mutlaka gerçekleştirecektir. Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesi karşılaştığı zorluk ve engellere rağmen bu rolünü mutlaka oynayacaktır.

2)- Başta Filistin devrimi olmak üzere, tüm Arap ve diğer Ortadoğu ülkelerinin ulusal demokratik güçleriyle –halkların bağımsızlık, özgürlük ve ulusal eşitliği temelinde– birlikten yana olmak, bu amaçla tüm güçlerle aktif devrimci çaba harcamak.

Bölgemiz koşullarında halkların mücadelelerine önderlik eden proletер önderlikler henüz yaratulamamışsa da emperyalizme karşı, halkların ilerici taleplerini temsil eden bir çok ilerici-radikal güç ortaya çıkmış ve önemli boyutlara varan mücadeleler içine girmiş bulunmaktadır. Bunlardan Filistin devrimi 1982'de askeri yönden önemli darbe almış olsa da siyasal önemini korumakta, mücadelemizin önemli bir ittifak gücü olmaya devam etmektedir. Diğer bölge radikal güçleriyle de belirli ilkeler çerçevesinde ilişki ve

dayanışmasını sürdürmekten yana olan Kürdistan devrimci mücadelemiz, halkın bağımsızlığının, özgürlüğünün ve ulusal eşitliğinin savunulması ilkesini benimseyerek tüm bölge ilerici güçleriyle birlik oluşturma çabalarını sürdürmektedir.

Cephemiz, siyasal ilke ve hedefleri içerisinde aldığı bu birlik ve dayanışma çabasını sonuna kadar südürecek, bölge devrimi içerisinde mevcut konumuya etkin olan, ulusal demokratik güçlerle birlikten yana olduğunu pratik çalışmalarıyla kanıtlamaya devam edecektir. Oluşturulmaya çalışılan gerici cephe ve pactların etkisiz kılınması ve bölgede temelleri sarsılan emperyalizme nihai darbenin vurulabilmesi için tüm olanaklarını seferber ederek ve her fırsatın yararlanarak, güçlü bir politik yönelik içerisinde bulunacaktır.

Bazı sosyal-şoven, ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist güçlerin halkımızın öncü gücünün bölge halkları ve ilerici-demokratik güçleriyle kurmak istediği sıcak bağları koparma çabalara ve her türlü yalan-demogoji ve iftiraya rağmen bugün bu yönlü önemli adımlar atılmıştır. Atılan bu adımların daha da güçlendirilerek pratikte sonuçlar ortaya çıkarılabilmesi için faaliyetlerini sürdürmen Cephemiz, kurduğu her ilişkiye maddi bir güce dönüştürmeyi başardığı oranda bölge devrimine de en büyük katkıyı yapmış olacağı inancındadır.

II. Kürdistan ulusal kurtuluş devrimi, dünya sosyalist ve ulusal kurtuluş devrimlerinin bir parçası olup, sosyalist ülkeler, işçi sınıfı ve demokratik güçlerle ulusal kurtuluş güçlerinin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış doğrultusun-

daki mücadeleleriyle aktif dayanışma ve ittifak içinde olmak.

Klasik sömürgeci statüsünde olan ülkem Kürdistan'da ortaya çıkan ulusal kurtuluş hareketi, dünya proletaryası ve ezilen halkların biricik kurtuluş ideolojisi olan Marksizm-Leninizmin işliğinde ülke somutumuza uygun siyasal hattı belirlemiş ve bugün mücadelelesini başarıyla ilerletmektedir.

Gerek bölgemiz Ortadoğu'da oynayacağı rol, gerekse de dünya devrimine sunacağı katkılardan nasıl bir öneme sahip olduğunu iyi bilen devrimci öncü, dünya sosyalist hareketinden ve Marksizmden sapma biçiminde ortaya çıkan bir çok akım ve yönelimin yoğunluk kazandığı bir dönemde, Marksizme sıkı sıkı sarilarak, her türlü sapma anlayışa karşı çıkararak mücadelelesini yükseltmekte, dünya halklarının ortak davasına en güçlü katkıyı sunmaya çalışmaktadır. Emperyalizme, sömürgeciliğe ve gericiliğe karşı mücadele vermiş ve hala vermekteden diğer dünya halklarının tecrübe ve deneyimlerinden de yararlanarak, onların kazanımlarına sonuna kadar sahip çıkarak savasımını yükselten halkımız, Türk, Arap ve Fars sömürgeciliğine vurdugu darbe ile en güçlü enternasyonalist dayanışmasını da göstermektedir.

Cephemiz ERNK, Kürdistan devriminin dünya devriminin önemli bir parçası olduğu inancıyla hareket etmekte ve temel müttefiğimiz olan dünya sosyalist ülkeleri, ulusal kurtuluş hareketleri, işçi sınıfı ve demokratik güçleriyle sıkı bir dayanışmadan yana olduğunu belirtmektedir. Tüm bu güçlerin yükselttiği mücadeleleri de sonuna kadar destekleyeceğini belirten Cephemiz, halkımızın en doğal hakkı olan enternasyonalist dayanışmayı da yine aynı güçlerden beklemektedir.

-Bitti-

Impressum:

N. UGUS
“Berxwedan”
Bank Str. 69
4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi
Berxwedan
Bank str. 69
4000 Düsseldorf 30

Danimarka	5.- dkr.
Avusturya	12.- s.
İngiltere	0.50 £.
Hollanda	2.- hfl.
Belçika	40.- bfr.
Norveç	4.- nkr.
Fransa	4.- ff.
İsviçre	1.50 sfr.
İsveç	4.- skr.

Halkımızın Direniş Duvarına Çarpan...

Başтарafi Syf: 1'de

Daha içeri buyur etmeden kontr-gerilla timi, hızlı bir dalış yapar. Hiçbir şey anlamayan ev kadınını, kim olduklarını ve niçin geldiklerini sorar. Bunun üzerine bir MİT elemanı "Biz Apocuyuz, dağda çok kar var. Dışarda barınamıyoruz. Bizi, kış geçene kadar evde saklıyacaksın" der. Durumdan iyice şüphelenmeye başlayan ev kadınları, her gün askerlerin baskın yaptığı, ihbarçıların kontrol altında tuttuğu bir eve devrimcilerin böyle günlerce kalmak için gelemeyeceklerini çok iyi bildiğinden, bunun mümkün olmadığını ve evinden hemen çıkış gitmelerini ister. Zaten tutum ve davranışları da bunların devrimcilerle ilişkisi olmadığını ortaya koymaktaydı. İşlerin birden ters gittiğini ve istediklerini alamayacaklarını anlayan kontr-gerilla timi, saldırganlaşarak kadını zorlamaya başlarlar. Bunun üzerine kafasındaki tüm şüpheleri silen kadın bunların devrimci olmadığını kesin kanaat getirir ve sahip çıkamayacağını belirtir.

Bu kez yine bir taktige başvuran kontr-gerilla timi, kadına sarkıntılk ederek, yaptıkları bu alçaklıcı devrimcilerle yükleme planlarını uygulamaya koyarlar. Daha önceleri Ağrı dağında, Çatak'da ve başka yerlerde denenen bu yöntemi bu kez burada uygulamak isterler. Kadına sarkıntılk ederek adı hakaretlerde bulunan alçak faşistler, bir yandan da sürekli olarak "Biz Apocuyuz, bize sahip çıkmadan sana ne yapacağımızı çok iyi bilirsin" diyerek suçu devrimcilerle yıkamaya çalışırlardır.

Kontr-gerilla timinin işi azittığını ve saldırılanlığı gören ev kadınları bitişik evde oturan kayınına seslenerek, gelmesini ister. Durumu olduğu gibi ona da aktarır. Bunun üzerine kaynı da evi terketmezlerse, köyün bekçisine haber vererek, karakola gideceklerini söyler. Kontr-gerilla birlüğünün jandarmadan korkar yanı yoktur. Ama planlarının bozulmasını da bir türlü içlerine sindiremediklerinden kendi bildiklerinde diretirler. Bunun üzerine, bekçiye haber veren köylü onunla birlikte karakola gitmek için çıkar.

Evde bulunan kontr-gerillalar, karakola gidiyorum diye uzaklaşan bekçi ile köylünün karakola değil de, gidip Apoculara haber vermesi karşısında durumlarının kötü olacağını bildiğinden, köyün çıkışındapusu kuran diğer

time haber vererek, "iki terörist kaçıyor, bunlar Apocudur" diyerek öldürülmemelerini isterler. Bunun üzerine bekçi ile köylü üzerine yayılım ateşi açarlar. İlk ateşte köylü aldığı kurşun yaralarıyla düşerken, bekçi mevziye yatar. Mevziden köy bekçisi olduğunu söyler. Devrimcilerin yurtsever olduğunu bildiği köy bekçisi kendisini tanıtınca, eğer devrimcilerse, ateş devam etmeyeceklerini düşünerek, kendisini birkaç kez daha tanır. Ama karşılık olarak, sürekli ateş edildiğini görünce, bunların sömürgeci birlikler olduğunu ve eve gelenlerle işbirliği içinde olduğunu kavrar. Bunun üzerine kendi mevzisini de düzelten bekçi, karşılık vermeye başlar. Çatışma bir hayli uzun sürer. Koydeki kontr-gerilla timinin de çatış-

maya katılması ile iki ateş arasında kalan köy bekçisi, attığı isabetli atışları 5 sömürgeci faşisti imha ederken, bir çوغunu da yaralamıştır. Aldığı kurşun yaralarının ağır olması ve sürekli kan kaybetmesi sonucu bekçi de yaşamını yitirir.

Olayı basına daha değişik bir tarzda yansitan sömürgeciler, hemen üzerini kapatırken, yaptıkları alçaklıcı gizlemeye çalışmaktadır. Fakat burada da açık olarak görüldüğü gibi, artık halk sömürgecilerin sahtekarlığını çok iyi görmekte ve çevirdikleri oyunları yutmamaktadır. Bizzat yurtseverlerin karşı koyuslarıyla daha da fazla darbelenmektedirler. HRK güçleri ile ilişkili içinde bulunan yurtsever köylü ile bekçinin karşı koyusları ve sömürgecilere ağır darbe vurmaları halkımızın da düşmana karşı her yönlü savaştığını, ve bu savaşta onların da yer aldığı göstermektedir.

Terörist SAPO'nun Gerçek Yüzü...

Baştarafi Syf: 9'da

PKK'ye yıklılacaktı, fakat gerçek komploları daha iyi tanıdım" diyerek oynamak istenen oyunun iç yüzünü açığa çıkarmıştır.

Halkımıza karşı işlediği suçlara yenilerini ekleyen terörist İsveç hükümeti ve SAPO, kamuoyundan artan tepkiler sonucu katili göstermelik de olsa, tutukladığını açıklamıştır. Daha önce ve yaşanan bu son olay, gerçek teröristlerin yüzünü bir kez daha açığa çıkarmıştır. Bir haine sahip çıkma temelinde koparılan firtinaların altında yatan nedenlerin neler olduğu böylece daha iyi görülmeye başlandı.

Peşeng adlı katiller güruhunun geçmişte, Sami Abdurrahman, KUK-SE, İKP ve UDG işbirliğinde düzenlediği komplolara bir yenisidir, bu kez SAPO'nun işbirliğinde gündeme sokuldu. Böylece yeni işbirlikçiler eliyle daha değişik alanlarda gündeme koyulan provakasyonlarla, ulusal kurtuluş savaşçılara karşı katliamlara girişmektedirler.

Halkımız bu katiller güruhundan işledikleri suçların hesabını soracaktır. Bu katiller gürusu, efendileri ile birlikte işledikleri tüm suçların birer birer hesabını vereceklerdir. Halkımızın en değer-

li evlatlarına ve yurtseverlere karşı işlenen hiç bir suç cezasız kalmayacaktır.

Bu komplolu, provatör güçlerin açığa çıkan yüzlerinin teşhir edilmesi bugün daha da önem kazanmaktadır. TC ile anlaşarak işbirlikçilerini yurtseverlerin üzerine saldırtan komplolu İsveç hükümeti ve uşaklarının halkımıza ve öncü gücün karası nasıl bir saldırılık içinde bulunduğu bugün daha iyi görülmektedir. SAPO işi saldırılığa vardırarak, yurtseverleri tehdit altında tutmak istemektedir. Fakat bugüne kadar, uygulamak istediği tüm komplolarda olduğu gibi, bu oyunları da halkımızın geliştirdiği ulusal direniş savaşının yükselmesiyle boşça bırakmamıştır.

Katiller güruhuna ve efendilerine bir kez daha sesleniyoruz: Halkımızın kanına eliniz bulamaktan vazgeçin. Bu tür alçakça yöntemlerle bir yere varamazsınız. İşledığınız suçları gizlemeniz mümkün değildir. Takke düşmüş ve kel görünümlüdür. Ne ile örtmeye çalışırsınız, terörist SAPO ve işbirlikçi Kurt hainlerinin yüzünü gizleyemezsiniz. Teşhir ve tecrit olmanızın önüne geçemezsınız.

*Halkımıza Yönelen Hiçbir Saldırı Karşılıksız Kalmayacaktır!

*Hiçbir Şey Halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlik Mücadelesinden Daha Değerli Değildir!

Partimiz PKK ve Parti Önderimiz...

Başтарafı Syf: 19'da

güçün bileğini bükemediği bir önderlige sahip olmanın gururunu, sevincini yaşıyor.

İşte bu nedenledir ki düşman, en değerli varlığımızdan birine yönelik, O'nun şahsında PKK ve halkımıza karşı bir savaş açmış, yürüttüğü propagandalarda oklarını O'na yöneltmiştir.

Avrupa'da tam da ülke mücadeleme daha aktif bir desteği sunulması için çalışmaların yoğunlaştırıldığı "ERNK'yı Destekleme Kampanyası"nın ilan edildiği bir dönemde, başta Milliyet gazetesi olmak üzere, bu karşı-devrimci blokun sahte resim ve yalanlarla süslü "lüks yaşam" hikayesine hız vermesi boş değildir. Onlar, kendi yaşam tarzı ve ahlak felsefelerini ortaya koymaktan başka bir işe yaramayan, bu tür yalanlarıyla halkımızın PKK'ye olan inanç ve bağlılığını ypratabileceklerini, sunduğu desteği azaltabileceklerini zannettmektedirler.

Ancak, halkımız geçmişte olduğu gibi günümüzde de, düşmanın bu tür yöntemlerine en kahredici cevabı vermesini bilecek, her türlü karalama ve demogoji çabaları, sahiplerinin suratındaki maskelerin yırtılmasıyla sonuçlanacaktır.

Bu dönemde, direkt Türk cuntasının izah etmeye çalıştığımızı saldırlarına paralel olarak, yine bir takım provatörlerin sahneye çıkip, provatör rollerini oynamaya çalışıkları görülmektedir. Halkımızın PKK etrafında giderek artan eylemliliği ve yoğunlaşan desteği karşısında, efendilerine karşı can borçlarını ödemek isteyen provatörler, yayınladıkları bildirilerde, özellikle şehit, tutuklu ve halen mücadele içinde olan arkadaşların aile ve akraba çevrelerini provake ederek, PKK'ye karşı düşman hale getirmeye özel çaba sarfediyorlar. Semir provatörünün kullandığı ve sonunda başında parçalanan bu eskimiş saldırısı silahı da, kitlemizin politik uyanıklık ve direniş duvarına çarpılarak parçalanacak, elliğini devrimci kanına bulayan ve ortaklı bulanıklaştırdı kendilerini gizlemeye çalışan provatörler, halkımızın hesap sorucu kin ve öfkesinden gerekten nasiplerini alacaklardır.

O halde, günümüzde yoğunlaştırılan ulusal kurtuluşu faaliyetlerimizi zayıflatmayı amaçlayan bütün bu saldırılara karşı, PKK'nın engel tanımayan direniş bayrağı altında toplandırmak ve önumüze koyduğumuz görevleri en güçlü şekilde hayata geçirerek,

düşmanı bir kez daha kahredelim.

PARTİLİ KADRO VE SEMPATİZANLAR!

Yoğunlaşan bu saldırı ortamında, Partimizin çizgisini özümseme ve hayatı bütün yönleriyle uygulama görevi daha da büyük bir öneme sahiptir. Düşman en büyük yalan ve demogojilerle süslü hiç bir kural ve ahlak felsefesine uymayan çok içeren ve alçak bir tarzda savaşıyor. Bu savaşında elindeki bütün teknik imkanları, propaganda malzemelerini ve usağı tasfiyeci-provatör çevre ve kişileri harekete geçiriyor. Ve gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında mücadeleümüz yeni atılımlarını zayıflatmayı, etkisiz kılmayı hedefliyor. Avrupa'da tam da "ERNK'yı Destekleme Kampanyası" döneminde karşı-devrimci propagandanın yoğunlaştırılması, kitlemiz üzerinde oynanmaya çalışılması, Milliyet'ten, provakasyon bildirilerine kadar birçok yazılı paçavra olan piyasaya sunulması, bunu açıkça ortaya koymaktadır. O halde, bütün bu karşı-devrimci saldırılara "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma kampanyalarına" karşı politik bilincimizi geliştirerek, kitle çalışmalarını daha da hızlandırarak yoğun bir ajitasyon-propaganda seferberliğine girişerek; hertürlü saldırı, engelin üzerinde devrimci intikam ruhuyla yürüyerek, çalışmalarımızı zaferle taçlandırmak en kutsal görevimizdir.

miz binlerce bildiri, yüzlerce yayın organı ve topladığımız onbinlerce Dragmi miktarındaki bağış bu çevreleri büyük bir şaşkınlığa soktu. Ertesi günü günlük gazetelerin tümünde de bizden bahsedilmesi ve ulusal önderimizin resminin bazı gazetelerde verilmesi buların şaşkınlığını doruğa çıkardı.

Bugün Yunan halkı bu sözde solculara şunu sormaktadır: "PKK savaşıyor ve sömürgecilere hergün daha güçlü darbeler vuruyor. Siz neden savaşmıyoruz ve yıllarca buralarda olduğunuz halde birsey yapamıyoruz?" Bu soru karşısında sıkışan bu güçler, "biz de Kürt halkın mücadelesini destekliyoruz" diyerek aşıktan yalan söylemektedirler.

Gerek bu eylem boyunca, gerekse de değişik dönemlerde bu alanda hareketimize karşı girişilen birçok provakasyon ise buraya aktarmadık. Ancak halkımız ve Partimiz bu tür oyunlara karşı uyanık davranışarak hepsini boş çakarmayı başarmış, bundan sonra da başarıracaktır.

Şanlı UKM'mız ve Yunanistan Halkı...

Baştarafı Syf: 3'te

kart, afiş, pullar ve diğer tanıtıcı resimlerle zengin bir pano oluşturduk. Mücadelemizi tanıtıçı konuşma ve yayınların dağıtımıyla yoğun bir propaganda çalışması yaptık. Ülkemizdeki sosyal yaşam ve HRK birlüklerinin savaşımla ilgili olarak hazırladığımız serülerde büyük bir ilgi gördü. Politekniki ziyarete gelen hemen her insan masalarımızı ve sergilerimizi de ilgiyle izleyip yayın ve bildirilerimizi aldılar.

Yürüyüş günü bizde kortejimizi düzenleyerek aktif şekilde eyleme kaldık. En başta ulusal önder Abdullah ÖCALAN'ın resmi, Cephe bayrağı, Politeknik olaylarıyla ilgili pankart, FKBDC'nin pankartı sırasıyla dizierek hareket edildi. Kortejin yanısıra görevli arkadaşlarımız sürekli bildiri ve yayın dağıtılar. Türkçe, Kürtçe ve Yunanca sloganları oldukça gür sesle

ve disiplinli bir şekilde haykırmamız izleyenlerin beğenisini kazandı. Yürüyüşün sonuna kadar kortejimiz her geçtiği yerde coşkun alkışlarla izlendi. Attığımız sloganlara kenardaki kalabalık kitleler de eşlik ederek mücadelemizin yanında yer aldıklarını gösterdiler. Miting alanında her grubun eylemini sonuçlandırdı ve dağınımasına karşın bizler hemen dağılmadık ve hep birlikte kollarımız havada yumruklarımız sıklıkla vaziyette tüm devrim şehitlerinin anısına saygı duruşuna geçtik. Eylemi bu tarzda sonuçlandırmamız Yunan halkın tüm dikkatlerini bir kez daha üzerimize çekti ve coşkun alkışlarla uğurlandık.

Yunan halkın mücadelemize bu kadar yakın ilgi ve destek göstermesi, sempatisini açıkça belli etmesi, Türk sosyal-şovenlerinin ve Kurt küçükburjuvalarının da dikkatini çekti. Çokу hayretlerini gizleyemediler. Dağıtığu-

*Hiçbir Güç Dünya Halklarının Mücadelemize Olan Sempatisini Engellemez!

Yunanistan'dan PKK Sempatizanları

5 Avrupa Ülkesinden Faşist Cuntaya...

Başтарafı Syf: 10'da

lerini tüm dünyaya duyurmaları, başta Avrupa ülkelerindeki demokrat-ilerici çevreleri olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde de tepki ve protesto seslerinin yükseltilmesini sağladı. Avrupa alanında bulunan Kürtlerin de girişimleri ve yoğun eylemleriyle tüm dikkatler Kurdistan ve Türkiye'ye çevrilebildi. Diyarbakır zindanlarındaki katliamların ortaya çıkmasından sonra da insan hakları komisyonu, uluslararası af örgütü ve diğer uluslararası kuruluşlar Türkiye'ye karşı tavır aldılar. 1 Temmuz 1982'de Strasburg'daki Avrupa insan hakları komisyonunda Türkiye'ye karşı, 5 Avrupa ülkesi bir dava açtılar. Hollanda, Fransa, Danimarka, İsviçre ve Norveç tarafından yapılan bu şikayet üzerine girişimler başlatan insan hakları komisyonu bir çok heyeti de Türkiye ve Kurdistan'a göndermiş ve yoğun bir baskı ve işkence ortamının yaşandığını belgelerle de kanıtlamıştı.

Fakat bu girişimlerin yoğunluğu dönemde madalyonun diğer yüzünü de Avrupa emperyalistlerinin Türkiye ve Kurdistan üzerindeki hesapları ve bu alanı kendi çıkarlarının hizmetine nasıl daha iyi koşabilecekleri oluşturmaktaydı. Bu ülkeler, politikalarını dayandırdıkları ilkeler doğrultusunda görünüşte de olsa faşizme ve katı yönetim tarzına karşı çıkmakta, bu tarz bir yönetimin kendi çıkarlarını zedeleyeceğini duydukları korkuyu dile getirmektediler. Türkeli ve Kürtlerin sol güçlerin önemli bir kısmını kendi denetimlerine almayı başaran, bu yönetimler, en önemli güç olarak gördükleri PKK'yi de aynı rotaya çekmeye çalışmaktadır. Avrupa alanına taşırılmak için yoğun çaba sarfetmektediler. Bunu başardıkları oranda Türkiye üzerinde etkinlik kurabilecek, bu alandaki egenliklerini uzun süre yaşatabileceklerdi. Ancak bu güçlerin yaptıkları hesaplar tutmadı. PKK, direniçi ideo-lojisinden vazgeçmeyerek, hazırlıklarını tamamladı ve II. Kongresinde, ülkede mücadeleyi başlatma kararını alarak çalışmalarını bu yönlü hızlandırdı. Ülke zemininde yürütülen faaliyet ve hazırlıklar da belli bir seviyeye getirildikten sonra 15 Ağustos 1984'te gerçekleştirilen güçlü eylemlerle uzun süreli halk savaşının ilk adımları atılmış oldu.

15 Ağustos Atılımı Türkeli ve

Kurdistanlı "sol" güçlerin hesaplarını bozan, onların Avrupa alanında yaşamalarını daha uzun süre idame etmelerine engel olan bir atılım olmakla kalmadı; aynı zamanda Avrupa sosyal-demokrasisinin de hazırlık ve girişimlerine önemli bir darbe oldu.

Emperyalist ülkelerin bölgemiz üzerinde yaptıkları hesaplara göre genelde bu beş ülkenin özde ise İsviçre'in payına düşen Kurdistan; Türkeli ve Kürtlerin "sol" güçlerin de aktif desteği alınarak ve Türk yönetimi de daha ilmli bir biçimde kavuşturularak sorun olmaktan çıkarılacak, bazı ekonomik ve kültürel imkanlar da sağlanarak çözüm tamamlanacaktır. Bu hedefe ulaşmak için ilk adım atıldı ve cunta göstermelik seçimleri yapıp, sahte siyasal partileri kurdurduktan sonra "demokrasi"ye geçtiğini açıkladı. Başlangıçta halka zorla onaylattırılan faşist anayasa çerçevesinde kurulan partiler bir yandan cuntanın onayıyla içte çalışmalarını başlatırken bir yandan da dışa açılmaya ve komuoyuna, Türkiye'ye "demokrasi"nin geldiğini kanıtlamaya uğraşlardır.

Faşist cuntanın icazeti ile sağ ve sol görünen olalarak ortaya çıkan bu partiler, en başta da Avrupa sosyal-demokrasisinin tasvibini kazanarak meşrulaşmaya çalışırlar. Türkiye ve Kurdistan halklarının devrimci-demokratik mücadeleleri önünde ciddi bir engel olan tasfiyeci sol güçler de bu partilerin kurulması üzerine yeniden Türkiye'ye dönme ve serbest hareket ederek, parlamenter ve sendikal mücadele verme hayallerine kapıldılar. Türk devletinin bunlara yönelik politikasında önemli oranda yumuşama göstermesi ise umutlarının daha da artmasına neden oldu.

Avrupa sosyal-demokrasisinin Türkiye için planladığı politikalarını hayatı geçirme olanakları doğmuştur. Türk devleti bir yandan dış ilişkilerine yoğunluk kazandırırken, bir yanda da içte burjuvazinin katmanları ve "sol" çevrelerle olan ilişkilerine biçim vermemi başarmıştır. Görünüşte sağlanan bu değişiklikleri kendilerine gerekçe olarak gösteren 5 Avrupa ülkesi de Türkiye'yi insan hakları komisyonuna şikayetten vazgeçtiğini açıklamışlardır. Bu, Türk faşist yönetiminin uygulamalarına bir onay anlamını taşıdığını gibi, aynı zamanda çok önceden planlanan bir politikanın hayatı geçirilmesidir.

Bu 5 Avrupa ülkesinin Türkiye'yi şikayetten vazgeçmeleri, Türkiye'de insan haklarının korunduğu anlamına gelmez. Bu tavır, Avrupa emperyalistlerin 15 Ağustos devrimci atılımı sırasında giderek çöküse giden cuntanın yerine 1988'lerde başa getirmeyi planladıkları SHP, DSP gibi sosyal-demokrat iktidar alternatifinin şimdiden hazırlanması ve geliştirilmesidir. Nitekim, basına da yansığı kadaryla 5 Avrupa ülkesi ve cunta "terör eylemlerine" karışmamış siyasi tutuklulara af, Barış, ve DİSK davalarının sonuçlandırılması konusunda anlaşımlardır. Bunun karşısında ise, 5 Avrupa ülkesi cuntanın Kurdistan'daki uygulamalarına destek olacaklardır. Bu da, hazırlığın nereden geliştirildiğinin açık bir ifadesidir. Türkiye'ye "demokrasi", Kurdistan'da ise en amansız baskısı, işkence ve katliam, uygulanacaktır. Böylece Kurt ulusal kurtuluş hareketinin önüne geçmeyi de planlamaktadırlar.

Faşist Türk cuntasının içte ve dışta gösterdiği devrimci hareketi tasfiye ve imha çabalarına koşulsuz onay veren emperyalistler, aynı zamanda perde arkasındaki yöneticilik rolünü de oynamaktadırlar. Paul Henze'nin Türk yönetiminin iç sorunlarının çözümünde uygulayacağı yöntemler üzerine bizzat araştırmalar, incelemeler yapması ve politika belirleyip uygulamaya sokması bunun açık kanıdır. Yine başta İsviçre yönetimi olmak üzere diğer Avrupa sosyal-demokratlarının da halkın mücadelenin ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir tavır içerisinde girmeleri ve faşist Türk yönetimine karşı bugüne kadar sürdürdükleri olumsuz tutumlarını değiştirek, yakınlaşma içerisinde girmeleri de bir bütün olarak emperyalizmin bölge politikasının bir sonucudur. Türk devleti, sinsi ve ikiyüzlü politikasıyla kendisini girdiği darboğazdan kurtaramamış, emperyalizmin de desteği ile kurduğu sahte siyasi partileri demokrasiye geçişin kanıtları olarak dünya kamuoyuna kabul ettirmek istemiştir. Bir yandan Ortadoğu ülkeleri ve Kurdistan'ın diğer parçalarını ellerinde tutan ülkelerle sıkı bağlar geliştiren Türk devleti, kendisi ve bölge düzleminde emperyalizm açısından en büyük tehlike olarak gördüğü ulusal bağımsızlık mücadeleme karşı her türlü yöntemi kullanarak savaşmakta ve bu haksız savaşa da başta ABD olmak üzere, Avrupa emperyalistlerinin onayını alarak devam etmektedir.

★ ★ ★

Ağrı İsyancı

Baştarafı Syf: 14'te

lunce yanındakiler esir düştü. 1930 yılında Ağrı Kürt ulusal hareketi kemalist yönetim tarafından kanla bastırıldı. İsyandan sonra isyan bölgelerindeki Kürt köyleri ateşe verildi ve bir çok insan öldürdü. Hemen ardından da Zilan deresinde büyük bir Kürt katliamı gerçekleştirerek Kürtlerden öç alındı. (Bu katliam hakkında 1930'da Kahire'de Xoybun Cemiyetinin istemiyle Kürt hareketi üzerine Arapça küçük bir kitap yayımlayan Dr. Bahêç Şirgo'nun yapısında yakılıp, yıkılan köylerin ve katledilenlerin bir listesi vardır.) (4)

Elbette Ağrı hareketinin içinde gerçekleştiği toplumsal, ekonomik ve siyasal koşullar ve Ağrı hareketinin savaş öyküsü bu kadar kısa değildir ve böylesi bir mekalenin sınırlarını çok aşar.

Bu özlü değişimyi verişimizin nedeni, Ağrı isyanının tamamen Kürt ulusal bağımsızlığını hedef alan bir hareket olduğunu belirtmemiz içindir. Kürt ulusal hareketleri ve bu arada Ağrı hareketi hakkında ilerici, devrimci kesimler arasında genel olarak yanlış yargilar vardır. Kemalistlerin dosta ve içte bu hareketleri küçük düşürmek, onları gerici, dinsel başkaldırılar, ya da üç-beş "eşkiyanın" işi gibi tanımlaması yazık ki, bazı ilerici kesimlerde de öyle bilinmesine neden olmuştur. Bunun böyle olmadığını tarihsel gerçekler gösteriyor. Buna karşın bu konuda daha derli toplu ve detaylı araştırma ve incelemelerin yapılması gerektiğini belirtmeye gerek yok...

Ağrı isyanının yenilgi nedenleriyle diğer Kürt hareketlerinin yenilgi neden-

leri arasında büyük benzerlikler vardır...

Bir kez Ağrı hareketi iyi bir hazırlık ve çalışma yapılmadan, koşulların diretmesiyle baş göstermiştir. İlkinci, her ne kadar Xoybun Cemiyeti harekette etkinlik sağlamışsa da, hareket çağdaş bir örgütlenmeye ve ulusal çağdaş bir programa sahip değildi. Üçüncü, hareketin yönetim kadrosu aşiret şeflerinden ve Kürt beylerinden oluşuyordu. Bunların sınıfai yapısı ulusal hareketleri günün koşulları içinde geliştirmeye elvermiyordu. Dördüncü, aşiretler arasındaki ayrılık ve farklılıklar, kemalist yönetimden bundan yaralanarak kendilerine uşak yaptıkları bir kesimi harekete karşı çıkarmaları da hareketi zayıf düşüren önemli bir etkendir. Beşinci, Ağrı hareketinin bölgeye sınırlı kalarak Kurdistan'a yayılaması da onun yenilgisini hazırlayan önemli bir etkendir. Altıncı, hareket duş ilişkiler kuramamıştır. (Xoybun Cemiyeti mensupları Ermeniler aracılığıyla Erivan Sovyet hükümetiyle ilişki kurmayı ümit etmiş ama bu gerçekleştirmemiştir.) Çağdaş askeri düzenleme yeterli olamamış ve gerekli silahlar elde edilememiştir...

Her şeye karşın Ağrı Kürt ulusal hareketi tümüyle Kürt halkının bölgesindeki kendi gücüyle, özverisiyle gerçekleştirilmiş ve savaşanların yiğitliği, savaşkanlığı, inancıyla üç yıl direnmiş bir harekettir...

Ağrı dağı hareketi Kürt halkı arasında; inanmış, korkusuz ve savaşan insanların, Kürt ulusunun kurtuluşu uğruna gösterilen özverinin bir ifadesi olarak yaşıyor.

Ağrı dağında savaşan ve düşmana ağır kayıplar verdiren kahramanlar için düzülen türküler halk arasında söyleniyor. Buna karşın o zaman yayınlanan bir Türk gazetesi hareketin yenilgisile ilgili olarak yayımladığı yapma bir resimde "Ağrı'da hayali bir Kurdistan'ın" olmuş bulunduğu yazıyordu...

Oysa Dr. Bahêç Şirgo'nun kitabı (5) dediği gibi, eğer bu gazetedede birazcık ciddiyet ve ağırbaşılık olsaydı, "Ağrı dağında geleceğin Kürt ulusal hareketinin öncüleri" yatıyor diye yazacaktı.

Sömürgecilerin, emperyalistlerin, faşist ve gerici güçlerin en korkutuları "isyancı" kavramıdır. Onun için de isyan ve isyancıları gözden düşürmeye çalışan yalan ve aldatmacalar yayar, bunu kitlelere inandırmaya çalışırlar. Oysa isyan, zulmün, sömürü ve baskının, ulusal köleliğin olduğu her yerde baş göstermesi kaçınılmaz bir şeydir. İsyancılar, kazanır da, kaybederler de. Ama her isyanın yenilgisi, daha güçlü, daha deneyimli bir isyana başlangıç eder.

İrkçi Kemalcılar, Ağrı dağı hareketini yendiler ama, Ağrı dağında Kürt ulusunun özgürlük ve bağımsızlığı için can veren yiğitler yatıyor. Bugün onların bıraktığı yerden daha gür sesler yükseliyor. Yarın bu ses, büyüp alev alev Kurdistan'ı saracak...

(1) 1976-77 yıllarında Ağrı isyanı hakkında bilgi toplarken isyana katılmış ya da o dönemi yaşamış bir çok insanla yaptığım konuşmalar belirtilen bilgileri doğrular niteliktedir.

(2) İfadenin Türkçe anlamı: "Etrafindaki karalar yasımız, ortasındaki al kanımızdır"

(3) İfadenin Türkçesi: "(Ağrı kastedilerek) Volkan ateş puskuruyor"

(4) Dr. Bahêç Şirgo, Geçmiş ve Bugünüyle Kürt Sorunu, Kahire, 1930 (Arapça)

(5) Dr. Bahêç Şirgo, age.

13.12.1985

makta zorluk çekilen asıl sorun ise kendisine "sol"cu, "devrimci", "sosyalist" ve hatta "komünist" sıfatları takan güçlerden mücadeleimize yönelik saldırların nedenleridir. Bu çevrelerin de mücadeleminin gelişmesiyle çıkışları mı sarsılıyor, varlıklar mı tehlkiye giriyor? Yoksa sütyüle beslendikleri ana canavara vurulan darbe bu küçük canavarları korkutuyor mu?

Bu soruların yanıtlarını yurtsever ve demokratlar bizzat sözkonusu çevrelerin sözlerine ve pratiklerine bakarak, eylemlerinin nitelğini değerlendirecek verecektir. Aynı zamanda yüzlerine sol maske geçiren bu devrim-düşmanlarını teşhir etmekten de geri durmayacaktır.

★ ★ ★

Sömürgecileri ve "Sol"dan Uzantılarını...

Baştarafı Syf: 15'te

Bu her iki odaktan yönelik saldırların bununla da sınırlı kalmadığı, daha değişik düzey ve biçimlerde sürdürülüğü görülmektedir. Özellikle de kadro ve savaşçılara yapılan çağrıların aynı mahiyette olması ve tehdit, güvensizlik ve kuşku yaratma, önderlige karşı isyan ettirmeye gibi yönlere hitap etmesi, aralarındaki işbirliğini açıkça ele vermektedir...

Zaten son dönemde artan saldırıların silahlı düzeye çıkarılması ve devrimcilerin kanına girecek kadar

devrim-düşmanı yüzlerini açığa vurma-ları onların hangi kaynaktan yönlenirdiğini de kanıtlamaktadır.

Şunu hemen belirtelim ki sömürgeciler tarafından yönelik hiçbir saldırıyı ve dağıtılan hiçbir bildiriyi halkımız yadrigamamaktadır. Bu onların kendi çıkışlarını ve varlıklarını korumaları için zorunlu olarak başvurdukları tedbirlerdir. Sınıfsal ve ulusal mücadelede devrimciler de sömürgeci güçे karşı fiili saldırının yanısıra propaganda düzeyinde de saldırular yönetir. Bu savaşa kaçınılmaz bir kuralıdır. Ama anla-

لماذا هذا الصمت البليق من قبلكم على عمليات التهجير البوسنية في كردستان؟ لذا لا نحتاجون على هذا المستوى العماشي والوضع الاجتماعي والاقتصادي المتدنى والخلف في كردستان؟ لماذا ولماذا ولماذا .. . إنها أسللة بدون أجهزة من قبلكم . ولكن أمّة الكرد ترتكب على حقينكم فاتت بصمة أفسكم حماة لحقوق الإنسان زوراً وبهتانا لأن مصالحكم الأميركيالية تتلقى بشكل ما شر وتحمّلها عضواً مع مطلع الأوساط الشوفينية والاسعافية التي تحتلّ وطن الكرد وتنهي وتسلّ خيراته بمساعدة احتكاركم وشراكتكم فما أنت سوى شركاً في الجريمة ضد الكرد ووطفهم كردستان .

وفي مثل هذا اليوم المشهود يوم (١٠) من كانون الأول - اليوم العالمي لحقوق الإنسان الذي يجب أن يكون حافزاً للإنسان الكردي لبذل المزيد من الجهد والانخراط في صفو المناضلتين والوطنيتين الكرد اللذين يناظرون من أجل كسر قيود العبودية وتغيير هذا الواقع الاستعماري المفروض على الشعب الكردي وبنائه كردستان حرّةً وموحدةً وديمقراطية ذات سيادة حيث تستمتع في ظلها أمّة الكرد بكافة الحقوق والحريات الالّات بالإنسان من أجل أن تكون لأنّتنا الكردية العرقية ككارثة اللايقن تحت الشمس . حيث ستتابع مسيرتها التاريخية في بناء صرح الحضارة الإنسانية .

ولانا على نفقة تامة بآن حزب العمال الكردستاني (PKK) وقوات تحرير كردستان (HRK) وجبهة التحرير الوطنية الكردستانية (ERNK) التي تعارض النظام الاستعماري التركي في كردستان الشمالية الغربية وتدك أركانه من الجذر قادر على إعادة حقوق الإنسان الكردي المسلوبة حيث ستعود البسطة إلى شفاعة أطفالنا والضحكة إلى وجه النساء والشيوخ والرجال ، وإرجاع الأمل للإنسان الكردي بالتصارع على المستعمرتين وبنة الوطن الكردي الحر .

وحيث سيكون خرق حقوق أمّة الكرد في خبر كان وجزوًّا من الماضي الغابر .

موكـوـفي ١٩٨٥/١١/٤

حيث يجري خرق يجوي ونظم لأبسط حقوق الإنسان في كردستان ، التي تعيّن من لدن الأوساط الشوفينية الاستعمارية شئ إشكال القهر والاستغلال لذا لا تختلف عن أشكال القوى والطبقي . يقبل الشاعر والفيلسوف الألماني غوته : إن النظرية رماد يمسّ اللون ولكن شجرة الحياة خضراً إلى الأبد .

فيهون شئ ان الواقع الملموس والظروف الاجتماعية والاقتصادية لامة الكرد في كردستان تختلف مطلقاً لابل تعتبر صورة معاكسة تماماً لها جاً في تلك المواد من الاغاثات والموايئ الولبية الرمادية اللون التي تغير بالحقوق الأساسية لكل إنسان وآمنة وشعب . وبهذه المناسبة إن الشيء الذي يثير حفيظتنا ويستدعى غيظاناً المشروع هو أنّه هناك أوساط دولية تدعى إلى ديمقراطية الإنسانية وتحب نفسها حامية لحقوق الإنسان في كل مكان .

وهذه الأوساط نفسها بمناسبة أول ونها شير صحة وفؤاً، لاميل لها حول ماتدعى بخرق حقوق الإنسان الذي لا وجود لهدا الخرق أصلًا . في الدول الاشتراكية وبعض الدول التقديمية ذات الأنظمة الشوروية مثل تيكاراغوا وغيرها . ولكن الأرجح لنا أن سلط الرضا المحترمين من أمثال ريجان وما فربت تاتشر وكول وبيتران : لماذا تسكون عن الخروقات اليومية لحقوق الإنسان الكردي في كردستان؟

لماذا تسكون عن هضم حقوق أمّة باملها وهي أمّة الكرد المحرورة من حقها في تقرير مصيرها نفسها؟ هل سالم جيهان وبينة وبريون أسباب بوب اطفالهم وهم في السنة الأولى لا يل في الأشهر الأولى من اعمارهم انهم ماتط بسب نقص التغذية والأمراض السارية . لماذا تسكون عن مذابح وجرائم الإبادة الجماعية لطغمة كعنان اثنرين الفاشية في كردستان الشمالية الغربية؟ لماذا تغضبون أيّك عن تلك القرى والمناطق الكردية التي دمرت في كردستان الشرقية؟ لماذا تسكون عن تسمية (أشراك الحال) التي تطلقها الأوساط الاستعمارية الجنوبية على أيدي زبانية طغمة مدام الفاشية؟ وكذلك القرى والقصبات التي دمرت في كردستان الشرقية؟ لماذا تسكون عن تسمية (أشراك الحال) التي تطلقها الأوساط الاستعمارية التركية على الشعب الكردي؟ لماذا تسكون على واقع محاربة اللغة والتقاليد الكردية تيّمن وصهر الشعب الكردي في هذه الدول؟

(١٥٠) مشروع صناعي فقط أربعه منها صفت لتطبيقاتها المنطق الكروية على الرغم من أن الخامات (من أجل صناعة التعدين مثلاً، فضلاً عن النفط) تقع هناك بالذات . وكانت نسبة الأطباء في كردستان تركياً إلى السكان عام ١٩٢٠ واحد لكل عشرة آلاف نسمة بينما كانت في عاصم تركيا ٣٠٠ طبيب، وشدة مناطق في كردستان ايران يقطنها أكثر من عشرين ألف نسمة ليس فيها أي طبيب .

إن هذا الوضع الاقتصادي والاجتماعي والنفسي المزري في كردستان يعترض وصمة عار في جبين تلك الحكومات ويعتبر خرقاً مكتوفاً للبلدان رقم ١ و ٥٥ وغيرها من ميثاق الأمم المتحدة ولكلّة التزاماتها وتعهداتها الدوليّة .

فيما يخص التعليم بلغة الأم فإن الانفاسية الدولية لمنظمة اليونسكو لعام ١٩٦٠ وفي المادة رقم ٥ تؤكد على ما يلي " يجب الاعتراف للأفراد الذين يتبعون السبي الأقليات القومية بحقهم في ممارسة التعليم الذاتي الخاص بهم ، قيادة المدارس حسب سياسة الدولة في مجال التعليم ، استعمال أو التعلم بلغة الأم ."

بدون شك لا يلتزم الالتزام بهذه المادة مطلقاً من قبل تلك الحكومات في تعاملها مع الشعب الكردي . لا يل أن عملية صهر الكرد في بوتقة الأمم المصطفى مهداً جارية على قدم وساق .

٤٠ من سياسة تترك وتعرب أنّه الكرد تخدّم إشكالاً وصوتاً مختلفاً في هذه الدول . وأكثر هذه إشكالاً وصوتاً وتنمية هو البقاء على حالة الأمة المنشية في كردستان والتي تتجاذب نسبتها بين النساء

٤٨ /٠٠٨٠ . وبين الرجال . وهام المثال الثاني من القانون التركي حول الأخذاب السياسية لعام ١٩٦٦ والذي يسري مفعوله إلى

يولنا هذا وعلى الرغم من ادخال بعض التعدد يلات عليه ولكن المادة ٨٩ منه تظل ثابتة ودائمة لأنّها تعرّف عن العقليات الشوفينية والاستعمارية

والعنصرية للأوساط التركية تجاه الشعب الكردي . فهذه المادة تؤكد على ما يلي : لا يجوز للأحزاب السياسية أن تمارس أية دعاية متصلة على اعتبار أنه توجّد في الجمهوريات التركية التي ترتكب مظليّة قاعدة التمايزات الدينية أو اللغوية أو الثقافية . لا يجوز للأحزاب السياسية أن تخدم أهداف تجزيئية شعب الجمهورية على طريق حماية وتطوير الثقافة

واللغة الالاتركيتين .

بدون شك أن الهدف الرئيسي لهذه المادة التي تقع منها رائحة العنصرية الكريهة هو الشعب الكردي . فمن المعروف أن الثقافة واللغة والآداب الكردية تعتبر خارجة عن القانون في هذه الدول وتم محاربتها بدون هواة . فلا توجد مدرسة واحدة يتم التدريس فيها باللغة الكردية (في العراق شكلياً موجود بعض المدارس التي تدرس فيها عدة مواد علمية فقط باللغة الكردية) ولما نفتح المدارس باللغة الكردية وتطهير الثقافة الكردية تدعى بأنه لا يوجد لـ ٤١ مليون /كردي في كردستان الشمالية الغربية ، بل هناك الآلاف الحليسين . إن هذه الاجرامات الالاتسائية بالمحرية ، ولها تركيز . اليم مشكل قط ووشبي حد أمّة الكرد وعلى مرأى من الرأي العام العالمي والمنظومة الدولية يكافحة أحجزتها ووكالاتها المتخصصة

موصل في آذار الماضي والتي ذهب ضحيتها حوالي ١٥٠ شهيداً، بالإضافة إلى المذابح الجماعية للسكان الكرد الآتين في كردستان إيران في مدن يانه، سقز وماريان.

إن جرائم الإبادة الجماعية المذكورة أعلاه تتفاصل كلها مع الاتفاقية الدولية حول تلافي وقوع جرائم الإبادة الجماعية وقاها العالم ١٩٤٨ (٨٠) والتي طادت عليهما أكثر من دولة ومن بينها الحكومات المتسلطة على رقاب الشعب الكردي. إن جرائم الإبادة الجماعية المرتكبة بحق الكرد في كردستان لا تقل في وحشيتها عن تلك الجرائم الشهعة واللائنسانية التي ارتكبها الفاشيون الألمان أيام الحرب العالمية الثانية في مدينة خططين السوفيتية وأوراد وفرنسية ولدي بتسيا الشيكلوفاكية وال مجرمة البشعة للأميراليين الأميركيان في القرية الغييتامية موقعها.

ومن وضع كردستان الشمالية الغربية كمستعمرة كتب المؤمن السوفيتي الكبير حسربان ما يلي: "تعتبر القضية الكردية جزءاً أساسياً من المسألة القومية في تركيا. إن جوهراً يكن في انعدام الحقائق الاجتماعية والتلقائية وإنكار حقوقها القومية ظواهرياً بالحسبان. إن تركيا بشكل عام دولة ضعيفة التطرف اقتصادياً فإن كردستان تركيا يعتبر من أكثر مناطقها تخلفاً مستعمرة حقيقية. وفي هذا تتخلص أحد الخواص الرئيسية للمسألة الكردية".

بالإضافة إلى ذلك أن الحكومات التي تضطهد الشعب الكردي تمارس سياسة متعددة ومن سابق وهي تضم للبقاء على كردستان كمناطق مختلفة وزراعية، محرومة من أبسط أسلوب الحياة أي أن تظل المناطق الكردية بمعناية "القرى الحلو" أو (الدجاجة التي تبيض ذهباً) وكمصدر للمواد الخام حيث تجد أن دول التمويل ما زالت السياسة نفسها مع مستعمراتها. فهنا في كردستان تجده الأرضية الخصبة الصالحة للزراعة والبيام الوفرة والذهب الأسود - البترول - والثروات الباطنية بأشكالها المختلفة والطقس الملائم وغيرها من العوامل والشروط المتوفرة لجعل المناطق الكردية ممتدة ومردة هرة. ولكن مع هذا تجد أن المناطق الكردية مختلفة جداً وخارجية من المعامل والقاراتية مما يوشك على ما هو على

الوضع المعاشي ودخل الفرد ومستوى المعيشة في كردستان والتي تعتبر متدينة جداً بالمقارنة مع المناطق العربية والتركية والفارسية.

وبهذا الصدد يقول أحد كبار المستشرقين السوفييت المختصين في المسألة الكردية الدكتور س. لازاريف مايلي: "الوضع الاقتصادي والاجتماعي للأكراد في كردستان هو بغير من وضع العمال والفالحين والحرفيين من الآتراك والفرس والعرب".

ويوضح هذا ولو من الإقامات التالية:

شكل دخل الفرد في كردستان إيران عام ١٩٢٥ (١٥٠) دولاً (أقطاراً) فقط مقابل (١٤٠) دولاً رافعي إيران يشكل عام في العراق المناطق الكردية تستلم أقل من ١٠٠٪ من الأموال المخصصة حسب الخطة الموضوعة لتطوير البلد، فمن أصل

هذا من حقه في تغیر مصيره بنفسه واقامة الدولة الكردية المستقلة بحسب التقسيم الاستعماري الكردستان. فمن المسلم به أن الشعب الكردي لم يتضمن إلى الدول المذكورة بمحض إرادته، بل إن وطن الأكراد قسم بقية السلاح لأن دماء عشرات الآلاف وآله أرواحهم بوحشية لا مشيل لها. إذاً فقد تم اغتصاب وطن الأكراد بالقوة حيث حرمت أمّة الكرد من استعمال حقها في تغيير مصيرها بنفسها ولن يستعاد هذا الحق إلا بالقوة والتحضر بالذات من قبل أحفاد الكربون وهذا حق الشرعي معترف به في كافة المواثيق والمعاهدات الدولية ذات الطابع الشامل. فمنذ قدم الزمان لم ولن تغير القاعدة المعرفة والتي تقول: إن اخضاع شعب بالقوة لشعب آخر يعتبر استعماراً. فوطن الكرد وكردستان تعتبر مستعمرة حقيقة بكل معنى الكلمة. فلتنتصف ملفات التاريخ: احتل الاستعمار الفرنسي الجزائر بقية السلاح وأعتبر وطن الجزائريين مقاطعة فرنسية ما وراء البحار وجزءاً من الأراضي الفرنسية وبدل المستحيل من أجل فرنسة الجزائريين على مدى ستة وسبعين سنة ويفتح لهم وبارد الشعب الجزائري الطبيعي وارتكت الجرائم الجماعية بحق الثوار الجزائريين والسكان العزل. فكردستان أيضاً احتلت بالقوة والدول الحالية تعتبرها جزءاً من أراضيها ولامة على ذلك تفردستان غنية جداً بالثروات والمعادن والبترول. ويتم نهب كل هذه الخبرات من قبلطنن القاتمة والدكتورية في أقرانه وبخدا وظهران وتعلّم هذه الحكومات ليل نهار من أجل تبرير وتفريض وتعريب الشعب الكردي وبحارته ثقافته ولغتها لأجل في بعض الأجزاء يتم حرمان الكرد من الجنسية وتم تغيير مشاريع شفافية عصرية مثل الحزام العربي وكذلك المشاريع الفاشية على الطريقة المبتلة وبعذركاته السيئة الصيت مثل داخا وآيدانكا ويشلاتها فيما تسعى بالقرى التمزوجية في جنوب العراق والقرى الستراتيجية من قبل الاستعمار التركي في كردستان، فهي من حيث المظهر تعتبر مسكنات اعتقال كبرى تمارس فيها شتى صنوف التعذيب والقتل ولمزيد من التوضيح نقول أن الانطباع المحتلة لكردستان تعامل مع وطن الكرد بالمنطقة الاستعمارية الكلاسيكي، فمثلاناً تعداد الجنود التركيين حتى يتجاوز الـ ٢٠٠ ألف جندي ولكن أندرون عدد الجنود الأتراك في كردستان؟ إن عددهم أكثر من ٤٠٠ ألف جندي. إن لم يكن هذا استعمازاً فماذا يمكن تسميته؟

هذا مادعاً قواعد وجيش الحلف الأطلسي الموجودة في كردستان.

ومن الجدير بالذكر أن هذه الحكومات ارتكبت في الماضي وتزويج اليم جرائم القتل الجماعي بحق الشعب الكردي. ففي كردستان الشمالية الغربية ومنذ الانقلاب الفاشي في أيلول ١٩٨٠ ارتكبت طغمة أثرين الاستعمارية العشرات من جرائم الإبادة الجماعية بحق المناضلين من كافة الأحزاب والمنظمات التقدمية في كردستان وخاصة من أعضاء وأنصار حزب العمال الكردستاني (PKK). أما طغمـة صدام حسين فإنه في المقام الأول القوى الكردية عن بكرة أبيها وقتلت العديد من أبناء الشعب الكردي. ولكنني أنذر قفـط مذاج قلعة دزه وقفـط مسکر زيو في كردستان إيران والمذبحة الجماعية في سجن مدینة

السياسي الذي يعيش في ظله هذا الإنسان أو ذاك، هذه الآلة أولئك.

ان هذا المبدأ اليم تحول إلى أحد المبادىء الامنة في القانون الدولي، وإن فيما يصرف به (Jus Cogens) والذي يتطلب الالتزام به وتنفيذـه من قبل كافة الدول في كل مكان انطلاقـاً من المبدأ القائل: "Pacta sunt servanda" أي حسن النية والخلاص في تنفيـذ الالتزامـات والتعهدـات الدولـية.

في ضوء ما قبل أعلاه وانطلاقـاً من تلك الحقوق الائمة الذكر والمشبهـة في مجموعة كبيرة من المواثيق والاتفاقـيات الدولـية لنا مطلق الحق أن نتساءـل ياتـرى ما هيـ الحقوق التي تستـعـمـ بها أمـةـ الكرـدـ عـامـةـ والـإـسـانـ الكرـدـ خـاصـةـ؟

ان الإجابة الكاملـةـ والـلـوـاـفـيـةـ علىـ هـذـاـ السـؤـالـ تحتاجـ إلىـ مجلـدـاتـ ضـخـمةـ مـكـبـحةـ بـحـرـوفـ دـمـوـيـةـ وـشـتـملـ علىـ الـغـرـقـاتـ وـجـرـائـمـ القـتـلـ الـجـمـاعـيـةـ وـلاـ سـتـثـارـ بـاسـطـ الـقـيمـ وـمـادـيـ"ـ الحقـ وـالـعـدـلـ وـالـانـصـافـ فـيـهـ يـخـصـ حقـوقـ لـأـبـلـ وـجـودـ الـإـسـانـ الكرـدـ.ـ وهـنـاـ سـكـنـيـ قـطـ بـعـضـ الـأـنـثـلـةـ مـنـ الـلـوـاـقـعـ العـلـىـ وـالـعـلـىـ تـدـحـضـ وـتـرـهـنـ زـيـدـ دـعـوـاتـ الـحـكـوـمـاتـ الـمـرـكـبـةـ الـعـقـسـتـةـ لـوـطـنـ الـكـرـدـ كـرـدـسـانـ بـاـنـهـاـ تـضـنـ الـحـرـيـاتـ وـالـحـقـوقـ الـإـسـاسـيـةـ لـكـافـةـ مـوـاطـنـيـهاـ بـغـصـ النـظرـ عنـ اـنـتـاجـهـ الـسـيـاسـيـةـ وـالـقـوـيـيـةـ.

فـالـلـادـةـ الـأـوـلـىـ مـنـ مـيـثـاقـ الـأـمـ الـتـحـدـةـ تـوـكـدـ عـلـىـ أـنـهـ مـنـ جـلـةـ الـأـهـدـافـ الـتـيـ تـسـعـيـ لـتـحـقـيقـهـ هـيـ: "ـتـطـوـرـ الـعـلـاقـاتـ الـوـدـيـةـ بـيـنـ الـأـمـ عـلـىـ اـسـاحـترـامـ مـبـدـاـ الـإـسـاـواـةـ وـحقـ الشـعـوبـ فـيـ تـقـرـيرـ مـصـيرـهـ".

اماـ المـادـةـ الـأـلـيـلـىـ مـنـ الـاـنـتـاقـيـيـنـ الشـهـيرـ تـبـينـ حـقـوقـ الـإـسـانـ لـعـامـ ١٩٦٦ـ وـهـمـاـ: ١ـ-ـ الـاـنـتـاقـيـةـ الـدـولـيـةـ عـنـ الـحـقـقـ الـاـقـتـصـادـيـةـ وـالـجـمـاعـيـةـ وـالـتـقـاـفـيـةـ لـلـإـسـانـ.ـ فـتـقـولـ مـايـلـيـ: "ـأـنـ الشـعـوبـ كـافـةـ تـلـكـ الـحـقـ فـيـ تـقـرـيرـ مـصـيرـهـ بـنـفـسـهـ وـاستـادـاـ إـلـىـ هـذـاـ الـحـقـ فـيـ حـرـةـ أـنـ تـقـمـ لـنـفـسـهـ شـكـلـ التـنـظـمـ السـيـاسـيـ منـ أـجـلـ تـأـمـنـ طـوـرـهـاـ الـاـقـتـصـادـيـ وـالـاحـتـاجـةـ عـيـ وـالـتـقـاـفـيـ.ـ أـنـ الشـعـوبـ قـاطـنـةـ مـنـ أـجـلـ تـحـقـيقـ أـهـدـافـهـ تـسـطـعـ بـكـلـ حـرـيقـالـتـرـصـدـ بـمـوـادـهـ وـتـرـوـاـهـاـ الـطـبـيـعـيـةـ".

قبل أن نبين إلى أي مدى تلتزم الحكومات التي تضطهد أمّة الكرد بنصوص مواد الوثائق الدولية المذكورة نجد التأكيد على أن ميثاق الأمم المتحدة يعتبر من الناحية القانونية الدولي "اتفاقية دولية متعددة الأطراف" لهذا كراما على كل الدول الأعضاء في الأمم المتحدة (١٤٩) أن تلتزم بنصرة المياغي وتنفذ في المجال العملي فيما يخص الاتفاقيتين المذكورتين حول حقوق الإنسان فإن السدوم الخاصة لوطن الكرد قد صادقت على الاتفاقيتين وتعهدت الالتزام بموادها، ولكن ماذا ترى في مجال التطبيق، هل يتحقق الشعب الكردي والإنسان الكردي بيسكن بالمعنى حتى .

فنـالـعـرـفـ أنـ الشـعـوبـ الـكـرـدـ مـحـرمـ الـيـوـنـاـ

دفعاً من جديد بقيادة حزبه بشكل أكثر وعياً وتنظيماً . باختصار كنا مضطرين لصياغة استراتيجية استقلالية وحماية الوجود الوطني بخصائص مقاومة شعبنا ومذكريات المقاومة العصرية . إذا قبل الحزب استراتيجية كهذا التي تعني المقاومة من قبلها ، بات لزاماً على ذلك الحزب أن يجسد المقاومة في ذاته ، عدا ذلك كل المواقف الأخرى تعني الريف المكشوف والساخنة من حقوقنا شعبنا وعصرنا .

هذه هي المهمة التي كان تكوين وإيجاد حلها شرطاً وفرضت نفسها عام ١٩٨٠ . في نفس الوقت كان يجب انجاح الحرب في المجال والسجون والخارج . ويجب الا ينسى بأننا كانتنا نعاني من تقواوت كبير بين القوى . ولكن هناك حقيقة ثابتة في التاريخ العسكري وهي مقاومة البذرة الصغيرة جداً في البداية تتعرض جسناً ضخماً للهزيمة في النهاية . وأوضح مثلثة على ذلك ، في تمام وكوبا وال العديد من الحروب الطبية ، والمعروف تماماً بأن شعبنا لم يكن قادرًا في أي وقت على محاربة القوة التي ألم بهم بجيش قوي . كان سيظهر ليحارب بجيش صغير ومقاومة موحدة . وكتنانو للطبيعة والمجتمع كل شيء بحاجة لأفترة الرشيم . أما التوجه إلى الوجود القوي فيكون فيما بعد ، هكذا تكونت النظم السياسية في تطور البشرية الأولى إلى القبائل وبعد ذلك تصل هذه التجمعات إلى تكون الشعب والأمة . ومقاومة الشعوب أيضاً تبدأ بمجموعات صغيرة كذلك . والأخير - آية كذبة ينطقها الذين لا يريدون ان يصبحوا بذرة ثورية - محل هذه الحقيقة .

فالذين يهربون من التوجه إلى الحقيقة المحملة بالمرارة من أعلى رأسها إلى

*** يتبـع في العدد القادم ***

* ١٠ كانون الأول - اليوم العالمي لحقوق الإنسان *

مبدأ الدافع عن حقوق الإنسان في القانون الدولي المعاصر والمسألة الكردية * وجهة نظر قانونية دولية *

بقلم: بافي ريزان
الاتحاد السوفييتي

ال العالمي لحقوق الإنسان الذي اتخذ من قبل الجمعية العامة للأمم المتحدة في ٢٠ كانون الأول ١٩٤٨ ، ولهذا يجري الاحتفال بهذه الذكرى التاريخية في كل سنة وفي اليوم العاشر من شهر كانون الأول . ومن هنا فإن لهذا اليوم مدلول سياسي وقانوني واجتماعي كبير . فهو أن جاز التعبير ببراعة تقدم كشف حساب من قبل كافة الدول الأعضاء في الأمم المتحدة بحدّ احترامها وتنفيذها لكافة تهدّياتها

وأيجابيتها الدولية فيما يخص مسائل حقوق الإنسان الأساسية : مثل - حق تقرير المصير الحق في الحياة ، حق العمل ، حق التعليم بلغته الأم ، حق الطبابة ، حق كل شعب أو أمة في استغلال موارده الطبيعية وثرواتها بنفسها ، الحق في عدم التعرض للتغريدة العنصرية على أساس لقوعها أو الجنس ، أو الدين أو المعتقدات السياسية أو الانحدار الطبقي والاجتماعي ، الحق في التطور الثقافي والروحي لهذا الشعب أو ذاك ، الحق في التطور الشامل وغيرها من الحقوق الأساسية والضرورية والتي يجب أن يتمتع بها كل إنسان على وجه العموم بغض النظر عن النظام الاجتماعي و

سلطة الكادحين في روسيا ، فإن حقوق الإنسان اكتسبت محتوى مادي واحداً ، وتجطلت باشتغال شتوئي : حق العمل ، حق التعليم المعنوي ، حق التقاعد والضمان الاجتماعي ، حق الطبابة المعنوية وغيرها من الحقوق الديموقراطية التي تم تثبيتها في الدستور والتشريعات السوفيتية وكذلك في قوانين وتشريعات الدول الاشتراكية الأخرى ، و باختصار إن حقوق الإنسان في الدول الاشتراكية تجد لها ضمانات قانونية ودستورية وليس فقط يتم مجرد الإعلان في مرسم أو قرار غير مقرن بضمانات حقيقة ، تستوجب التنفيذ والتطبيق ، أي أن الفاصل الزمني وإمساكه بين الإعلان عن حق ما وتطبيقه في المجال العملي شه معدهم يعكسها هو معمول به في الدول الامبرالية حيث أن الفاصل الزمني فيأغلب الأحوال شيء مطلق .

ان الانتصار الساحق للشعوب العبة للحرية على الفاشية والنازية في الحرب العالمية الثانية لعب دوراً حاسماً وجوهرياً في تذكرى هذا البداء في مجتمعه من الاتيقات والمواضيق الدولية ، وعلى رأسها ميثاق الأمم المتحدة في المواد رقم (١، ٥٥ و٢٥) الإعلان

(كل إنسان يجب أن يتلذذ كافية الحقوق والحريات المواردة في هذا الإعلان بدون أن تعيق سواه على أساس العرق ، أو الجنس ، الدين ، العقائد السياسية أو غيرها والانحدار القومي أو الاجتماعي ، الواقع العادل أو الطبيقي .) المادة رقم ٢ من الإعلان العالمي لحقوق الإنسان لعام ١٩٤٨ -

إن الجزء والبدايات التاريخية لمبدأ احترام حقوق الإنسان الأساسية والدفاع عنها ، تعود إلى عصر الثورة الفرنسية الكبرى التي اقتلعـت جذور النظام الملكي الاقطاعي وهياكل الإقطاعية الاقتصادية والسياسية لتوطيد ملطة اليموجوازية الطاغية على المسن السياسي . فالثورة الفرنسية الكبرى لعبت الدور الرئيسي في إشاعة ونشر أفكار مقاومـهم ديمقراطية مثل الحرية والمساواة والأخوة وكان من أولى مراسمها إعلان حقوق الإنسان والمواطن . ولكن من الموضعية يمكن بمحاجة الاعتراف أن تلك الأفكار والمبادئ "السامية" لم تجد طريقها إلى التطبيق أو انعكـاسـها لها في الواقع الملمـلي إلا بشكل جزئي . ومع طلقات (أثروا) وانتصار ثورة أكبر الاشتراكية العظمى ١٩١٧ التي أقامت

مرحلة معينة في الحاضرات ، نقلت الى المدن الكردستانية في اعوام ١٩٧٦ - ١٩٧٧ .

لقد خلقت النقاشات والدعایة لسنة اوستین تطورات كشكل عدّة مجموعات وتطور الفعاليات السياسية والروح الوطنية ، وعلى هذا الاساس وصل إلى الاعلان الرسمي لحزب العمال الكردستاني (PKK) ومع اعلان (PKK) سُبّطت صفحة نجاح تاريخية للتوجه الى الوطن والحقيقة القومية والنبوض القومي .

المعروف جداً ، عندما كتب حزب العمال الكردستاني هذه الصفحة التاريخية ، اضطر إلى الصراع مع المجهيات التي جاءت من عدة جوانب وبنقاشات كبيرة في موازين القوى . في الفترة التي كان لا يزال بندر بدور الوعي في ارض الوطن جديداً ، واجهت همجيات العدو بشكل لا يتسع لاي قاعدة عسكرية أو سياسية والأكثر من ذلك بشكل مخالف لقوانين الاخطهاد والاستغلال التاريخية . وتمت المواجهة وسط تفاوت مدهش في موازين القوى . وفي فترة صفي فيه الاستعمار الكلاسيكي ، وسيطرت الديمقرطية والاشتراكية والسلام في جزء كبير من العالم ، يتتطور خوض الحروب اليومية والناتجة في سبيل ذلك في البقاء الآخرى . فكيف سيتم توضيح هذه المجهيات التي قلبت حتى جميع اشكال الاخطهاد وقوانين الحروب التاريخية رأساً على عقب ؟ واضح جداً بأنه لم يكن من الممكن وصف ذلك إلا بسياسة لا يطبقها الاطبقة رجعية ينذر وجود ميلتها في العصر والواقع هي كذلك . لقد هاجم للستعمرون الآتراك أولى أعمال شعبنا وأول برم عم خربنا بشكل ملائم لنارمه . ولكن ، نحن نآتاهونه بالتأثر ، ونعيشه ، نعيشه ، نعيشه ، نعيشه ، نعيشه ، نعيشه ،

وكان بذلك اراد ان يعيد التاريخ نفسه . وهذا يستطيع ان يسان اليه خطه المهموم
وسط وفي فترة يوجد فيها هذا القدر من التفاوت الكبير بين القوى ؟ لا !! مثلاً تمو
نسبة صغيرة داخل صخرة مشقة وتخرج للوجود . كذلك لو أخذت بعض الإعتبار كوننا
اقدم شعب على تراثه ، فتحتمنا على شكل بنور رغم الرياح العاتية اعتدنا على
جدورنا القومية . ففتحنا للبراعم وبحثنا عن طرق الحياة لم يكن خطأ في أي زمان ،
حين توجد الفرصة والأمكانية أينما وكيفما و يأتي شكل كان فليكن كما مضطربين إلى
خروج حسناً . هذا هو طريق الحياة الطبيعية ، هذا هو أوضاع قانون من قوانين
الطبيعة . فقبول المزبعة دون قتال كاعتاش يابسة ، رجعية وفناء حتمي ، لم تقبل
ان تكون شيئاً يعني كآخر يقايناً أصل الكثير من الحيوانات والنباتات . لم نستطع
قول : ليك شعننا أحد الشعوب المراد اصحابها من على وجه البسيطة . لهذا السبب
كان سنثني التربة ظماً ، جوعى ، محضين أعني الرياح وفتحت اعيننا على الحياة .
لكن اذا كان لا يريد البعض اما هبوب الرياح ، اي اذا كان لا يريد ان يجعل بنا
عواقب العديد من الشعب ، كان يجب الحفاظ على هذا الانفصال المشكل في
الاستقلال والحرية وخلق الارضية الملائمة والتغذية الالازمة والجلو المطلوب ،
باستخدام كل امكانيات عصرنا وشعبنا وتحقيق النمو الحتمي لشجرة الاستقلال
والحرية ، من اجل الدفاع عن هذه الاصالة نهضت وانتشرت حركة حزب العمال
الكردستاني في اعوام ١٩٨٠ - ١٩٧٩ حيث وصل الاضطهاد الى اعلى درجاته ، وكل
هذا هو ذم ومعنى :

حين هاجم علينا الجيش التركي جاعلاً كل امكانياته الرجعية ، الداخلية ، والخارجية ، سندأ له لم نكن بالطبع ناكررين قبل كل شيء لشعبنا ، ومن الاساس لم تكن سترتك امان شعبنا في الاستقلال والحرية ، ولم نكن لتجرد منه . لذلك كان لا بد من الارتباط بهذه القيم في السجنون وعلى الجبال وفي الخارج الى آخره . اي كان لا بد ان يكون الموقف المبدئي بهذا الشكل . ثانياً : ان وجودنا الحزبي الذي يشكل مع هذه المبادئ كلاً واحداً . كان يجب علينا ان تخوض من أجله حرب الخصامة على اساس القيم التي ظهرت بهذه المبادئ . اي أنه بإكتساب استراتيجية الدفاع للتي يعيشها الشعب الكردستاني منذ سنوات مضمنوا ثورياً وتحويلها من جديد في يومنا هذا إلى استراتيجية هجومية لحركة تحريرنا . لذلك كان لا بد من فعل كل شيء .

إذا كان انطلاقـة الحزب من المفاهيم الشورـية خالـة القومـية على اسـنـ جـديـدةـ
خـصـوصـاـ، يـجـبـ فـهـمـ مـسـأـلـةـ الدـافـعـ وـالمـقاـوـمـةـ التيـ يـعـشـهاـ شـعـبـناـ مـذـ مـئـاتـ السـنـينـ
الـآنـ بـجـولـيـنـهاـ القـويـةـ وـالـضـعـفـةـ بـشـكـلـ، فـيـ هـذـهـ الـحـالـةـ عـلـىـ الحـزـبـ اخـرـاجـ
لاـسـتـرـاتـيـجـيـةـ بـالـجـمـعـ تـجـارـبـ حـربـ المـقاـوـمـ الـوطـنـيـةـ الـتـيـ أـنـتـهـتـ إـلـىـ النـصـرـ
الـمـؤـزـ، وـالـاحـسـانـ الدـافـعـيـ التـارـيـخـيـ لـشـعـبـنـاـ بـشـكـلـ بـلـاتـامـ مـعـ حـيـاتـ وـخـصـائـصـ
الـقاـوـمـةـ، مـثـلـاـ يـعـنـيـ هـذـاـ أـحـيـاءـ وـتـنـيـشـ الـحـزـبـ، يـعـيـ أـيـضاـ تـحـوـلـ شـعـبـنـاـ إـلـىـ مـنـظـمةـ

الكردي الى الحاضرات وتعارفوا على الفكر الثوري ، والذى حصل هو ان ظهرت الندو الشابة أدت الى نقاشات عن المعرفة القومية والاجتماعية نتيجة هذا التطور .

وظهر حزب العمال الكردستاني على أساس هذه الحقيقة التي تشكل على أساسها العديد من المجموعات أيضاً

ان المسائل القومية والاجتماعية التي نوقشت في عام ١٩٧٠ بالحاضرات التركية . كان من غير الممكن عدم تطبيقها على المسالة الكردستانية ايضاً . كذلك لابد من ادخال المسألة الوطنية في جدول أعمال النقاشات في فترة معينة كذلك . والذي حصل هو رؤية حقيقة الوطن الكردستاني بوضوح أكبر في فترة النقاشات الأولى . كنتيجة طبيعية لفترة الفعاليات الفكرية التي يمكننا اطلاق اسم فترة تشكل المجموعات الایديولوجية ، والتي تبدأ زمنياً من عام ١٩٧٠ ، تعمقت هذه النقاشات خصوصاً في الفترة التي كان الشباب الكردي الذين يعيشون في ظروف صعبة ، ويعانون في المدن عن خروج لتحسين ظروف حياتهم ، لم تكن مساعدتهم لاجل ايجاد خرج فردي بل كان التوجه إلى الحقيقة القومية وعلى هذا الاساس خلقوا فكراً موحداً لتحررهم القومي والاجتماعي . هذه السنوات هي في منتهى الاهمية بالنسبة لحركتنا ، لانه في هذه الفترة التي أصبح فيها انكار الحقيقة القومية قاعدة ورقد الطبقات المضطهدة المخولة لتحقيق التحرر الاجتماعي ، وعملت الطبقات الحاكمة بالعملية والحياة القومية حتى النخاع . عادت ثلة من المثقفين الشباب إلى الوطن من جديد . كانت ذلك عملية تاريخية صعبة لابد الحدود ، وتطلبت تحضيرة وشجاعة كبارتين . هناك حاجة ماسة إلى خصائص كائنة درجات التضحية وإباء اقصى حدود الشجاعة للأقدام على عمل تاريخي بهذا ، اي التوجه إلى اعظم فكر للإنسانية والوطنية . واضعج بأنه لايمك هذ الخصائص إلا لأشخاص مرتبطين بوطنهم وشعبيهم أوثق ارتباط ، وهذا يمكن فقط بالتعرف على الافكار الأكثر ثورية . أما إمكانية حصول ذلك فلن تكون إلا بعلم الماركسية الليبية . وفرضت نفسها حقيقة الارتباط الالامعند بالطبقة العاملة ، كون أختيار الفكر بأسلوب ثوري لن يكون إلا هكذا . وتم تناول الحقيقة الطبقية والقومية بالاستشهاد والممارسة الليبية أي كانت الظروف الموجودة . لذلك فالعودة إلى الوطن من جديد كان لا مفر منه بالنسبة للمثقف كان واضحأ أن مسألة المقاومة الوطنية الملحة للشعب ستبقى في الحالات سنوات طويلة دون حل ، وكان لابد من نقل الفكر والتنظيم التحرري إلى الجماهير ليكونوا ملمسة قبل فوات الأوان لم يكن هناك اي مفر من المهمة التاريخية لتناولها بهذا الشكل وأدخالها إلى الحياة مقابل كل المصابع . أنها الحقيقة كون هذه الخطوة ستكون بممتنع الصعوبة نظراً لحقائق تاريخية وقومية واجتماعية عميقة كهذه وبنها للضعivities المزروعة أمامه من الاستهداف والعملية الساعية لتحقيق الإبادة القومية أيضاً .

لقد حظيت هذه الخطوة الصعبة في تاريخ حركة حزب العمال الكردستاني خلال فترة خمس سنوات الواقعة بين اعوام ١٩٧٣ - ١٩٧٧ - في هذه الفترة أريد تطبيق الماركسية اللينينية بشكل مستقل على واقع الوطن : وتشكلت على هيئة مجموعة ايديولوجية مشتركة . وبدأت العودة إلى الوطن بقناة نامة وإيهان راسخ لاداء المهمة التاريخية في نقل الناتج المكتسبة ، اي نقل الآسس التي ترى طريق تحرير الوطن إلى الشعب . وبحسب الاینسى أن هذه المرحلة هي إحدى أصعب المراحل فالشعور القومي ضعيف جداً في الوطن . والشعب المغلوب من واقعه القومي للدرجة بعيدة يخاف من مقاومة جديدة .. لهذا السبب ربما قابل بشكل سلي الذهاب إليه . والاستعمار التركي من جهة آخر يسحق بمختلف اساليب الاضطهاد ومن ابسطها إلى اعقدها . لقد تم العودة إلى الوطن من جديد في هذه الظروف فانتقال عناصر محدودة جداً من اللاجئين في المخاضرات إلى الوطن واسعة المصالح الشخصية جاباً إليها هو عمل تاريقي .

وأهم نتائج هذه العودة هي نقل الماركسية الليبية إلى أرض الوطن وجعلها موضوع نقاش واسع في مدها وقرها وكذلك نقل الفكر الثوري من الحاضرات التركية إلى الشعب المرحجة كبيرة . كان يتطلب في مرحلة نقل الفكر الثوري ليصبح ملكاً للشعب ، وتعريف المثقفين الأكثر يقظة بشكل خاص بهذا الفكر وتوجيهه فيما بعد إلى حركة المجموعات . على هذا الأساس فقط كان يمكن أن يتتطور النهوض السياسي . هكذا كان يمكن تحقيق التحول إلى حزب . أولى هذه المجموعات وضع اسهاماً في عام ١٩٧٣ وأعطيت ثمارها عام ١٩٧٦ ، وبعد ان وصلت الى

شكل احياء وعزيمة شعب أنسى العالم ودفع إلى الظليمات والآلام الكبيرة . بالعمر . وفُتحَتْ عليه النّظام الامبرالي الذي يعيش وضع الانهيار بيد الدولة التركية الاستعمارية الحقد الذي تكتنفه للإنسانية ، وجمع فوقه خصائصه الأكثر رجعية وقدرة . لذلك فاستیعاب ظهور جزب العمال الكردستاني **PKK** ضروري من أجل معرفة حقيقة كردستان وكذلك استیعاب كردستان ضروري من أجل معرفة حقيقة حزب العمال الكردستاني .

حزب العمال الكردستاني هو فتح بذور الأمال الخفية داخل شعب يواجه الآباء . وشجرة استقلالنا وحررتنا لم تكون شجرة شاغفة تطول السماه . كان التمسك بالاستقلال والحرية على شكل بذرة مخفية في القلوب وعلى قمم الجبال . كيف كان يمكن أن تنبت هذه البذور تحت الرياح العاتية التي لم تنتص عنها أبداً؟ حزب العمال الكردستاني يمثل شكلاً واحداً لهذا التفتح ، ثنا في امكنته وأذنته لن يصدقها العدو أو يخترقها . لقد ظهر كاعظم شكل وأكثر تعبير عن رغبة شعبنا في البقاء كقومة والحفاظ على آماله في الحرية . واندهش العديد من الأوساط بذلك ، سواء الاستثمار أو مثلي بعض الطبقات المحلية المختلفة واعطي هذه الإطلالة أسماء مختلفة وهاجمواها بشكال متعددة . إلا انهم لم يحسوا حساب ان الشيء الذي يخترق هو الكائن بذرًا . لم تكن تستطيع زرع شجرة استقلالنا التي ستنمو فيما بعد على شكل شتلة . ففي البداية لم يكن يمكن دخول شعبنا إلى العصر بكل شخصيته وبشكل وقوفة كبيرين . وكان شعبنا قد نسي نفسه ولا يذكره الاعتراف باسمه وتم اتصاله إلى حالة يكره فيها ذاته ، وكان في وضع نسي من قبل العالم بأسره ، سواء البشرية القديمة أو الامبرالية التي لم تكن تزيد قبول وجود هذا الشعب وكانت تنكحه باستمرار . والنظر بشك وتردد كان شكل المفهوم المسيطر . هذه الحقيقة لم يعشها أي شعب آخر . واضح تماماً بأن بذرة الثورة كانت سواجه إبادة قاسية وكانت ستعانى مصاعب هذه الظروف . وتسعى الامبرالية والاستعمار ومثيل طبقات مخلفات العصور الوسطى لطمس هذه الحقيقة ومحاجتها . حينها لو توجه هؤلاء إلى حقيقتهم وقادوها بمقاييس العالم سيرون بوضوح في أي وضع مشقق متوجدين هم .

اذا كان مثل البشرية الآخرين غيرنا يريدون فهم لماذا اظهرنا فجأة حركة قوية ، يجب ان يعملوا على ادراك حقيقتنا باحساس أكثر . وليس هناك ما يلام عليه نموانا هنا وهناك كبذور مبعثرة وبراعم صغيرة مخفية . حزب العمال الكردستاني هو عملية ازهار هذه البذور الخفية في منحدرات الوطن الوعرة وأراضي الجراء كالبلاتات الجبلية بما يتلام مع خصائص شعبنا . اجل لقد قال البعض عن هذه الازهار بأنها نباتات سامة ، والآخرون قالوا إنها الشوك . لكن شعبنا أرضى بها أزهاراً لتأتي منه في يومنا وبشكل يتلام مع خصائصه ، واستنشق أرجحها وأختارها جزءاً لا ينفصل عنـه . هذه هي الحقيقة ويمكن لهم صعوبة ملايئتها من الاستشهاد على يد العدو منذ الفترة الأولى لفتح الازهار .

ان اخراج بذور الاستقلال والحرية الكامنة في كردستان إلى الملاكان مرتبطة وكما حصل في العديد من الدول المستعمرة تلاها خرى بعلم الماركسية والاحتلال الذي س يتم مع حقيقة التحرر الوطني لشعوب العالم . وقد اظهر تاريخ حركات التحرر الوطني العالمية أيضاً ، بأن خلق حركات المقاومة القومية كان على أساس تجمع معين للمثقفين المهاجرين إلى حاضرات الدول الاستعمارية وإيجادهم ايديولوجية وسياسة من أجل وطنهم ، وتشكيل أولى مجتمعاتهم والتتحول إلى الحقيقة الوطنية والانتمام مع الوطن . هذه القاعدة السارية المفعول بالنسبة للعديد من حركات المقاومة الوطنية وإن بشكال مختلفة ، هي سارية المفعول بالنسبة لكردستان الشهابية الغربية الرازحة تحت سطوة الاستعمار التركي أيضاً .

بعد سحق عصيانات اعوام ١٩٤٠ - ١٩٤١ وفي الوقت الذي أعطت سياسة الاماء القومي والصهر والاستقلال التي فرضت على كردستان وتطورت باستمرار نتائجها الاكثر سلبية ، وقبل ان هذه السياسة قد حققت النجاج خاصة بعد السنهات وفي فترة انكار الحقيقة القومية للدرجة هامة يمكن التوصل إلى انه وجدهم العوراء والإيديولوجية والسياسة الثوريين بشكل أكثر في جامعات المدن ، مراكز النهضة وشارع النقاش مكناً للتوصيل إلى نتيجة معينة لكنكية الالتحام مع هذه الحقيقة وارث شارع الاستعمار التركي قد فتح المدارس لفرض ثقافته ولغته بالارتباط مع سرامة المذهب القومي ، و كنتيجة لهذه السياسة انتقل فئات معينة . ولو بأحداده فلربما

الماضي القريب . لوأخذ بعين الاعتبار في كردستان الموجودة في فترة نضال التحرر الوطني أن الاخطار الأكثر جدية المرجحة إلى حركة مقاومتها في البقاع الخارجية ، ظهر من تلقاء نفسه أهمية استیعاب وتغريبة الاستعدادات والجهود التي تبذلها القوى الموجودة في البقاع الخارجية وماهي وجهتها .

تنسر اليوم ممارسات الابادة والتهجير والاسكان الاجباري للاستعمار التركي في كردستان ووصلت إلى ذروتها . والآن حيث نهض الوعي الوطني الطلق في كردستان ووصل إلى مستوى نضال التحرر الوطني ، تمارس سياسات التهجير والبطش التي طبقت على يد القوى الاستعمارية على مدى التاريخ بالجملة اليوم على يد البرجوازية التركية الفاشية . فالخضاع الشعوب للاسكان الاجباري على مستوى قاتوني في أولى سنوات الجمهورية ، وأنزل من الجبال إلى السهول وهجر إلى الحاضرات الأوروبية والتركية يتحقق اليوم بمستويات أعلى . والشعب الفقير الذي اخذ كل أشيائه حتى كيس الطحين الذي يملأه ، أعلن بيعة إلى الصحاري العربية شكل متزايد ، وحتى مجيء هؤلاء الكادحين إلى الوطن لرواية عائلاتهم تقابل عملية بطش تامة . وتقام القرى الاستراتيجية ، لقطع روابط الشعب مع النضال التحرري ويحير عنونة الشعب المجمع من المناطق الجبلية على العيش في القرى الصغيرة المصططعة والماحتلة بحصار عسكري .

وخلال ذلك يتم تهديد الجيل الشاب ويرغم بالوعيد وأنواع الاضطهاد العاري على ترك الوطن والذهاب إما إلى الحاضرات التركية كأنغير واستثنى أولى أوروبا . والبرجوازية التركية التي تستغل كل الشروط والملاحة والحاصلات الزراعية الكردستانية بجنون ، تسرع في انشاء السدود والمزارع . . . الخ لاستخدامها لانعاش اقتصادها من جهة ، وتخل الاماكن التي تقام عليها هذه المشاريع ويسكن الشعب في داخل تركيا من جهة أخرى . وفي يومنا تجري اعنف وأکثـر أعمال التهجير في تاريخ كردستان . اذ يهدـد من أجل اخـلاء كردستان بوسائل العنف الاقتصادي والسياسي والعسكري ، بينما تواجه كردستان حركة الاخـلاء هذه . يتم تنفيذ الخطط المنشـطة على الصعيد الدولي لتمرـكـعـصـابـاتـ الثـورـةـ المـضـادـةـ وإـسـكـانـ الرـجـعـينـ الـأـفـغانـ فيـ السـنـوـاتـ الـأـخـيرـةـ خـصـوصـاـ فيـ المـنـاطـقـ الـتـيـ تـأـصـلـ فـيهـ النـضـالـ هيـ أـوضـعـ الجـهـوـدـ الـمـبـدوـلـةـ فيـ هـذـاـ المـجـالـ . وـيـنـدرـ الاـشـارـةـ إـلـىـ شـعـبـ تـعرـضـ لـمـارـسـاتـ الـبـطـشـ وـالـاـبـادـةـ وـعـمـلـيـاتـ الـتـهـجـيرـ كـهـنـهـ فيـ التـارـيـخـ ، وـيـجـبـ عـلـىـ الشـعـبـ

طـبـعـتـهاـ الشـرـسـةـ وـعـدـادـهاـ الـمـسـتـمـيـةـ لـلـشـعـوبـ .

شعب لا يزال يرمي من قراه بعد اخلاته في أحضان التشتت والسفالة وبيع كالعبد في كافة أنحاء العالم ، ويعمر من المذابح تحت التعذيب والظلم كل يوم . ويقتل المتعلمين الناطقين باسم مصالحة الحقيقة في غرف التعذيب ، ويرغم على خيانة نفسه بالعنف اليومي المستمر والتشویش ، يجب ان ينفذ صبره أمام كل المساوي السرية والعلنية للتعنيف والتشویش على فكرة التحرري الوطني . لانه لا يواجه التهجير من أرضه فقط بل يواجه حتى على أرضه أبغض الممارسات والمجاهـاتـ مثلـ تـغـرـيـةـ عنـ روـحـ الـحـقـيقـةـ وـعـنـ أـرـضـ وـمـصـالـهـ . منـ هـذـاـ المـنـطـلـقـ يـجـبـ الـنـظرـ إـلـىـ اـقـتـارـاحـاتـ الـتـيـ تـرـيدـ الـبـرـجـواـزـيةـ الـصـغـيرـةـ .ـ الـاصـلاحـةـ الـعـمـلـةـ فـرـضـهاـ عـلـىـ شـعـبـناـ فـيـ اـحـضـانـ اـشـتـاكـةـ الـدـيمـقـراـطـيـةـ فـيـ اوـرـياـ عـلـىـ اـنـهاـ اـخـطـرـ مـوقـعـ بـالـنـسـبةـ لـجـوـهـ شـعـبـناـ وـالـحـكـمـ عـلـيـهـ بـالـشـكـلـ الـمـطـلـوبـ .ـ وـواـضـحـ تـامـاـ أنـ الـاصـلاحـةـ وـالـعـمـالـةـ الـمـرـادـ فـرـضـهاـ بـدـعـمـ اوـرـيـ وـالـسـعـيـ لـحـجـبـ المسـؤـلـيـةـ الـلـيـ الـكـادـحـينـ الـمـتـواـجـدـينـ خـارـجـ الوـطـنـ تـجـاهـ وـطـنـهـ وـشـعـبـهـ ،ـ لـنـ يـنـحـصـرـ فـيـ نـيـجـةـ بـهـزـيمـةـ الـثـورـةـ فـيـ كـرـدـسـانـ لـابـلـ سـقـنـعـ الـطـرـيقـ اـمـ تـائـجـ تـوـصـلـ وـجـودـناـ الـقـومـيـ الـىـ درـجـةـ الـاخـاءـ .ـ

٢- ولادة حزب العمال الكردستاني **PKK** والتوجه إلى الحقيقة القومية وسياسة التحرر الوطني

ظهر حزب العمال الكردستاني في الوقت الذي وصلت فيه شعوب العالم إلى استقلالها الواحد تلو الآخر وتنامي بناء الاشتراكية بكل عظمتها ، والتي تمثل المخصوصية الأكثر تطوراً للبشرية تجاه النظام الامبرالي المثار بكل تفاصيله ، وعلى

في أوروبا، عن سبب وجودها خارج الوطن، هل تجري استعداداتها في الخارج على أساس ايديولوجي - سياسي ثوري ، أم دخلت في خط ايديولوجي سياسي يتناسب مع كل إشكال العمالقة؟ كيف تجسد ادعاءاتها في النضال ضد الفاشية؟ إذا كان سبب التواجد في الخارج الاستعداد للثورة ، ليس ضرورياً خوض نضال عنيد ضد كل إشكال المفاهيم والنهج الاصلاحي المعاومة العميلة؟ إذا قمت بالعملية على أساس ثورية وطورت الثورة البروليتارية في كل الظروف ، يجبأخذ سياسة لينين في أوروبا عام ١٩١٠ أساساً لذلك؟ ومن هنا يمكن أن تلعم أوروبا بما مهمة أحدى المختبرات لتطوير الثورة . يمكن تحليل سنوات الاتجاه إلى أوروبا بشأن الموقف الثوري الواجب اتخاذه ونحوه نتخرج الموقف الثوري من هنا . وبأخذ النهج الديموقراطي - السياسي - وتاريخي كردستان القريب مليء بالدروس المأمة من هذه الناحية .

إن نتائج الهجرة من الوطن لأسباب اقتصادية وسياسية يؤدي إلى نقاط مختلفة حسب مستوى التطور القومي والاجتماعي والثقافي للشعب المضطر للهجرة وحسب الطبيعة الطبقية للحركة وهذا الوضع واضح تماماً خصوصاً بالنسبة للهجرة السياسية ، وتاريخي كردستان القريب مليء بالدروس المأمة من هذه الناحية .

إذنما التطرق إلى تطورات الأجزاء الأخرى إلى جانب التصورات المعاصلة في كردستان الشمالية - الغربية الرازحة تحت سيطرة الاستعمار التركي التي تطرقنا إليها باختصار ، سيرى بشكل أفضل أيام أي النتائج فتحت الحركة اللاحقة والطبقية التي تقود هذه الحركات - الطريق . فذهب القوى المقاومة إلى الاتحاد السوفيتي بمسيرة طويلة - نتيجة انهيار جمهورية مهاباد بعد انسحاب الجيش الأخر . وعودتها إلى الوطن من جديد خلق تأثيرات إيجابية حقاً . وحادنة المجرة هذه التي تحقق من منطلق أنه لا يمكن لبني مادية ضعيفة حقيقة ، الصمود أمام المجهات المضادة للثورة وفكرة حياة القوى الموجودة ، لعب دوراً هاماً في بناء المقاومة القومية . إلا أن وضع الطبقة القائدة للحركة المختلفة جداً عن العصر ، عرق تطور المقاومة بشكل صحيح وعلى أساس توصلها إلى النتيجة الصحيحة . لذلك وصلت الطبيعة الطبقية لهذه الحركة إلى درجة العمالقة ، فالبرازاني الذي قاد المسيرة الطويلة إلى الاتحاد السوفيتي ، بما في السنوات الأخيرة إلى أمريكا ، ويمكن الاستنتاج أن تطور المقاومة غير المعتمدة على قاعدة القوى الذاتية للشعب بل على الدعم الخارجي ، سمة التجانسية نظراً لأحدى ضرورات طبيعة الحركات الاقطاعية والبرجوازية الصغيرة . والمعروف تماماً ما أدت إليه اللجوء إلى الامبرالية من نتائج مدمرة بالنسبة للحركة الكردية وفي كردستان الشمالية الغربية يمكن رؤية النتائج التي ستفتح الطريق أمامها بوضوح لكون الحركة حركة لاجة والسمة التجانسية . وتشكل

أمثلة على ذلك الأحداث التي نتت معايشتها في كردستان الجنوبية والشرقية في الفترات القرية الماضية . واعتباراً على التناقضات الموجودة بين النظمتين العراقي والإيراني ، جات الحركة الكردية في إيران إلى النظام العراقي وبلا الإكراه في العراق إلى إيران . وأيضاً كانت سمة هذه الحركات فلتكن ، فالتجاءها إلى تلك الانطمة أدى إلى ظهور جامير احتشائية لاجة ذات تأثير ثوري لبعد الحدود . وكما ترى من هذه التطورات المعاشرة ، إن الاتجاه يفتح الطريق أمام تشكيل سياسة مرتبطة وبعدها تقوم الحركة الوطنية بالتحول حسب مصالح هذه الانظمة . وبناء على ذلك تم تعزيز وحدة المقاومة الوطنية وعرقلة تطورها وكذلك عدم الصمود داخل الوطن واللجوء إلى خارجة والاحتلاء بالقوى العادلة التي يجب عدم الدخوه إليها في أي وقت لأنها معرضة لخطر التحول إلى أدوات لتطبيق سياسات العدو . ويمكن رؤية النتائج المدمرة التي سيفتح الطريق أمامها من التطورات الجاربة في المرحلة الراهنة ، والحقائق المعاشرة في كردستان الشرقية والجنوبية اليوم ، تبين مدى أهمية المسألة من هذه النظرة . هذا حدث هام لأبعد الحدود يظهر ضرورة التفكير في هذا الوضع باهتمام وتحمية أخبار السليميات الناجمة عن الاتجاه وخصوصاً لدى الملتزمين لأجل الاستمرار في وجودهم على أساس المقاومة الموجودة في الوطن مضطربين لإعادة النظر في وضعهم قبل فوات الأوان والاتيان بالحلول الصحيحة ، إذا كانوا سيفتقدون الانطلاقة حتى ، لكن أين وكيف يجب تحقيقها . فهي ذات أهمية بالغة جداً . لأجل استيعاب الخروج من الوطن الذي ربما تضطر إليه كل حركة ثورية تقريراً واستيعاب نتائجه بشكل جيد يتطلب إلغاء نظرة ولو محدودة على التاريخ وكذلك

واسهان بالميراث الثوري ، الذي دافع عن الحركة على شكل منظمة خارج الوطن . ومع تسلط بعض القوى الضوء الأخضر لتطوير أسلوب العمل والبرنامجه الموجه إلى أوروبا تماماً ، وفوق ذلك تزيد فرضه على الكاديحين باسم الثورة . ولكن واضع بأن هذا الوضع أي قيام بمجموعة نفذت ذخيرته الثورية باغدادها لامكانيات العيش خارج الوطن عدا عن مساعدتها في إيجاد نظرية ، لذلك تشكل خطراً جدياً على الثورة التركية ، وامتلاكتها للأسلال التحريرية التي حلقتها الامير بالية والبرجوازية الفاشية الاستعمارية في أسها التنظيمية ، ومن هذه الأرضية التي تعيش واقع الشتت والاسانية والصلب البرجوازي . الصغير توجه منها المجهات إلى الثورة ككل واحد . من إشكال تصفية الثورة . حتى مجرد نظرة عابرة إلى التاريخ القريب للبرجوازية التركية والحركة اليسارية ، ستظهر بوضوح إلى ما يستهدف تحقيقه في أوروبا حول بعض الأوساط « الديمقراطية » ، التركية والمجموعات « اليسارية » .

المعروف تماماً ماحل بالحزب الشيوعي التركي في سنوات تأسيس الجمهورية التركية . لقد خرج زعيم الحزب الشيوعي التركي في هذه السنوات بعد ان أيد قسم منهم إلى خارج الوطن . هذا الحزب صاحب التاريخ البالغ سنوات عاماً مكث في الاتحاد السوفيتي سنوات طويلة . وانقطع ارتباطه مع الطبقية العاملة خلال فترة الاتجاه ، يعتبر أحد أكثر الأمثلة واقعية لرؤية النتائج السلبية التي يخلفها الانفصال عن الحركة الطبقية . وكيف يضع الانفصال عن الحركة الطبقية ، الحواجز والمعارقيل أمام الحركة الثورية وكيفية تبديد حتى الامكانيات الثورية التي قدمتها الدول الاشتراكية نظراً لوضعحزب الشيوعي التركي الذي لم يخلص من كونه حركة لاجئة منفصلة عن الطبقية العاملة ، فإن الدور التحريري الذي لعبه على الطبقية العاملة التركية لا يسهان بها ، يرى هذه النتائج السلبية من خلالمثال القريب المذكور أعلاه . وما لاشك في أن التنظيم بعيد عن حرفة الطبقية العاملة في الوطن ، لن يكون له اي دور ثوري ، ايًّا كان اسمه وكذلك لن يكون علاقاته مع الدول الاشتراكية مبنية على اسس سليمة ، ومثال الحزب الشيوعي التركي الذي يعاني من وضع سليبي داخل الوطن وخارجيه ، يجب الإيقاف من قبل القوى التي تدعى الثورية . لهذا فالتيارات والمفاهيم التي تصعد بالانفصال الروحي إلى جانب التنظيمي والفضل عن الوطن يوم في وضع لاجتياز هذا المثال ، وأوروبا التي يمكن جعلها مصدر قوة للثورة ، يراد جعلها بقعة لتخريب الثورة بالمفاهيم التي تطور من قبل هذه الأوساط ويراد تجريد الكوادر والجماهير من أسلحة الحركة الثورية والتنظيم قوة المعنوينات ولوحدة الارادة وما شابها . بإرسال كلمات عدم الایمان بالثورة اليهم ، على القوى الثورية والجماهير رؤية هذا الوضع كخطير جدي وجده ضد الثورة والرحف عليه .

هذه الأمثلة ليست غريبة على تاريخ الثورة العالمية ، وإن كان للحدث جواب خاصة بظروف تركيا إلا أن الحقيقة الكامنة في اساسه هي الطبيعة الطبقية لهذه القوى ، وحقيقة على ذلك تستطيع رؤية التطورات المشابهة عن قرب في الوضع الذي تعيشه الثورة الفلسطينية . ويعتبر تطوير المقاومة خارج الوطن بشكل أكثر ، أو عدم اتخاذ الداخل أساساً لها هي من الأسباب الأساسية للسلبيات التي تعيشه الحركة الفلسطينية . واليوم تواجه المقاومة الفلسطينية التساؤل فيما إذا كانت ستحافظ على نفسها أم لا ، فإذا لم تحمل هذه المشكلة بشكل ايجابي لن تتحصر النتائج في انحلال حركة المقاومة الفلسطينية . لابل سواجه الوجود القومي الفلسطيني الأحياء أيضاً . وهذه الحقيقة تؤكد أن كل القيادات الطبقية الالايروليتارية ترسل الحركة في الخارج إلى حشود واسعة من اللاجئين والافتقار إلى أساس ايديولوجي ثوري يطوي الابساط والعملة . ويشكل عمارسات لينين العملية للأعداد للثورة البشيفية خارج الوطن ، ووضع المشقين والحركات البرجوازية الصغيرة خلال هذه الفترة الفرق الاكثر وضوحاً في هذا المجال . ويمكن اعطاء أمثلة متعددة عن ذلك في التاريخ . ومن أقرب الأمثلة التي تم التعرف عليها الدراما التي عاشها الفلسطينيون والأرمن ، فما عاناه الشعبان خلال التاريخ مرتبطة بشكل مباشر بالقيادة الطبقية ، وإن كان لوضع الفلسطينيين بعض الاختلاف ، إلا أن الطبقات ، قائدة حركات هذا الشعب أوصله إلى مستوى النساء بمساواتهن وعدم كفاءتها . وبعثر القومية الأرمنية في كافة أنحاء العالم مرتبطة عن قرب بوضع برجوازية طائفية . اذا كان الامر كذلك . يجب مسائلة القوى اليسارية التركية المتجهة

رجعة المنطة والامريالية وسيلة هامة من أجل تخفيف أزمتها . وتلعب البرجوازية التركية الاستعمارية ، ورجعية المنطة ، والامريالية شئ الاواعي على هذه القوة العاملة التي تشكل بالنسبة لهم مبنعاً لايضب ، بينما تسعى البرجوازية انتصارات العملات من الكادحين الذين يعيشهم خارج الوطن ، تسعى من جهة الاخرى تطوير مفهوم الملكية مع الشركات الوهمية التي توسمها ، وتخفيف حدة النضال الطبقي داخل الوطن . أما الامريالية فتتمتع بامكانية الاستغلال المباشر للكادحي الاناضول وكردستان ، وتخفيف حدة النضال الطبقي في الداخل تقوم باختلاق التناقضات المزيفة لتحريك سياسة فرق - تسد . والامريالية التي نظرت منذ البداية إلى هذه القوى العاملة الرخيصة بعيون جائعة تكاد تبتلعها ، تلجم اليوم بسبب متعانقية من ازمات اقتصادية خاقنة إلى العديد من الوسائل بدءاً من اصدار اقصى القوانين ضد الشغيلة الاجنبية وحتى حماولة ارجاعها . إلا انه من الواضح بأن الامريالية تشعر بحاجة مستمرة إلى الابدي العاملة التي تكلمها رخيمها . والبرجوازية التركية الاستعمارية بسياستها الموجه لعرض الكادحين ويعهم دون خجل في الاسواق العالمية . فمعروف بأن الطبقات الحاكمة التركية قد ارسلت الشعب بهدف السلب والتلب كجنود الى صحاري اليمن . وان سبول الجنود في الماضي تحولوا الى سبول من العمال . والبرجوازية التركية ترسل الناس ايضاً إلى هذه الاماكن اليوم ولكن بهدف بيعهم ، وتركم ساجدة امام الامريالية سعيًّا منها لبقاء العمال ، مقابل سياسة الامريالية الرامية الى اخراج فئات معينة من العمال . وتوجه نداءات عديدة للعمال ، فهي تفترح من جهة انسجامهم مع المجتمع الذي يتواجدون فيها لمرقة وجوعهم ، لاتهمل من الجهة الأخرى ، قول : أن الشيء الوحيد الذي يتظرهم في حال رجوعهم هو الاضطهاد والسفالة اللاعنودة . ليس هناك مشاكل بالنسبة للبرجوازية التركية لتحسين حياة وظروف عمل الكادحين الاتراك والاكراد والذين يتواجدون في السوق العالمية ، وحتى تنظيم علاقاتهم العائلية . وعلى الرغم من قيامها بدعوات مكثفة حل المشاكل ، ولكن ييدو جيلاً يأن تطرقها إلى ذلك لا يتعلى كوبها ديماغوجية . ويسعى المستعمرون الاتراك الفاشیست لاقحام هدف فصل الكادحين وخصوصاً الكردستانيين في هذه الاماكن عن حقيقة الوطن والقومية تحت السيطرة الامريالية المباشرة فهذا الحدث الذي لم يتم داخل حدود الجمهورية التركية ، يراد أنهاء في المدى وボلات الاوروبية التي تمنع شخصيات متقدمة جداً بالنسبة للبنية الاقتصادية والاجتماعية والثقافية الكردستانية ، ويجرِ الكادحون المقتلون عن حقيقتهم القومية والاجتماعية بالمتروكين لقدرهم بشكل مستمر للصهر والتغريب والانفصال عن شخصيتهم القومية هذه تحت اسم الانسجام مع المجتمعات الأخرى . فالكادحين المتروكين بين نارين ، يعيشون أزمة عميقة لتركهم وجهًاً لوجه مع خيانة أنفسهم في الحاضرات الاوروبية من أجل الامريالية والبرجوازية الاستعمارية ، اما المباعون الى الصحاري العربية كالبيعد مقدمين من طرافهم الاربعية - المحررمين من كل لفسيات بوتيرة متقدمة بعد الستينيات ، بالنسبة للعمال اضافة ل تعرضهم الى استغلال مكثف ، جعلتهم يقفون وجهًاً لوجه مع فقدان شخصيتهم . مع حشد القوى اليسارية التركية في اوروبا بعد الثمانينيات ، اكتسب هذه القضية مستوىً جديداً لما تتمتع هذه البقعة من أهمية . والمعروف تماماً أنه أضيق في هذه السنوات إلى الهجرة لأوروبا لأسباب اقتصادية ، جلوه سياسي مكثف ، الامريالية والبرجوازية الفاشية الاستعمارية اللتان تعرفان جيداً الدور الذي تلعبه البقاء الخارجية في تغيير الثورة ، أرادتا تفيذ ماعجزت عنه في تركيا ، خطت في ذلك خطوات لا يستهان بها . اخذت الحركات التي اضطرت الخروج من سوط امام المجهيات الشرسة المضادة - للثورة اوروبا أساساً لها ، ونجمت في هذه بقاع بعيدة جداً عن ساحات النضال ، اضافة لتشتها التنظيمي ، وحرمانها من نجاح الفضالي الذي يحقق التطور للثورة . كل هذا ظهر لوحظة سلسلة لاقصى الحدود . بعض هؤلاء الذين يلعبون دوراً مثل الطبقات الالابريلية ، قد حضنوا علينا نظريات ادارة الظهر للثورة ، وسعوا لإيجاد حجج واهية للشطب على سؤولياتهم تجاه الشعب ، ومشروعية حياة الاتجاه . واسطع مثال على ذلك وضع الذي وقع فيه دورجي - ايشجي * الذي قطع ارتباطاته مع الوطن ،

لقد غولت المخططات السافرة للبرجوازية التركية الموجهة الى كردستان ، الى اشكال أكثر خبثاً في فترة نشوئها إلى برجوازية احتكارية على أساس التعامل مع الاميرالية . فقد انتشر حقن الكلمة في ادمعة الاجيال الشابة بواسطة المؤسسات التعليمية والثقافية بشكل كبير ، وشكلت البرجوازية - الصغيرة الكردية المتولدة بشكل مرتبط مع رأسالية الاستعمار حلقة اجتماعية لسياسة الصهر القومي ، وجلب الرأسمال - الاستعماري عند دخوله، الانحلال في البنية الاجتماعية القديمة، وبدأت تصاعده هجرة اليه العاملة من السريف الكردستاني إلى المدينة . امتصت دماء كردستان قطرة تلو الأخرى عند نهب ثرواتها الطبيعية والثقافية دفعت في فترة الفناء هذه الى حالة جثة هامدة جفت عروقها من الدماء . في نفس الوقت اعتبرت كردستان التي تشكل مصدراً لليد العاملة الرخيصة وطاقتها البشرية أساساً في تطوير الرأسالية الاستعمارية . وأقتلع الملايين من الناس من أراضيها وشغلوا في أرخص وانفع الأعمال في المتروبوليات التركية . لم تتردد البرجوازية التركية في بيع أعداد منها نصل الملايين الى البرجوازية الاميرالية كعيدي بغية اخراج اقتصادها المترافق من أزمتها . وبعثرت أعداداً تشكل قويمة مقدرة بخمسة ملايين من الشعبيين الكردي والتركي في كل ارجاء العالم بدءاً من استراليا الى السعودية ومن اوروبا حتى الدول الاسكندنافية . فيندر وجود استغل وااضطهاد طبقى بهذا القرني يومنا .

حقاً ان التحريرات الرأسالية الاستعمارية في كردستان عميقه جداً . فمعنى الرأسالية التركية بالنسبة لكردستان هو انتهاص وصهر الوجود القومي . وان هجرة الابيدي العاملة الكردستانية الى يقانع عديدة من العالم وفي مقدمتها الى تركيا ومتاحض عن نتائج هي دليل على ذلك . خاصة حادثة الهجرة التي تم معاشرتها في فترة ما بعد عام ١٩٦٠ بشكل واسع بالنسبة للكادحين الاكراد ليس مجرد انفصال جسماً فقط عن كردستان . لقد وجدت البرجوازية الاستعمارية حادثة المجزرة هذه بمهارة فائقة في المجالات الاقتصادية والسياسية والثقافية بسياساتها الدمرية . فلم يتصرّس اساليبها في ابعد الملايين عن وطنهم لاسباب اقتصادية ، واقتلاعهم من تراهم ، بل امتدت هذه الاساليب إلى اذلة الوعي الوطني من روحهم ورؤوسهم . وخاصة ان الوطن يمثل كل شيء بالنسبة لشعوب العالم ، في كردستان تم ايصاله إلى درجة الانعدام . لقد طورت اللامبالاة تجاه الوطن ، وعمي الاحسان بالمسؤولية للدرجة هامة تجاه الشعب . فالكادحون الذين سلب منهم كل الامكانيات الاقتصادية لمعيشتهم ، ويعذروا في جهات العالم الأربع ، وفضلاً عن هذا تم ايقاعهم في وضع يتناقض مع مصالحهم . وجعلت اللامبالاة تجاه الوطن حدثاً طبيعياً . وتم تحريك المصالح الشخصية والعائلية باستمرار ، ودفعت الجماهير المقلعة من تراهام وناتها إلى خيانة وطنها وجهدها وكل مصالحها الحقيقة . هذا لا يدوين ذنب ، لأن الاميرالية والبرجوازية الاستعمارية التركية أثبتت الكادحين بخطأ كهذا خارج ارادتهم . هذا الواقع المرفوض اليوم من قبل الكادحين انفسهم ، تراه بعض السياسات اليسارية أساساً مادياً للانفصال عن الوطن وتطور اعتماداً عليه . نظراته فهي تدير ظهرها للمهام الثورية . تحن تقسيمه على أنه وضع يجب عدم قوله ، وقول العكس من ذلك يجب تحويله الى أرضية للمقاومة الثورية .

ان حادثة الانفصال عن الوطن لاسباب اقتصادية ، والتي تعتبر احدى اكبر احداث المجزرة في تاريخ كردستان ، يجب أن يفهمها الكادحون الذين يرون نتائجها المرة في حياتهم بأفضل شكل . لقد أخرجت البرجوازية التركية الشعبيين التركي والكردستاني للبيع في الاسواق الاميرالية . فجعلت من الكادحين الذين ينظرون اليهم ك مصدر للحصول على العملة الصعبة لاجتياز ازمتها الاقتصادية الخانقة كموضوع للاتجار وفق أكثر الاشكال دناءة . ففي الداخل تتزع آخر لفحة من افواه الجماهير الشعيبة الخاضعة للظلم الاستعماري الفاشي ، وحكم عليها بحياة لاتطاق اوضالها الى الاتهار . لايزال يتضرر بسبب هذه الظروف القاسية التي لا تتحمل اكثر من ستينيات الف شخص دور السفر إلى خارج الوطن . وبخضص الكادحون في السعودية ولبيا وما شابها من الدول لاضطهاد عبودي تماماً . ويجب التطرق الى موضوع اخراج الكادحين بشكل واسع وعرضهم في الاسواق العالمية وفق اوجه متعددة تنظر البرجوازية التركية الى هجرة العمال كوسيلة هامة لتخفيض أعباء ازمنتها الاقتصادية ، وخاصة في سياسة الابادة القومية التي تستمر في بذل جهود اكبر لادخالها الى الحياة في كردستان ، وفي تغريب الكادحين عن وطنهم ، كذلك تراها

حول الخروج إلى خارج الوطن والمرحلة الجديدة لحركة مقاومتنا !!

العدو من جهاته الأربع . وعلى هذا الاساس فإن علاقاته المادية مختلفة جداً وانه على التقىض منها يواجه اضطهاداً لا يمثل له . فإذا كان الامر كذلك فكيف يمكنه المقاومة في هذه الظروف ؟ نظراً لكون امكانيات الانفصال على الخارج محدوداً جداً ، ولعدم قدرته على صياغة نفسه وابتعاده عنها ، فإنه لن يرضخ لمطالب القوة الغازية السياسية والاقتصادية والاجتماعية والقومية والثقافية ، وسيختار الانسحاب إلى الجبال كطريق وحيد مقابل تبني أكثر درجات التخلف الإنساني كشكل للحياة . وقد حقق الشعب الكردي المجرأة تجاه هجمات الاستعمار الضاربة ليس على شكل الانتشار في الخارج ، بل بكل الألام في قلبه والتجوء إلى الجبال الوعرة والطبيعة الوحشية . وهذا أيضاً هي حرب المحافظة على الذات وان كان بشكل مختلف وبدائني جداً .

لقد رأت البرجوازية التركية الاستعمارية منذ البداية الخطر الذي سيظهر تجاهها في المستقبل في هذا الشكل من مقاومة الشعب الكردي الذي وجده روحه الحقيقية ووجوده في الجبال النائية . ويرى بجلاء انه لم يكن في سحق الانفصالات التي عممت كردستان في أولى سنوات الجمهورية وذلك بقتل مئات الآلاف ، بل تم اخضاعباقي لعمليات الاسكان الاجبارية . افلال الشعب من طبيعته التي تعتبر بالنسبة له المصدر الوحيد لقوته وامكانيات المقاومة ، ونقله إلى بيئة قومية غريبة وتركه للصحراء ، هي احدى اكبر سياسات المستعمرين الاتراك دناءة وخشبة . جعلت الجمهورية التركية بقيادة م . كمال المذابح والإبادة تقوانين لها ، بينما استكتت وبالغة العشائر المقاومة في الاماكن المختارة للتمرير في تركيا ، وازتماها من الجبال الى السهول وفيما بعد جعلت من ممارسات التهجير مستمرة . وبينما اعتبر اخلاء الجبال الطريقة الاولى لكسر مقاومة الشعب ، فرضت في المرحلة الثانية سياسة صهر شبيطة وباساليب متنوعة . ويشكل مرتبط مع استراتيجية خلق قومية واحدة ضمن الميلاد - الملي ، واعتبرت بدءاً من المذابح العلنية والاخاذ ووسائل الاسكان الاجباري ، وحتى مساعي فرض البنية الثقافية لقومية الحاكمة بواسطة المؤسسات التعليمية والثقافية الاستعمارية وسائل مشروعية ، وارادت تحويل كردستان الى جنة هامدة .

المعروف جيداً ان هدف الغزوارات خلال التاريخ كان اقسام الغاثنام . لكن لم يلاحظ أبداً ايجاد ماهو مخفى على شكل بذرة في التراب وبدل الجهد من أجل القضاء عليه . فهذه هي بالذات احد ابتكارات الطبقات الحاكمة التركية . لقد حاولت باستمرار من اجل سحب واقتلاع بنور الحرية المخفية في التراب والقلوب بشكل سافر . ولكن الشعب الكردي الذي لم يستطع ان يطرد حركة تحرر وطني قوية يتلازم مع متطلبات العصر حتى الماضي القريب إلا انه أخفى اشوافه الوطنية في قمم الجبال وفي قلبه . وقد أحشر المستعمرون الاتراك بمرارة الخوف من هذه البدور الكامنة في التراب ، وهذا استمرت الجندمة حتى يوماً هذا بممارسة الاضطهاد والوحشية ، واكثر الوان التعذيب سادية بحق شعبنا .

لقد حاولت البرجوازية الكمالية ايصال ممارسات الاضطهاد والصهر الجارحة على قدم وساق في كردستان منذ القرن العاشر إلى نتيجة قطعية . لقد مارست مذابح فظيعة متحججة بالعصيانت الشائبة في كردستان ، وحاولت شن الغزوارات المسككية المتكررة في الفترة ما بين الاعوام ١٩٢٠ - ١٩٤٠ من اجل خلق قومية واحدة ، اضطربت من الجهة الأخرى اخلاء كردستان بقوانين الاسكان الاجباري وكتبت لذلك هجرة الى المناطق الداخلية آلاف العائلات اثناء عصيانت ديرسم وأغري وما شابها . لم تكتفي بإبادة قادة العصيانت ، بل بالإضافة الى ذلك اتبعت سياسة نشر شعب مناطق العصيانت في الاناضول بهدف الوصول إلى ازالة الشعب الكردي . فلم تعرف بأي قانون لأجل فرض مسيطرتها المطلقة ضمن الميلاد - الملي (القومي) . لقد أصبحت قوانين الاسكان الاجبارية الصادرة ، وحظر اللغة والزي ، وقانون التجنيد ، وبنادق الجندمة ، النهب والسلب وشابها من وسائل البطش والصهر القومي التي يمكن تعدادها اسلحة مستمرة في يدها .

بدايتها في العدد السابق

بـ: ممارسات الاحتلال والاسكان الاجباري للجمهورية التركية والمقاومة ضدها !

ان البرجوازية التركية تعتبر احدى الطبقات المعاشرة في ممارسة الإبادة والمذابح بحق الشعوب وطردها من اوطانها . وفضلاً عن هذا ، فإن البرجوازية التركية هي طبقة تصاعدت على هذا الاساس . وقد اعتمدت انتظامها في هيمنة الدولة على امرار الشعب الرومي في الغرب والارمن والشعب الكردي في كردستان عبر مذابح رهيبة . فقد عررت هذه الطبقة عن نفسها منذ سنوات تأسيس الجمهورية بمعادلة الشعب . فأباد الشعب الرومي في الغرب ، ورمي بالآلاف منه في البحر . وكذلك ابى الارمن الذين لم دورهم في تطور الحضارة وذهب كل ثروتهم ، وأبجر وا على الهجرة بعشرات الآلاف وهذا اقتلعوا من وطنهم . فالشعب الارمني الذي قضى على مقاومته بعنف الإبادة القومية المنظمة للطبقة البرجوازية التركية باشر بحركة هجرة الى كافة أنحاء العالم بغية الحفاظ على حياته ، وقد في هذه الافحرات الآف الناس حياتهم نتيجة المرض والجوع والتعرض للهمجات .

اختارت البرجوازية التركية مع ولادتها نفس سياسة السلاطين الموجه ضد الشعب والمنظمة حلال مرحلة معينة ، وواصلت الفوز والنهب التي اختارت السلاطين كنظام للدولة ، واوصلتها الى درجة عالية . من هذا المنطلق تعتبر الجمهورية التركية كتلة مكتفة من العداوة ضد الشعب . وتعتبر افضل طبقة محدثت سياسة الإبادة على الاطلاق . والمذابح والإبادة التي مارستها في التاريخ القريب بحق الروم والارمن والاكراد تشكل اوضح الأمثلة على ذلك :

إن الظلم الذي طبقة الجمهورية التركية على الشعب في سنوات تأسيسها ، كان في درجة يدهش حتى اكبر القوى بطيشاً في التاريخ . لقد اخذت البرجوازية التركية بهدف خلق قومية واحدة ضمن الميلاد - الملي ، العنف المكشوف كنقطة لأساس تحررها ضد الشعب . رغم نجاحها في هذه السياسة على الشعب الرومي والأرمني ، لم تتحقق نفس النجاح على الشعب الكردي . لم تستطع السياسة الوحشية التي نجحت على الشعب الارمني ، تحقيق نفس النتائج للأسباب عديدة منها جغرافية كردستان ، والجبل العالية الملائمة للمقاومة ، والخصائص القاتلة للشعب الكردي الخ . لقد انفجرت خلال السنوات حرركات عصيان

شملت كافة ارجاء كردستان وانسحبت العشيرات الكردية التي لم تقبل السيطرة البرجوازية التركية إلى الجبال واستمرت في مقاومتها . فالجمهورية التركية التي تأسست على قاعدة ابادة الشعب وصهر التجمعات القومية العديدة في أراضي اناضول ، شكلت خطراً جدياً كصاعقة بطيش بالنسبة للشعب الكردي ايضاً . التشكيل القومي الاجتماعي في هذه السنوات لم يكن بالقوة التي تحوله للتصدى لهذا الغزو البربرى . فالشعب الكردي الذي ترك متخلقاً جداً عن المعاشرة كان في وضع العزلة عن العالم . وان تغدوه المادي ضعيف جداً ، واما القوة الغازية التي زحفت عليه كانت مجهرة لأبعد الحدود . وانه يواجه عدواً يعتمد ابادته كالعشرين الرومي والأرمني . بالإضافة إلى ان امكاناته ومستوى تطوير الاجتماعي متختلف كثيراً عن هذه الشعب ، فالشعب الارمني الذي يبني جرأة مع العصر قدرله أن يتشر على وجه الارض بهذا الشكل أوذاك ، والشعب الرومي قدرله أن يذهب إلى اليونان التي بجانبه ، وهناك العالم الذي سيحافظ على حيويه وأمال الفلسطينيين . أما الشعب الكردي الذي قطع صلاته مع الحضارة ، يترافق به

Alikariya Diravî a Kedkarêن Welatparêz Ji Bo Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan:

-1.517.329 00 DM.-

Qempenya bêşê, ku bin şîara "Hertişt Ji Bo Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan" hat meşandin, û bi têkili ô alikariya kedkarên Kurdistan pekhat, giha armencén xwe. Bivê gava xurt û serkwe, yekcardin mêtîngerên Türk û xulamén wan yên ji herbabêti, ketine nav taya mirinô. Mîpa rojî 16'ê Mîdarê 1985'ê, di "Şeva Berxwedana Netewî a Kurdistan" de hate duxuyanikirin, hetta niha 1.517.329 00 DM. pere, û geiek tiştên giranbuha, yên weke zér-video-kamera-parqe ûhw... gihane ber destê komita bêşê. Encamén qempenyê, ku alikariya kedkarên Kurdistan yên welathêz ji bo têkoşînê tênen zman, bili her-cure derew û demogojiyan, pêre ji tênen zman, ka gelê me cuqas li dermafê rastiyan hişyare û rastiyan dibine!

Domana bicihanina qempenyê de, ku ser bingeha baweriya li derheqê hima zîmaki û li gora hoyen pişdayına gel dihat pêşvebirin, dorêن bivehrebatkarêن-reformist û sosyal-şoven, xebateki dijwar û dorfireh li diji qempenyê bikaranin. Gava hinek ji wan dan nasdan ku "ewan ji qempenya bêşê" dane destpêkrin, hinek ji bi azinêن derew û demogoji, xebitin ku têkili ô alikariya karkerêن niştimanwaz bidin rawestandin. Bersiva pêşin ji bo wan keftûlastêن xwe, ku dixwestin nav refêن dorêن welatperwer ji biden gerandin, rastûrast û bi terzeki hişk, sexsem ji karkeran girtin. Rind tégihiştne ku, wê karkarên Kurd bili her reşkirin û derewê, alikariya têkoşînê bikin. Evan hézan, propaxendêن mêtîngêrên faşist yên nola "hatin qedandin", "hatin tunekirin", "4-5 pêxas û zigurt mane" ji xwe re bingeh girtin û civanokêن nola "li Kurdistanê şer tune", "hima PKK nemaye", "enda-mên PKK giş ji hev belavbûne" belavkirin. Ev hézen hanan, van daxwaz û niyetên xwe yên bêtixup-bêrumet û, lê hewqasiji bêmeji útutal bi demogojiyêن renga-reng ji xwe re bingeh girtin; banga karkeran kirin, daku alikariyên xwe pêşkêş nekin, fidekari şanî nekin. Ü bangê xwe de,

vê yekê digotin karkerêن Kurdistan, "ji bona tiştên vala, xwe neavêjin nav agiri"(!) Ji aliki rojnamén KT yên weke "Milliyet" de, gava propexendêن nola "Apo jiyanek luks dije", "bi tomosifla Mercedes digere" dihatin belavkirin, ji aliye din ji, hézen reformist û sosyal-şoven dest dabûn hev, û ji enîkî din propexenden KT tekuz dikiran.

Gotinêن ku ji héla "Milliyet" û pénusén (qelemén) MİT'ê hatibûn rijandin, di destê van hézan de bi rengeki şermûzartir li diji Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan bi azinên bêşeref hatin bikaranin û wusa xwes-tin, encaman bi dest bixin. Kêliya weşanêن KT de, Evren û Ozal ji yek devê "alikariya kéríkaran nekin" bang dikiran, evan hézanji-weke kuji mêj endamén vê koma bangê bin-qêrin dikiran û mina mareki karûbârên xwe pêkdianin. Evan hézan wê bangê qerin dikiran: "Jiyana wan biqası çend-rojên maye. Bi pêkanîna çend-livbazîyan, dikarin ci bidest bênin. Binérin, an ji héla dewletê têngirtin, an ji tênen kuştin" û bivi rikni, dixwestin baweri sist û tenik bikin.

Di demekî de, ku ji hélekê KT û zurna wê weşanêن Türk, ji héla din ji van hézan ev xebatêن dij dimeşandin, qempenye bi serkeftinî pêşve çû. Alikari û fidakariya ku karkeran dan diyarkirin, hemû leyistokêن dijminan mehkum û tengezar kir.

PKK hej di salêن nuh derketi de, ser bingeha hima gel a zîmaki bilind bû. Pişta xwe neda tu héz û kanikî din. Bi xebatêن komeke ji şoreşvanan pêşve ket. Sala 1978 bû Parti. İro ji bingeha PKK, piştirtina gelê Kurdistan. Mina rêkxistinê din, ku alikari ji hézen biyani girtin, PKK tucaran alikari negirtiye. PKK ne hézeke ku dixwaze bi hevkari û alikariya hézen biyani pêşve biçe û jiyana xwe bajo. Heke kanîya PKK derxistbe holê gel be, û PKK grêdana xwe bi gel re pékani be, hingê hima ku wê jiyana PKK bidomine ji, wê gelê Kurdistan be. PKK, a ku ji hézen biyani yên derveyi welat alikarîki piçukturin ji negirtiye, hetta iro pêş-

veçûna xwe ser bingeha hima xwe a zîmaki ango bi pişdayına gel, biceh aniye. Encama vê taybetiye ye ku, PKK iro gihaye vê merhelen pêş-veçûna xwe û wusa zexmûkurt büye.

Li bervaja hézen kevneperstê-nijadperest û burcuwazên-piçükên reformist, PKK hej dema ku tovân wê hatibû avetiñ, li hemberê érişan rawesta û konevaniya xwe a biserxwe û bêgrêdan da paldan û wusa pêşveçün şanî kiriye. Hézen kevneperst û burcuwazên-puçukên nijadperest, ku mecalâ ser piyan mayin di xwe de nikarin bibinin û -mina meriv bejê destê wan de qopal nine û ser piyan dihejin-, timûtim xwe pêşkêsi hézen emperyalist û dewletên kedxwar yén renga-reng kirine û wusa dixwazin jiyana xwe berdewam bikin. Ev meylênen hanan, ku xwe li ser hima gel a zîmaki pal nadîn û tim bi alikariya derveyin dixwazin ser piyan biménin, şuna rézaniya rizgarixwaziya netewi, bivehrebatkarî û rêvemayı pêşve dibin. Nexusim, ji ber van pêvendi û tekiliyêن xwe, ev nijadperesten kevneperst û reformist, nikarin xwe jê rizgar bikin ku, nebin duvika vê an wê heza derveyin. Ji ber ku ev héz, bi riya diravî (maddi), abori ûhw... bi hézen biyani ve hişk hatine grêdan, nikarinji platforma ku hézen biyani danîne, xwe derxînîn der. Lewma meriv xweş û bi hesani dikare tébighije, çima hézen burcuwazên puçukên reformist bo xulamtiya ji Swed'ê re pêşîya hev direvin û xebatekijir újêhatî di vê barê de pêkténin. Disa ne pir zehmete ku meriv sedema vê yekê peyda bike, ka çima ev héz bo fireqeki şorba nîskê, temami hebûna xwe derdixin bazirganiyê.

Li hemberê van hinkarêن bêsecer, karvaniya (pratika) PKK, ku kete 8 saliya şerê xwe, hinkareke eşkereye, ku hima kakilkî a serbixwe, birêve biriye û derxistye holê. Ev yek tê wê manê ku, atiya gelê me a biserxwe û azad, ji niha vê hatiye parastin.

Qempenya bêşê, a ku ser vê baweriye hat destpêkandin, bo ditina

Livbaziyan Tolhildana Şoresgerî Bi Pêşveçûn Domdikin

Êrîşek çû ser qerekol û girtîgeha Kixî

Roja 05.11.1985'an refek ji şervanên HRK êrîşek bicihanin. Yekityîn dijmin, yên ku xwestin liberxwe bidin, gelek mirî û brîdarêñ xwe paş xweve hiştin.

Têkoşerên HRK, piştî vegirtina bajîr, bicihanîna propaxendêñ konevanî, belavkirina belavokan û da-leqandina dureşme û pelikan, bê-xusar û hundabûn xwe kişandin kozêñ xwe yên parêzgehi.

Bili hercura qomplô û êrişen mêtîngaran, livbaziyan me yên rizgariya netewî behtir pêşve dikevin û berdewam din; derbêñ xedartir li

dijmin dixin û bilind dibin. Hemû azînén "Cenga Taybeti" yên bikartêñ, bi kiryarêñ me yên serhildan û hilpişkinî yeko yeko têk diçin.

Daxwazêñ mêtîngaran, ku bawer dikiran bin sext û zoriyên erdnigari (coxrafi) û xwerûyê (tebietê) wê şoresger mihêñ payizê de bikevin nav zehmetiyan û bêñ bêtësirkirin, bivê gavê qorêñ wan de man. Gava bi livbaziyan Çalê (Çuqurca), Licê, Çatak, Mutkê, Dêrsim ûhw. payhev bicîh hatin, hîmûhêza berxwedanê carek din hat ispatkirin, dijmin ji necar ma behtir dest bavêje teqtîqa xwe pa-

rastiné.

Diroka serboriyê de Kixî, bi avahiki fireh beşdarî û têkili rabûn û serhildana Palu-Gênç-Xani (Dara-xinê) bibû û iro ji li vê heremê, giyana welatperweri xurt û serxwe ye. Taybeti piştî gava 15'ê Tebâxê péde, bi dorfirehkirina xebatêñ şoresgeri, karûbarêñ rizgarkirina netewî li vê dorhêlê behtir pêşveçûn.

Daku mêtîngar, pêşîya pêşveçûn li vê heremê bikaribin bigrin, ji aliki xebatêñ dij-gerilla (kontr-gerilla) dorfireh kirin, ji aliyê din ji çetén milis yên noker û bihevrexebatkar sazikirin û xwestin vanan, li diji têkoşinê rakin. Karûbarêñ ser vê bingehê, taybeti di vê demajoya em tê de dijin de, têñ ramankirin ku, behtir bêñ dorfirehkirin.

Lewma, kiryara ku bin van hoy û şêweyan de li navça (qeza) Kixî bajarê Çebexçûrê (Bingolê) pékhât, ta bê gotin, têdayîki giring û giranbuha şanî dide; manekî kur di xwe de hildigre. Ji hélekê derbêñ pir gran li xebatêñ pêşvebirina bêbextî û qomployan ket, ji héla din ji ev livbazi, baweriya gel li dermafê şoresgeran jidand.

Têkoşerên HRK, domana êrişê de deriyêñ girtigahê vekirin û qereqola cenderman bidest anin (teslim girtin). Rastiya ku şoresger tu xusar negirtin û derbe li wan neket, himûhêza berxwedanê ji ji alikê berçav dike, ji aliyê din ji yek cardin tirs heriki rih û kezebêñ dijmin. Bili vê ji, bêçaretiya hêzén artêşa (ordi) Tirk ku bin navê "Mehmetçikêñ qehrîman" têñ şanikirin û forta wan tê belavkirin, disa zelal di vê bûyerê de hat temâşkirin. Kiryara ku zmanê gel de qilibî destanekê, pêşveçûna xebatêñ rizgarkirina netewî ji lezand.

Tê saloxdan û agahdarikirin ku, şervanên HRK vê rûdanê de, 2 leşker tunekirine û leşkerêñ hêşir ketine, disa azad kirine. Perê ji, qerdiyan û leşkerêñ serê xwe li diji têkoşeran rakirine, hatine girtin û bêtësirkirin.

Livbaziyan me yên serhildan û berxwedanê, yên seranser Kurdistan zivirandine û pêşve diçin, ji niha û péde ji wê hebûnêñ xwe berdewam bikin û hemû leyistok, dekûdolabêñ mêtîngaran bi şarezayî û hostayı têkbibin û wê bizanibin wanen pûçbikin.

*Biji Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan!

Xebatkarêñ Komîta Qempenya Alikariya
Bi Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan Ke.

Derbên Giran Li Leyistokên Mêtingeran Bo Avakirina Heremên tampon Ketin:

HÊZÊN RİZGARÎYA KURDÎSTAN LÎ QIREXA TIXUBAN AVÊTÊN SER QEREQOLA ÇALÊ

15 Leşkerên Xweragirtin Hatin Kuştin Gelek Leşker û Serleşker Ji Dili Ketin

Roja 22'ê Mijdarê, hêzên HRK avêtin ser qereqoleki li qirexa tixuban, li navça Çalê (Çuqrurca) bajarê Çolamêrgê (Hekkari). Bêhtiri 200 leşkerên qomando û serleşker xwe li vira bicih kiribûn û senger girtibûn. Yekitîyên HRK, bi çekên gran avêtin ser qereqolê û pişti dora wê girtin, banga "xwe bi dest dayinê" li leşkeran kirin. Dora 15 kesanjî leşkerên qomando ku xwe li diji bangê ragirtin, hatin kuştin. Serleşkerên qereqolê û serbazên din yên xwe bidest dan hêşîr hatin girtin. Yekitîyên HRK, pişti dest danin ser gelek çek û muhimatên leşkeri pêde, xwe ji xopanê dur kirin.

Şaxên weşan û rojnamên Türkiye rûdan pişti rojeki, bi rengeki ku qonaxên bûyerê veşerin û xwe ji bêdengbûnê xelas bikin, duxuyankirin. Belê, bili hemû giftûgrifta xebatên niximandinê, disa ji nunerên mêtîngeriya faşist necar man, eşkere bikin ku 9 leşker bûyerê de hatine kuştin.

Ev êrişa ku hêzên şoreşgeriya rizgarîyê yên gelê me bicihanîn, weke li seranserê Kurdistan, li navnetewan ji hilme ki fireh rakirin. Serî de BBC, li kêleka gelek saziyên wêşanî yên emperyalist yên giring, taybeti li Rojhelata-Navinji, gelek şaxên weşanan û rojnamên resmi an niv-resmi, û rojnamên demokrat û pêşveçûyi bi pêwistî li ser bûyerê sekinin.

Belê, çuqas bixwazin bê niximandin ji, "ê din tîr nikare bikeve turê û lê bêtin..." Rastiya ku têkoşina me a rizgariya netewi û şoreşgeri, bili herbabêt konevaniyên pikoli û tunekirinin yên ku rejîma mêtîngeriya faşist bikartêne, li ser bingeha kiryarên bivi rengi pêşveçuna xwe dimeşine, helbet hîma PKK ku pêşkêsiya vê têkoşinê dike, rastiya xeta wê û pêşveçuna têkoşinê li ser riya serfirazi û zaferê, eşkere datine holê. Bin hoyen iroyin gava meriv meyzedike ku sazikirina raberîki ji hêla partiyên xulam yên grêdayî cunta ji bi rengê şerazayîki pêwist tê derivandin (bi tu rengi, rejim ji xwe re hedef negre ji) û disa şiyandina çend-heb rojname ji

hêla çepê reformist bo bikevin Türkiye, mina xebateki gelek mezin û giring tê şanikirin, hingê ji xweve tê fahmkirin, ka kijan têdayî ev bikaranîna kiryan û gav-gav pêşvebrina berxwedana çekdari hene; beri gişan ji, ev xebat ser axezi mina Kurdistan, ku eşkere bûye qada cengê tê meşandin, hewcveye neyê ji bir kirin.

Nexasim livbazi, deri vê ji tedayik û manek di xwe de dibine.

Gava mêtîngérêna faşsist, daku Bîzava me a Rizgariya Netewi ji hemû cîgehan bîzivrînen li du hin plan û azinê xayir û digerîyan û li ser vê riyê hin gavê berçav avêtibûn, ev êrişa şoreşgeri li diji qereqola Komara Tirk li Çalê pêk hat. Meriv dikare bêje ku, livbaziya Çalê, bersiva gelê me û Tevgara me a Rizgariya Netewi li diji plan û keftûleştên dijin yên qels û bêrumete.

Kêliya cunta faşisti Tirk, li pêşberê têkoşina me a rizgariya netewiku bi gava 15'ê Tebaxê destpêkirbû bi lez bilind bibe, kete nav tenezariyê; disa dest avêt dekûdolabên xwe yên dirokî û xwest tevgerê ji hunduri piperçiye, angohin hêzêni Kurdistan bajo ser tevgerê daku têkbibe. Xwest bi riya van hêzên Kurdistanî tevgera me li Kurdistanâ Başûr û Rojhêlat birabirine (tecrît bike) û bo pêkanîna "qeyîseke spi" li qirexen "tixuban" daku bizava me bizivirêne, xwe amade kir ku, hin kirinan pêkbêne. Bivê daxwazê komara Tirk, pêşî peymanek bi karbdestiya paşverû a İraqê re imzekir, ji bona li herdu hêlén "sinor" bikaribe hetta 30 km xwe bi hesani bitevgirine. Nexasim li ser vê bingehê, Gûlana 1983'an de erişek li diji Kurdistanâ Başûr ceriband û xwest alema gişîya navnetewan hîni van kirinên xwe yên bêdestur (qorsan), bike. Tali xwest paymanen bivi avahi, pêşî bi İranê re û piştre bi Sûri re, grêbide. Lî belê ger sazumana İranê û ger ji a Sûri, nexwestin eşkere xwe nêziki tevkarîki bi KT re, bikin. Komara Tirk bi aqil dayina mamhostayê xwe, angoh emperyalizma Emriki, hé ji dixwaze bi van

sazumanan re, ger heta merhelekî bi sinor ji be, li hevhatinek pêkbêne û di vê barê de xebatê dijwar bikartêne.

Li kêleka van rastîyan, Komara Tirk hêvi û omîdên xwe yên bingehî behtir bi hêzên bîhewrexwebatkarên Kurd re ku bi wan re şirîkayî karûbarê milisi pêkbêne, grêdaye; zelaltîr bêgotin, hêviyên xwe bi meyla bîhewrexebatkar a li Kurdistanê ve grêdaye.

Lewma KT, granî û lez da xebatê bîvî rengi. Gava em ketin dawiya sala 1984'an, cunta faşisti Tirk lê geriya ku bi hin hêzên kompradorên eşîrvani kevnoperest (feodal) re, li navênda Kurdistan û bi taybeti ji li Kurdistanâ Başûr, grêdanekê pêkbêne. Cunta faşisti Tirk, taybetiyen bîhewrexebatkarî yên rayen wan dirêji dirokê dibin û xebat û pêvendiyen ku hetta iro domdikin ji anî berçav û ser vê bingehê ev grêdan û têkili ji xwe re kire daxwaz. Li gora erk û hedefen xwe xwest hin şer û pozberi derxine holê; angohi gora rewşa hêzan, ka bi ci avahî milisi, sixuri an tevkari dikan, hin soz û vaadên renga-reng pêşkêş kir.

Li kêleka alikariya dewleta Tirk a kifş û xuya, li navênda Kurdistan hin planen bo zexmkirina abori ji birêketin û bona vê yekê sermîyan hate lihevkomkirin û pêşkêş kirin. Bivê karûbarê ku ger bi rengeki dorteng ji hatibe bikaranin, xwestin bingehê sosyal (civaki) yên rejîma 12'ê Elûnê ku qels û melul bibûn, disa xurtbikin û destekên KT ji nuhve de avabikin.

Grêdayî vê konevaniyâ KT, xebateki din a ku bi dest hatibû girtin eve; hin riheti û derfeti, pêşkêşî hêzên hêlwesten (muhalif) İraqê û bi taybeti ji PDK-İraqê kirin, û bîvî avahî wan hêzan bike hacetê (leyistokên) azine û planen xwe.

Nexasim KT, rastûrast pişti gava 15'ê Tebaxê pêde, destpêkir ku bivê daxwazê gelek xebatê ji gelek hêlan bi dijwari birêve bibe. Cunta faşisti Tirk, ji aliki daku ev hêz li diji têkoşinê pê re hevkari bike, bi réya weşanen xwe tehdit kir, wêna raberi û pêşangî

kir; ji aliyê din ji, ji bin destan û bi riya hin pêvendi û xulamên xwe, daku ev hêz ji bibe şirikê planan, hin derfetên rihetkirinê û alikariya maddi vaadkir. Tevli hin protoqolên ku CUD li ser civinên bihevre ku KT û hêzên hêlwestên İraqê çêkirine, girtiye û gelek dokuman ketine destê me. Ji van delilan tê fahmkirin ku KT, ger bi réya nunerên xwe û ger ji bi réya qasidên xwe hin hevpeyvin û civinên li qirêxa tixuban, bi wan re pékaniye. Karbdestiya métîngerîya faşisti Tirk, li ser bingehêner cerb û tecrubêni xwe yên diroki, li kèleka keftûleftên xwe yên leşkeri xwestiye Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan a pêşvedice, bi taybeti bi van dekûdolabêni xwedi şerm û fihîti bixiniqine. Û ji bona van daxwazên xwe yên gemar û kiret, bêtirs û bizdan xwe helifandîya ku hêzên ji xwere dibêjin, komînist-sosyalist-welatperwer û demoqrat ji, ji xwe re bike hacet û leyistok. Çawa diwêre vê yekê bicih bêne? Lê çi seyde ye ku, em dibinin ev hêzên van navan li xwe dikin, qebul kirine bi hezekê faşisti métînger re, ku ger li Rojhelata-Navin û ger ji li cihanê taybetiyen wê nasin, li ser bingeha daxwazên wê, rûnin ser masê û hevpeyvinê bikar bênin. Bi berdêla mafê derbasbûnê, temîn kirina erzaqê, derfetên bicibûn û xwe veşartinê, û bi berdêla ku KT alaqa xwe ji wan neynê û cavêni xwe ji bona xebatêni wan bimicîne, bazarê (bazırganiyê) li ser Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan bicih têniñ û dikin. Rewşeki bi şerm û eyba mezin, şanikirine. Hêzén CUD, ger bi dev û ger ji bi gotin û tewrêni xwe, diderivênin ku hevpeyvinê bivi rengi bi KT re bicih anîne. Ji hêla din ji, mina me li jor goti, dokumanen nivisti yên li ser van hevpeyvinan destê me de hene.

KT, bi rengê gava pêsemîn, berî van hêzan lihevhatinek (peymanek) bi sazumana İraqê re pékani. Lê belê İraq, ji ber şerê bi Îranê re, nekarî daxwazên peymanê bimeşîne. Li gora peymanê, divi bû heremeki tampon hatta 30 km. li dora "sinoran" bîhata avakirin. KT li gora vê peymanê vanen jerin daxwaz dikir: "Nehêlin PKK bikevê mesafe ki hetta 30 km. ji tixuban dur", "destur nedîn ku li heremên ku ciranê tixubêni Başûr'ın PKK kiryaran bicibêne û nehêlin li ser axa bakur libazîyan bikar bêne", "pêvendiyen xwe bi PKK re qutbîkin û destur nedîn, xebatê pêşve

bibe." Daku ev hêz vanan biderivê-nin, gelek vaad û xebatêni jir û jêhati bikarhatin.

Hêj ji me re rind ne diyare, ka hêzên hêlwestên İraqê çuqas ji van daxwazan qebûl kirine an qebul nekirine. Lê belê tişteki eşkere û nas heye. Ji dema destpêka mihêni sala 1985'an pêde, hin giftûgirek li pêşberê tevgera me hatin derxistin û telkin li me hatin kîrin. Li gora van telkinan, divi bû em xwe ji "sinoran" 15 km. dur bikin û li tu derê "sinoran" li ser axa Kurdistan Başûr neman; divi bû em ji vê heremê derbasi Kurdistan Bakûr nebîban an venegerîyan; divibû em li ser axa Kurdistan Bakûr li dora "tixuban" tulivbazi pêkneanibana û li heremeki bi sedan km. destê xwe grêdaba. Daku ev yêk bicih bêtin, ev gotinê jîrin ji me re hatin gotin: "CUD bîryar girtiye, em nikarin li diji erişen KT birawestin û xwerabigrin, û divêt PKK ji bîryarêni hatin girtin benê berçav û biderivîne".

Partiya me, birübaweriya bi tehluke a li dermafê vê tewrê, xusar û zirarêni ku vê birübaweriye ji dirokê ve daye gelê Kurdistan û têkoşinê, bi rengeki dostani ani zman. Dijmînahiya KT a kur, a li diji gişanî gelê Kurd û li diji têkoşinâ gelê Kurd, a li diji hemû hêzên demoqrat û sosyalist ani zman. Û ji van hêzan xwest ku, dev ji hevpeyvin û lihevhatinê bi dijmin re, yên li ser vê bingehê berdin. Ji van hêzan xwest ku, pêvendiyen stratejik, nekin gorîya hin pêvendiyen tektik yên teng û bitixub. Ji vanan, xurtkirina piştgirtina bo têkoşinâ berxwedana gelê me, daxwaz kir. Xwest bi wan bide têgihiştin ku, herbabêt zor û zehmetî, her-curê tengasi tenê bi vê rîyê dikarê bê binkefti kîrin; KT tucaran nikarê têkoşinâ me li erdê bixwe; û bona xeletiyen dirokî disa tekerrur nekin, ev hêz, gelek bi bal xwe bitevgirinin û tewreki dilsoz deyin holê. Xwest bi wan bide têgihiştin ku, bin van erk û hoyan de, wê tevgera me hetta jê tê wê alikariya têkoşinâ li Başûr bike; bona vê yekê wê fidekari û hevkari timütim birêve bibe. Belê, Partiya me eşkere kir ku, "bi dijwari li diji avakirina 'heremên spi' li dora 'sinoran' e, û wê li hember raweste". Bi zmaneki zelal û bi rengeki hevalti eşkere kir ku, vê daxwaza me bi wan bide têgihiştin; Partiya me, nahêle ku ev heremên hanan bibin "heremên spi", wê van heremân biqu-

libine "heremên sohrik". Bili vê ji, di navbera PKK û PDK-İ de protoqoleke hevkari, dostanî û piştgirtinê ji heye, ku hatiye duxuyanikirin û beri niha bi demeki kin de, ji hêla nunerên herdû partîyan yên bilind, domana hevditinekê de carek din hatiye teyid kîrin. Li gora vê protoqolê herdû hêz; gîringe li diji xebatêni KT, ku dixwaze li vir "heremên tampon" avabike, birawestin. Herdû hêz, seri de li dor û qirexên tixuban, li herdû perçen Kurdistan li diji métîngerên faşist yên Tirk û İraq, tewreki dij-emperyalist, dijmétîngerî û dij-faşisti deynin holê û têkoşineke şiriki bilind bikin. Partiya me bi gelek rengan, xwest bi vê hêzê bide fahmirin ku, tevgera me grêdayi û sondxwarê vê protoqolê ye û têkoşina xwe ser vê bingehê pêşve dibe. Bili van pêşketinê negatif, PKK hêj ji li gora daxwaz û hoyen protoqolê xwe dide bizavdan. PKK hêj ji xebatêni dilsoz birêve dibe, daku pirsgirekên derketin ronahiyê û çûyi-na negatif a hêlwestên (muhalefetên) İraqê, li ser bingeha dostani û hevaltiyê bikaribe helbike û pergalan ji holê rake.

Lê çi mixabe ku ev hêz, encama pêşveçuna têkoşina şoresseri û hatihejandina berjewendêne meylê kompradorên-kevneperstên êlueşirvanî, bersivêne posîtif nadîn Partiya me. Bili balkişandin û xebatêni me yên dilsoz, israr dikin hin daxwazan bi me bidin derivandin, ku kaniya wan KT'ye. Taliya vê tewrê, Bihara sala 1985'an de 8 qadro û şervanen Partiya me bi xinizi kuştin. Disa rastûrast grêdayi vê büyerê 15'ê Tebaxê 1985'an de hogir Hamît AVCI ku qadroki hêja ê Partiya me bû, taliya qomploki xayîn û kemineke bêbext, hate şehit kîrin. Weke em dibinin, bi delil û iddiayê bêrumet bona pêşangî û raberi kîrina PKK, hin qempanyen xinîz têne meşandin; ev yêk ji, encama vê yekê ye ku, ev hêz bivi an biwi avahi, ketina bin emrê KT de.

Lê rastûki hati ji bir kîrin an bi tu rengi ditina wê nayê xwestin heye. PKK beri her tişti, xwe li ser hima xwe a zîkmaki paldide û baweriya xwe tenê bîvê hîmê têne. PKK biza-veke ku, li ser hima gel a bêtixup derdikeve rê û vê erkê ji xwe re bingeh digire. Pêşveçuna xwe a dirokî û karû-barêni xwe, li gora vê hîmê birêve dibe. Helbet gelek buhati û hêjabûn dide

8 Salîya Şer a PKK Bilî Hemû Qomplô û Êrişan Bi Giyana Livbazîya Militan Hat Pirozkirin

Roja 16'ê Mijdarê 1985'an li Almanya Federal bajarê Koln, ji ber 8 saliya damezrandina Partiya Karke-rên Kurdistan (PKK), seveki bi navê "Şeva Berxwedana Netewi a Kurdistan" hat sazikirin. Şev, bi rengeki militan û dilê şa derbas bû. Nêziki 10 000 kedkarêni ji Kurdistan beşdari bûn. Şev, ifadeki girsegirbûna PKK danî holê. Hebûna me a geleri, ji temana 7'an hejta 70'an di şevê de hate zmên.

PKK, a ku bi gavê 15'ê Tebaxê û mihêن Biharê behtir xurtbû û sala 1985'an qiliband sala gav avêtinê şoreşgeri, 8 saliya damezrandina xwe bi rengê semboleki gewre a berxwedana militani jiya. 8 saliya PKK, a ku bin hoyen gran û zehmet, dixebite, li diji herbabêt qomployen dijmin têkoşinê pêşvedibe û ji aliki din, dixe-bite, êrişen hêzên bihevrexebatkar, noker, provaqator û qomplovan têk-bibe, pêşî li Kurdistan, li Rojhêlatan-Navin û Ewropa jî, bi rengê civinê militan ûhw... bi rengê kiryarên şahiye, tê pirozkirin.

Roja 16'ê Mijdarê, bi hezaran kedkarêni Kurd xwe li eywana "Sporthalle-Koln" civandin. Şev, bili qomplô û êrişan bi serkeftinî, bi avahiki jir û jêhatî dawi pêhat. Ji dest-pêka şevê ta taliya şevê, duruştîn awazi hatin bangkirin. Karkerêni Kurdistan bi duruştîn xwe, baweri û grê-dana xwe li dermafê Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan ku bin pêşengîya PKK pêşve diçe û derbênen gran li mêtîngoran dixe, anin zman.

Beri ku şev destpêbîke, bi hezaran kedkar tevli malîyên xwe, kal-civan, jin-zaro; hinekjî bi cilênetewi eywan dagirtin. Eywana şevê, bi alên PKK-ERNK û HRK, bi wêneyên şehidên berxwedana netewi, bi posterên serokê netewi, rêheval A. OCALAN û mamhostayen çîna proletarya yêne mezin, Marx-Engels û Lenin, bi şia-rênen "Em bi hemû şahiya xwe a şoreşgeri, PKK a ku dikeve 8 saliya şerê xwe, slav û piroz dîkin" û "Biji rihe êriş û berxwedana 15'ê Tebaxê", û bi gelek duruştîn din yêne têkoşinê û berxwedanê, hatibû xemi-

landin. Vexwendî û karkerêni beşdari şevê bibûn, duruştîn mina "Biji Serok APO", "Biji PKK", "Biji ERNK" û "Biji HRK" bangkirin û carek din eşkere kîrin ku, wê xwedi li Partiyê û tekoşina berxwedanê, derkevin.

Piştî sekna biranînê ji bo hemû şehidîn şorêşê yên cihanê pêde, koma stranan dest bi bernama (berpêşa) şevê kir. Pêşî xoşxana "Enternasyonal" hat xwendin. Paşê strana bi navê "Slav li Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan -ERNK" hat xwendin. Ev stran gelek çu xweşa vexwendîyan, û koma stranan bi deqiqan dengê kutana çepikan seh-kir.

Mesaja sekretêrê gelemperiya PKK û serokê netewi a rêheval A. OCALAN, ku ji ber 8 saliya damezrandina PKK, gihadibû gelê Kurdistan, leqayı duruştma "Biji Serok APO" bû. Banga serokê netewi a bi rengê "ji niha û pêde, seri de ez, hemû militan û sempatîzan, em soz didin ku, emê têkoşinê behtir bilind bikin", leqayı çepik û duruştman bû, destekeli dijwar û zexm girt. Karkerêni Kurd bi bal guhdariya mesaja serokê netewi kîrin. Ev mesaj dida xuya kîrin ku, gîrsen gel yên hêj-mara wan bi hezarane, wê ji niha û pede bîhîje milyonan. Gava filma perwendekirina têkoşerên HRK hat şanikirin, hemû vexwendi rabûn ser piyan û bi duruştma "Biji HRK", ey-wana şevê reilandin.

Li kéléka axafêni bi zmanê Tirkî, Elmani û Kurdi, ku pêwistî û têdayîya rojê dianin zman, stran-dilan-leylan û xoşxanîn hozan û dengbêjan yên şoreşgeri û netewi jî, timûtim leqayı duruştman çepik kt tanê bûn.

Koma folklor û govendê a Hunerkom leyistokên gelê Kurd yên renga-reng pêşkêş kir. Koma govendê ji zarokan ta bîhîje birê kalan, ji 7 sali ta 70'an, xwe rézüref kiribû û govendêni xwe pêşkêş kir. Ev yek ji xweş dida nasîn, ka çawa têkoşina me, bûye malê gelê Kurd. Govendêni geleri, bi lexistina def

û zurnê, bi lexistina kemença Kurdî domkirin û ji hêlekî jiyanâ gelê Kurd a bi jan û sotin, ji hêla din ji berxwedana leheng anin zman.

"Koma Berxwedan" li kéléka şanikirina perçeyen folklori, ber-pêşa xwe, bi helbest û stranên şorêş-geri pêşkêş kir. Gava "Koma Berxwedan" stranên xwe dixwend, heyecana vexwendîyan giha bilin-dahiya xwe. Hemû kesen beşdari cejnê bibûn refbiref, leqbileq komik çekirin û li her derê eywanê, dest bi govendê kîrin. Ji hêlekê govend dikşandin, ji hêla din duruştme bang dikiran û ji hêlekê ji keyfxwes-bûn û dilxwaziya xwe li derheqê cejnê qérin dikiran.

Gava encamên qempenya bêşê hat nasdan, karkerêni Kurd, peyva xwuyakar, bi duruştma "Biji Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan" qutkirin. Mîna ku soz û peyman didin, ku wê tim û tim piştgirtin û alikariya Bizava Rizgariya Netewi bikin û bin ala ERNK yekitiya netewi bi rengeki xurt avabikin, duruştîn xwe bang dikiran.

Perçen şino (tiyatro) yên ku zinata mêtîngoran û li diji vê, têkoşina şervanên HRK û berxwedana wan dianî zman, carnan bi dilşewati, carnan bi henek û ken û carnan ji bi dilfirehi û gesi, bersiv girtin. Kedkarêni ji Kurdistan, tîrs û bizdana "mehmetçikên qehremân"(!) carek ji, ji şino temaşe kîrin û jîyan. Di perça ku xwinwarênen mêtîngor "dihatîn şenqîrin" de, serleskerê yekitiya HRK, "em ci ceza bidin van bêşeresfan" got. Karkerêni Kurd giş bi yek devê, "wanan bidin berfîşekan" lê zivîrardin. Bîvê bûyerê, gelê me disa xwûya kîr ku, dixwaze bersiva her gunehêni li diji gelê me bê dayin. Bi vê hicetê, vê daxwaza xwe carek din anî zman.

Kiryara şevê, bi duruştma "Biji Partiya Karkerêni Kurdistan" dawi pêhat. Disa em gihane wê bîryar û baweriyê, ku PKK dilê gelê me de ciheki kur girtiye. Dil û mejiya gelê me de, jiyanâ xwe zînde kîriye.

DERÎYÊ ZİMANÎ

Sersala Homer û Nazê

“Tenê tişteki ji diroka mirovatiyê xweş têgihestime, ewe ku gelên bîndest nabéjin, ku dema tékoşina çekdarî bo azadi û serxwebûna me nehatiye, bo me vehes û amadekarî pêwistin. Di diroka mirovatiyê de veheşa gelan tune büye û amadekarî bo tékoşina çekdarî di xebata mirin û mayinê de berdewam kiriye... di nêva şerê çekdarî de xebat bo koçbereke héjatir û bilindir büye. Şerê gelê Viyêtnam ji me re nişaneke dirokî ya mezine.”

Simo di quncikeki maxê de gotina xwe birri, dest avête turikê titûn û cigareka xwe zirav pêça.

Ji aliye di ve jina xwediyê malê Meyro got:

“Ísal ji di ser me re û di ser gelê Kurdistanê re sersal bi koletî û bindesti derbas bû. Ez nizanim wê çend salen din zordari û setemkari perdeyên tariya xwe bi ser çavên me de berdin!”

Cengo li koma cotkaran temâşe kir, dûmanê cigaran di ser wan re weke mijê sibê rawestî bû, ronahiya çirê kêm bûbû, kes nedipeyivî, lê gişan bi teviya hiş û ferê xwe guhdarî dikirin. Hemî westiya bûn, jar û zer bûn, didan keti bûn û por sipî bûn, çavên wan ên reht li tivingên Simo û Cengo yên li pêşa wan bûn.

Simo cigara xwe dikışand, li çavên wan dinêri, keseki ji wan şor nedikir lê xweya bû, ku ewan hej gotinê wi dikin...

Miroveki piremîr pişta xwe dabû diwarê rex pixarê, bizotên agiri bi maşeyeke dari tevdidan û dilivandin, dêmê wi yê sipî û pan, li ber agirê bi tin sor bûbû.

Simo gote piremîr:

“Apê Xizir! çîma tu şorê naki?!”

Xizirê pîr serê xwe rakir, berve wi nêri û hûrik-hûrik got:

“Ezê çi bêjim, kurê min!? Ji berê züde dinya wilo ye, maf bê darê zorê naye qedandin... Kureki min di şerê Kurdistan'a başûr de şehîd bû, yê diji di bendexaneyên faşistên Tirk de darvebû... ”

Mela Evdilselam (Naci) berî niha bi pêncî sali, di bangê Hişyarkirinê de goteye:

“Ciwanan pêkve hûn harkin

Tivingên xwe li mil barkin
Bikin mafê xwe deéwayê...
Bibéjin em qebûl nakin
Ji kes re em xwe kêm nakin
Eger em biçne bombayê...”
Heviya min ewe, ku hûn bêtir rêz û
hêzén Kurdan berve xwe binin, û goti-
nên Naci ji bîra nekin... Bila xwedê
hevalê we be...”

Miroveki cil sali got:
“Heya zarowên me ji girtine...”
Simo gotê:
“Bo girtina Homêr û Nazê em
dikin hêris bikin, tenê ji me re zanibin
ku ewan di kijan zindanê de gir-
tine.”

Yeki di yê jar û nexweş got:
“Na... na... bihêlin bila ewan ji fér
bibin lêdan û işkencê... Beri ku min
bigirin hindek tırsa minji hebû, lê niha
nema ez ji hebs û zindanan ditir-
sim.”

Cengo gote wi:
“Raste, lê ewan zarone...”
Di wê demê xurtekî çekdar der-
bazbû hindir û got:
Simo rabe! Heval li héviya me-
ne...”

Simo û Cengo bi lez rabûn, tivin-
gên xwe li mil barkirin, destên gun-
diyan yeko yek hejandin, ku herin.

Piremîr Xizir destê xwe da ser
milê Simo û got:

“Xwedê tev karê we be... Welat li
héviya w...”

Simo ramûsi çavêd piremîr û çû.

(Bernav-Pronoun)

Bernav di zimanê me de (7) curene:

- 1) Bernavêd kesok:
Rast: Ez Tu Em Hûn Ew
Ewan.
Tek) Ez Tu Ew
Kom) Em Hûn Ewan
Tewandi: Min Te Wi Wê
Me We Wan.
- Tek) Min Te Wê (Mê) Wi
(Nêr)
Kom) Me We Wan
- II) Bernavêd Nişandinê (Niman-
dinê):
A) Nêzik:
Ev Ew (Tek): Vi Vê

Amadekar Cankurd

Evan Ewan (Kom): Van Wan
B) Dûr:

Eva Ewa (Tek): Wi Wê
Evana Ewana (Kom): Vana
Wana

III) Bernavêd Pêgehê:

éku aku (Tek) evêku evaku
ewêku ewaku
énu édu (Kom) evênu
evêdu ewênu ewêdu
(Em dikarin wan cuda binivisin, wek
eva ku ewê ku)

Éku hatiye Homêr e

Evê ku hatiye Homêr e

Ewê ku hatiye Homêr e

Aku hatiye Nazo ye

Eva ku hatiye Nazo ye

Ewa ku hatiye Nazo ye

Enku hatine mérin

édu hatine mérin

evênu hatine mérin

ewênu ku hatne... H.D.

IV) Bernavêd Pirsyar:

Ki kijan... H.D. (Binêr Pirsiyarê)

V) Bernavêd Nediyar (Nebendi-
Gum):

Hiç Gişt Hemo Her Tev Kes
Herkes Hin Yek Hinek Pir
Çend Gelek

Gi... H.D.

VI) Bernavêd Arzoyi:

A) Nêr: ête émin ewi êwê
êwe ewan ême

B) Mê: Ate Amin awi avê
awe awan ame

Lê gava dawiya navan tipeke dengdar
be, li ci ye (ê, a) evin:

A) Nêr: Yê Te Yêmin Yêwi Yê
wê Yêwan Yême Yêwe

Wek: çiya yê Agri
şê yê min: (şê yên reş-piranî)

B) Mê: Ya te Ya min Ya wi
Ya wê Ya me Ya we
Ya wan

Wek: Gemi ya mezin
diyari ya cejnê:
(diyariyên nû-piranî)

VII) Bernavêd Xweyi:

Tek) Ez bi xwe Ew bi xwe
Tu bi xwe

Kom) Em bi xwe Ewan bi xwe
Hun bi xwe

Tek) Min bi xwe Te bi xwe
Wi bi xwe Wê bi xwe

Kom) Me bi xwe Wan bi xwe
We bi xwe

Lenin'in "Sol" Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı adlı kitabından alınmıştır.

BOLŞEVİK BAŞARISININ TEMEL KOŞULLARINDAN BİRİ

Saniyorum, artık bugün, Bolşeviklerin, Partimiz içinde en sert ve demir disiplin olmadan, ya da işçi sınıfı kitlesinin bütününden, yani geri tabakalara önderlik etme yeteneğinde ya da onları birlikte sürükleme yeteneğinde olan işçi sınıfı içerisindeki bütün düşünen, namuslu, fedakar ve etkin unsurlardan tam ve eksiksiz destek sağlamadan, değil iki-buçuk yıl, iki-buçuk ay bile iktidarı tutamayacakları, herkesçe bilinmektedir.

Proletarya dikatörlüğü, yeni sınıfın, daha güçlü bir düşmana karşı, devrimleyle (tek bir ülkede bile olsa) direnme gücü on katı artan ve gücünü yalnızca uluslararası sermayenin gücünden, uluslararası bağlantlarının gücü ve dayanıklılığından değil, aynı zamanda alışkanlık kuvvetinden, küçük üretimin gücünden alan burjuvaziye karşı verdiği en kararlı, en acımasız bir savaş anlamına gelir. Ne yazık ki, küçük üretim hala dünyada yaygın halde dir ve küçük üretim, sürekli olarak, her gün her saat, kendiliğinden ve yoğun halinde kapitalizmi ve burjuvaziyi doğurmaktadır. Bütün bu nedenler, proletarya dikatörlüğünü gerekli kılmaktadır, ve proletaryanın burjuvazı üzerinde zaferi, inat, disiplin ve sağlam ve eğilmez bir iradeyi gerektiren, uzun, inatçı ve kiyasıyla bir ölüm-kalım savaşı olmadan mümkün değildir.

Yineliyorum; Rusya'daki başarılı proletarya diktatörlüğünün deneyimi, düşünme yeteneğinde olmayan ya da soruna eğilme fırsatı bulamamış olanlara bile, proletaryanın mutlak merkeziyetçiliği ve sert disiplininin burjuvazı üzerindeki zaferinin temel bir koşulu olduğunu açıkça göstermiştir.

Bunun üzerinde sık sık durulmaktadır. Ne var ki, bunun ne anlama geldiği ve bunun hangi koşullar altında mümkün olduğu üzerinde yeterince düşünülmemektedir. Sovyetlere ve Bolşeviklere sunulan övgüler, devrimci proletaryanın gereksindiği disiplinin Bolşevikler tarafından niçin kurulabildiğinin nedenlerinin derin bir tahlili daha sık eşlik etmiş olsaydı, daha iyi olmaz mıydı?

Siyasal bir düşünce akımı olarak ve siyasal bir parti olarak Bolşevizm, 1903'ten beri vardır. Yalnızca Bolşevik-

lik tarihi, varlığının bütün dönemi boyunca, en zor koşullar altında, proletaryanın zaferi için gerekli olan demir disiplinini niçin kurabildiğini ve onu sürdürdürgünü doyurucu bir biçimde açıklayabilir.

Ortaya çıkan ilk sorular şunlardır: Proletaryanın devrimci partisinin disiplini nasıl korunmaktadır? Nasıl denetlenmektedir? Nasıl güçlendirilmektedir? Önce, proletarya öncüsüne sınıf bilinci ile ve onun kendini devrime adamasıyla, onun sağlamlığı, özverisi ve kahramanlığı ile. İkincisi çalışan insanların en geniş yığınlarıyla, başta proletarya ile, ama aynı zamanda çalışan insanların proleter olmayan yığınlarıyla, belirli ölçüde bağ kurma, en yakın ilişkiler sürdürme, ve -eğer dilerseniz- onların içinde erime yeteneğiyile. Üçüncüsü, bu öncü tarafından uygulanan siyasal önderliğin doğruluğuyla, geniş yığınların, doğru olduklarını kendi öz deneyimleriyle görmeleri koşuluyla siyasal strateji ve taktilerinin doğruluğuyla. Bu koşullar olmaksızın, görevi burjuvaziyi devirmek ve toplumun tümünü değiştirmek olan gerçekten ileri sınıfın partisi olma yeteneğindeki bir partide, disiplin sağlanamaz. Bu koşullar olmaksızın, disiplini yerleştirmek için yapılan bütün girişimler, kaçınılmaz olarak başarısızlığa uğrar ve lafbeliği ve soytarılıkla sonuçlanır. Öte yandan, bu koşullar birden ortaya çıkmaz. Bunlar ancak uzun çaba ve çetin deneyimlerle yaratılır. Bunalımların yaratılması, bir dogma olmayan, ancak son biçimini gerçek yoğun hareketinin ve gerçek devrimci bir hareketin pratik eylemi ile yakın ilişkisi içinde alan, doğru devrimci teoriyle kolaylaştırılır.

Bolşevizm, 1917-20'de, görülmemiş zor koşullar altında, en katı merkezleştiriciyi ve demir disiplini başarı ile kurabilmişse, bu gerçek yalnızca Rusya'nın bir sürü tarihsel özelliklerine dayanmaktadır.

Bir yandan, Bolşevizm, 1903'te marksist teorinin son derece sağlam temeli üzerinde kurulmuştur. Bu devrimci teorinin doğruluğu, ve tek başına

onun doğruluğu, yalnızca 19. yüzyıl boyunca dünya deneyimi ile değil, aynı zamanda, özellikle Rusya'daki devrimci düşüncenin arayış ve yalpalama deneyimle, yanlışlarıyla ve hayal kırıklıklarıyla kanıtlandı. Aşağı yukarı yarı yüzyl boyunca -yaklaşık olarak, son yüzylin kırklarından doksanlarına kadar- Rusya'daki ilericilerin düşüncesi, en vahşi ve gerici Çarlığın baskısı altında, büyük bir şevkle, doğru devrimci teori aradı, Avrupa ve Amerika da bu alanlarda her türden "en son bulguları" olağanüstü bir dikkat ve titizlikle izledi. Rusya, Marksizme -biricik doğru devrimci teoriye-, yarı yüzyl boyunca geçirdiği eşit görülmemiş sıkıntılardan ve fedakarlıkların, eşit görülmemiş kahramanlıkların acıları içinde, inanılmaz enerji, feragatlı araştırma, inceleme, pratik deneyim, hayal kırıklığı, doğrulama, ve Avrupa deneyimle karşılaşma yoluyla ulaşmıştır. Çarlığın neden olduğu siyasal sürgünler sayesinde, devrimci Rusya, 19. yüzyılın ikinci yarısında hiç bir ülkenin sahip olmadığı kadar, dünya devrimci hareketinin biçimleri ve teorileri üzerinde son derece yararlı bilgiler ve zengin uluslararası ilişkiler sağladı.

Öte yandan teorinin bu kaya gibi temel üzerinde yükselen Bolşevizm, deneyim zenginliği yönünden dünyanın hiç bir yerinde eşit olmayan onbeş yıllık (1903-17) bir tarih pratiği yaşadı. Bu onbeş yıl boyunca, hiç bir başka ülke, bu devrimci deneyime, hareketin -legal ve illegal, sessiz ve firtinalı, yeraltıda ve açık, yerel çevreler ve kitle hareketi, parlamenter ve terörist- birbirini izleyen hızlı ve değişik biçimlerine yaklaşık da olsa bir deneyim yaşamamıştır. Hiç bir başka ülkede, böylesine kısa bir dönemde modern toplumun bütün sınıflarının mücadeleşinin, ülkenin geriliği ve Çarlık boyunduruşunun şiddetini yüzünden görülmemiş bir hızla olgunlaşan ve Amerika ve Avrupa'nın siyasal deneyimlerinin uygun düşen "en son bulgularını" en istekli ve en başarılı bir biçimde özümleyen bir mücadelenin böylesine zengin biçimleri, zengin çeşitleri ve yöntemleri biraraya toplanmıştır.